

73

catalunya música

3A ÈPOCA ANY VII
NÚM. 73. NOVENBRE 1990

SUMARI

revista musical catalana

EDITORIAL

PANORAMA

TEMA

MUSICALIA

SCHERZANDO

LLIBRES

DISCOS

CONCERTS

- 4 Nova etapa
- 5 Visió històrica. Festa de la Música Catalana (1904 - 1922)
per R.R.M.C.
- 7 La festa avui
per Jaume Comellas
- 8 Mikrokosmos. Música Litúrgica
per Pere Artís
- 11 Euroconcert: voluntat d'expansió
per R.R.M.C.
- 12 Gran Simfonisme a Ibercamera
per F.T.B.
- 14 L'Orquestra del Lliure: una trajectòria exemplar
per F.T.B.
- 15 Xavier Benguerel ha estrenat el seu Requiem
per Jaume Comellas
- 16 Mozart i Savall a la setmana dels dos rèquiems
per Joan Vives
- 17 Philip Glass, millor compositor que intèrpret
per Marc Mateu
- 18 L'adéu de L. Bernstein
per Lluís Millet
- 20 Enquesta musical
- 40 Wolfgang Sawallisch: una batuta escorada vers l'òpera
per Jaume Comellas
- 45 Catalunya Música proposa. Homenatge a César Franck
per Conxa Trallero
- 50 El Festival de Tardor. Un gir cap les coproduccions catalanes
per Montse G. Otzet
- 52
- 53
- 54
- 55

Consell de Direcció: **Jaume Comellas**,
Lluís Millet, **Pere Artís**
i **Jesús Rodríguez Picó**.
Maquetatge: **Ferran Sendra**
Secretaria de redacció: **Teresa Martínez**
Fotografia: **Pau Barceló**
Publicitat: **Art-Co / 2000, S.L.**
Trafalgar, 4, 11è. B i C
Tel. 412 40 96
Fotocomposició, compaginació
i impressió: **Igol, S.A.**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit Legal: **B-34.432/83**

Consell Editorial: **Fèlix Millet (President)**
Montserrat Albet, **Pere Artigas**,
Josep Ma. Bricall, **Josep Ma. Busquets**,
Jordi Casas, **Josep Casanovas**,
Maria-Ester Sala,
Gregori Estrada, **Enric Gispert**,
Joan Guinjoan, **Carles Ginovart**,
Manuel Ingla, **Jordi Maluquer**,
Oriol Martorell, **Xavier Montsalvatge**,
Lluís Oliva i **Xavier Turull**.

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, **CESC**,
JAUME COMELLAS, **CARLES LOBO**,
ARMINA MALAGARRIGA, **MARC MATEU**,
LLUÍS MILLET, **MONTSE G. OTZET**,
MONTSERRAT PUIG, **ALEX ROBLES**,
JESÚS RODRÍGUEZ PICÓ,
FRANCESC TAVERNA BECH,
CONXA TRALLERO i **JOAN VIVES**.

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
NT FRANCESC DE PAULA, 2
Tel. 268 10 00
08003 BARCELONA

I número que el lector té a les mans inicia una nova etapa de la publicació, destinada a consolidar i a potenciar el servei al món musical efectuat indefallentment durant sis anys.

És, justament, la finalitat essencial, de servei allò que ha motivat la redefinició estructural i operativa d'una eina esdevinguda imprescindible en el nostre entorn cultural i, més específicament, en el musical. Una redefinició concretada, essencialment, en la participació de Catalunya Música en la responsabilitat d'edició de la revista.

Aquesta participació no és sinó l'exponent de la voluntat de sumar esforços i energies —sense arrogàncies, partits presos ni pretensions jeràrquiques— en vistes a una finalitat comuna: la música.

I així, al bagatge d'experiències acumulat per la «Revista Musical Catalana» s'afegeix ara el dinamisme i les iniciatives de Catalunya Música, peça bàsica —des de 1987— de la realitat musical del nostre país.

«Catalunya Música/Revista Musical Catalana». Amb aquest nom, la revista assumeix tot el llegat de la fase precedent i (amb un renovat impuls i amb uns plantejaments infraestructurals assenyats) inicia un nou camí, amb el propòsit de vèncer els reptes del futur i d'aconseguir que «Catalunya Música/Revista Musical Catalana» esdevingui la publicació musical de Catalunya.

La voluntat renovadora, la trobarà el lector, de forma explícita, tant en els aspectes formals de la revista (amb un nou disseny, àgil i atractiu), com en el contingut (reestructuració d'antigues seccions, incorporació d'altres d'inèdites i la publicació en exclusiva —en forma d'encart— de la programació mensual de Catalunya Música).

La de servei —a més de la inherent als continguts bàsics—, es fa palesa amb la publicació dels resultats de l'Enquesta promoguda per la revista, una iniciativa transcendent que possibilita —per primer cop després de molts anys— la coneixença del perfil del nostre món musical en els seus trets essencials (la qual pot i ha de servir, no solament l'afecionat, sinó també, molt especialment, els estaments institucionals o privats més directament implicats en el fet musical).

I aquesta voluntat de renovació i de servei és també la que ha presidit la represa de la «Festa de la Música Catalana» (de celebració imminent, el dia 22 d'aquest mes), en la seva doble vessant de certàmens destinats a guardonar obres per a orquestra de cambra i assaigs de temàtica musical.

Una nova etapa. Amb l'enaltiment de la música com a divisa, un present guanyat a pols i un passat de realitzacions tangibles són les bases sobre les quals «Catalunya Música/Revista Musical Catalana» esmerçarà des d'ara els seus afanys per a l'obtenció d'un futur de signe positiu.

Nova Etapa

Visió històrica

FESTA DE LA MÚSICA CATALANA

per R.R.M.C.

Primera Festa de la Música al Teatre Novedades, 1904

El 1891 era fundat l'Orfeó Català i, en pocs anys, aquella jove corporació endegà una multitud d'iniciatives que testimoniaven el dinamisme de l'Entitat i el lideratge indiscutit de Lluís Millet i Pagès.

La inicial composició del cor —integrat només per veus masculines—, es modificaria ben aviat amb la incorporació de les veus infantils i femenines. D'ací que, de bona

(1904-1922)

hora, es féu evident la necessitat de disposar d'un repertori idoni a aquella formació vocal que no tenia al seu abast un inventari —no ja rigorós, sinó ni tan sols aproximat— del cançoner tradicional, ni podia escollir tampoc entre composicions

originals.

S'imposà, doncs, la formació d'un corpus de música coral que respongués a la particular estètica del moment i a les possibilitats expressives dels cors.

A aquesta finalitat respongué una d'aque-

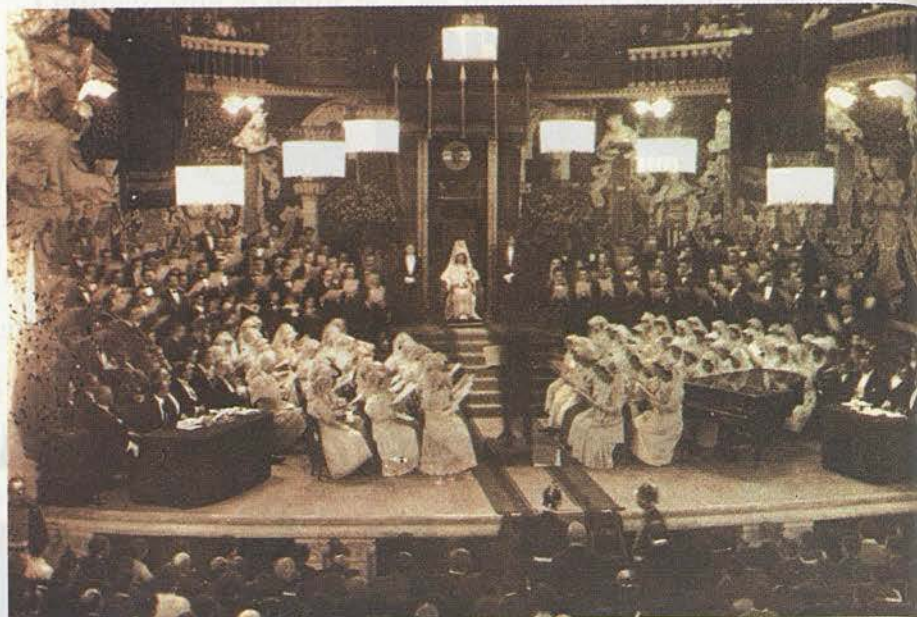
lles iniciatives abans esmentades: la «Festa de la Música Catalana», instaurada l'any 1904 (el mateix en què s'iniciava la publicació de la «Revista Musical Catalana» i en què eren adquirits els terrenys on Domènech i Montaner bastiria el casal magnífic, la seu de l'Orfeó).

Considerades com l'equivalent en l'àmbit musical d'allò que els Jocs Florals representaven en el literari, les Festes de la Música Catalana en reproduïen l'estructura (paraules inaugurals, discurs presidencial, Memòria del jurat i proclamació del veredict, elecció de la «Reina de la Festa» per l'autor distingit amb el premi de més relleu, interpretació de les obres guanyadores, discurs de gràcies i cants finals —*El cant de la senyera* i *Els segadors*).

Nou foren les Festes de la Música Catalana: 1904, 1905, 1906, 1908, 1911, 1915, 1917, 1920 i 1922.

D'aquesta darrera —i per a exemplificar la dotació, els temes i els corresponents oferiors que possibilitaren les Festes— en són reportades a continuació les dades essencials:

a) premi de 500 ptes. a la millor composició per a cor mixt; b) premi de 250 ptes. a la millor composició per a cor de veus d'homes, inspirada en lletra d'esperit catalanesc; c) premi de 200 ptes., ofert pel Bisbe de Barcelona al millor recull de sis motets al Santíssim, sobre text llatí; d) premi de 1.000 ptes., ofert pel president de l'Orquestra Simfònica de Barcelona, senyor Eusebi Bertrand i Serra, a la millor obra per a gran orquestra; e) premi de 500 ptes., instituit a la memòria de la senyora Maria M. Mata de Bertrand, a la millor composició per a piano sol, en estil de balada; f) premi de 2.000 ptes., ofert pel Reial Cercle Artístic de Barcelona a la millor obra per a instrument solista amb acompanyament d'orquestra; g) premi de 500 ptes., ofert per l'Associació de la Salutació Sabatina de Nostra Senyora de la Mercè a les dues millors *Salve Regina* per a cor a tres veus mixtes, amb acompanyament d'orgue; h) premi de 2.000 ptes. ofert per la Banda Municipal a la millor suite per a gran banda; i) premi de 1.000 ptes., ofert per la Banda Municipal a la millor col·lecció de marxes catalanes basades en temes populars catalans; j) premi de 900 ptes. al millor recull de glosses per a piano de les danses *L'Espunyollet*, *Galop de cortesia* i *El rossinyol*; k) premi de 1.000 ptes., ofert per la Fundació Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera, als quatre millors reculls de cançons populars catalanes inèdites o variants de les ja conegudes; l) premi de 100 ptes. en obres de literatura catalana, ofert

La Festa de la Música Catalana al Palau

per la Lliga Regionalista a la millor col·lecció de melodies originals per a cant i piano; m) premi de 250 ptes., ofert per l'Associació de Música da Camera a la millor suite per a piano, violí i violoncel; n) premi de 200 ptes., ofert per l'Associació d'Amics de la Música a la millor composició per a quartet d'instruments d'arc; o) premi de 500 ptes., ofert per l'Orfeó Català a les quatre cançons populars catalanes més ben harmonitzades per a cor mixt.

Les tres primeres Festes se celebraren al Teatre Novetats; i, a partir de la inauguració del Palau, a l'estatge de l'Orfeó.

La relació exacta de les Festes i dels guardonats principals és la següent:

Primera Festa. 24 de juliol de 1904. President: Felip Pedrell. Primer premi: no adjudicat. Segon premi: Josep Sancho Marraco. Tercer premi: Domènec Mas i Serracant. Premi extraordinari: Josep Sancho Marraco.

Segona Festa. 28 de maig de 1905. President: Felip Pedrell. Primer premi: no adjudicat; Segon premi: Joan B. Lambert. Tercer premi: Domènec Mas i Serracant.

Tercera Festa. 4 de juny de 1906. President: Antoni Nicolau. Primer premi: Frederic Alfonso. Segon premi: M. Baldrich i Barberà. Tercer premi: Francesc Areso.

Quarta Festa. 7 de maig de 1908. President: Antoni Nicolau. Primer premi: mossèn Marià Viñas. Segon premi: Joan B. Lambert. Tercer premi: mossèn Lluís Romeu.

Cinquena Festa. 22 de gener de 1911. President: Claudi Martínez Imbert. Primer premi: J. B. Lambert. Segon premi: no adjudicat. Tercer premi: accésit a mossèn Lluís Romeu.

Sisena Festa. 30 d'octubre de 1915. President: Joan Manén. Primer premi: Vicenç M. de Gibert. Segon premi: Vicenç M. de Gibert. Tercer premi: mossèn Lluís Romeu. Premi de l'Orquestra Simfònica de Barcelona: Joan B. Lambert.

Setena Festa. 14 de març de 1917. President: Antoni Nicolau. Primer premi: Joan Manén. Segon premi: Josep Sancho Marraco. Tercer premi: Antoni Pérez Moya.

Vuitena Festa. 10 de juliol de 1920. President: mossèn Lluís Romeu. Primer premi: no adjudicat. Segon premi: Joan B. Lambert. Tercer premi: Antoni Planàs.

Novena Festa. 8 de juliol de 1922. President: Kurt Schindler. Primer premi: pare Antoni Massana. Segon premi: Antoni Pérez Moya. Tercer premi: Antoni Planàs.

El balanç global de les «Festes de la Música Catalana» fou l'obtenció d'unes dues mil composicions.

Tot amb tot, la mateixa al·leatorietat dels oferiors dels premis motivava una mancança infraestructural prou important com perquè, després del parèntesi dels anys de la Dictadura de Primo de Rivera, fos impossible de reprendre la celebració de la Festa.

La Festa de la Música reproduïa l'estructura pròpia dels Jocs Florals

L'anunci de la celebració de la primera edició de la Festa de la Música Catalana (o de la primera edició d'una segona etapa segons justifica l'article adjunt) és quelcom prou important perquè mereixi un comentari o, més exactament, una explicació. Un comentari o una explicació nascuts, per una part, de la insolidesa de l'esdeveniment; per l'altra, de la naturalesa intrínseca del mateix; i, finalment, del fet que sigui promoguda per una publicació especialitzada.

En principi, hom és conscient que l'aparició d'una manifestació d'aquestes característiques és com un enorme bolet emmig d'un desert d'aquest tipus d'esdeveniments, que ha de colpir i ha d'agafar una mica a contrapeu la nostra societat. Hi ha una certa imatge de trencament de quelcom. En tot cas, no es tracta d'atendre la connotació immediatament negativa del mot trencament, sinó tot el contrari. Hom podria parlar així, sobretot, d'una incorporació a un paisatge conegut de nous components enriquidors del mateix. És, doncs, des d'aquesta perspectiva i sobretot d'aquesta voluntat que, en el seu moment, va néixer la idea que al llarg d'un procés de desenvolupament no gens fàcil arribarà finalment a port la nit del proper 22 de novembre, en un acte que esperem de resultat feliç per a la música catalana.

La societat catalana (ho he escrit en alguna ocasió anterior) és una cultura que ha viscut, genèricament, d'esquena, o esbiaixada, al fet musical. O, per dir-ho més exactament, d'esquena a la consideració de la música com una realitat cultural d'igual rang a les altres realitats. Insisteixo en arguments que ja es van publicar en aquestes mateixes planes al seu moment. Circumstàncies històriques concretes han atorgat a la cultura verbal i literària un predomini molt acusat. «Salvar els mots» era i ha estat, en anys oblidables, un objectiu inevitablement exclouent —o quasi—, al qual s'han hagut d'abocar, més unívocament de com hauria calgut, energies ingents. El vaixell s'havia d'escorar, per força, en un esforç gegantí irrenunciable.

Per altra part, una tradició plàstica molt arrelada i generosa en fruits ha constituït una altra proclivitat important que ha fornit, de forma generosa, al·licients substancials a la societat catalana, sense un esforç massa excessiu d'atenció específica. Paraula i plàstica s'han constituït, així, en columnes mestres d'un edifici cultural tanmateix matisadament coix en altres aspectes, entre els quals hi ha la música.

Estic exposant una sèrie d'arguments que

LA FESTA AVUI

per JAUME COMELLAS

cal valorar de forma genèrica, la consideració massa estricta i literal dels quals oferia una imatge global esbiaixada. Torno a l'afirmació que, al fet musical, no se li ha atorgat un rang de protagonisme cultural equiparable al d'altres branques. Com si fos una realitat amb un cert regust marginal, se li han atribuït bàsicament funcions ornamentals o sumptuàries, sovint subsidiàries d'esdeveniments, el protagonisme central dels quals ha estat una de les altres branques, diguem-ne principals, de la cultura catalana. La imatge del recital d'una figura cabdal de la lírica catalana posant colofó als actes d'un Congrés dedicat a la llengua catalana, resta com a imatge definitiva i eloqüent en aquest sentit.

La Festa de la Música Catalana té, en primer lloc, la funció de posar a la consideració de la nostra societat la virtualitat cultural del fet musical, i de resituar la seva igualtat respecte d'altres manifestacions i branques de la cultura. Igualtat natural, reivindicable només en funció d'ostracismes obligats, com he apuntat, per causalitats històriques. Es tracta, doncs, d'un intent (no únic, però sí significatiu i vistós) d'ajudar a atorgar normalitat al context cultural de la societat catalana. A redreçar l'escora d'un vaixell en uns moments en què no hi ha urgències inajornables que la justifiquin (i/o que la justifiquin en el nivell en què s'havia hagut de produir).

Crec que, en això, la RMC no fa res més que ser conseqüent amb la línia d'actuació —o, més exactament, amb un línia editorial— començada des de l'inici de la seva segona etapa, ara ja fa sis anys. Una línia marcada per la consideració de la «culturalitat» (permeteu-me l'expressió) del fet musical. Per la seva vindicació del seu protagonisme essencial en els processos de culturització social del país i d'arreu. Per la posada en evidència de la implicació del nostre art en els processos de transformació de les

idees, de les grans concepcions de l'existència i, en definitiva, de tot allò que s'entén per cultura. D'alguna manera, la promoció de la Festa per la RMC és com un exercici de continuïtat, en una altra forma de manifestació, de la mateixa i fonamental tasca.

La posada en marxa de dos Premis, com el «Manuel Valls» d'Assaig i l'«Eduard Toldrà» de Composició, atorguen a la Festa una definitiva justificació. De la mà de la crida a tot el món de coneixedors del fenomen musical en la seva vessant social i sociològica i dels compositors com a creadors musicals, la Festa de la Música enriqueix la societat catalana amb un patrimoni d'un valor i un contingut considerables. Per una part, la reflexió científica sobre aspectes fonamentals de la vida musical. Per l'altra, el goig de la creació musical en abstracte. Tot, aportació sensible i sensibilitzadora. Cultura intrínseca sense adjectius ni distincions de rangs ni preeminències.

Però la Festa de la Música Catalana és sobretot això: una festa. Una celebració a la qual hom hi convida tota la professió musical, els protagonistes nuclears de la música, i els aplega en una reunió no gremial, sinó amical. Els convida a celebrar, per damunt de tot, la consciència de membres del gran ofici genèric de la cultura. I, al mateix temps, hi convida també representants d'altres sectors d'aquest mateix i privilegiat ofici, perquè hi convisquin i comparteixin la vivència de membres d'una mateixa i diversa professió: de companys de viatge pels suggestius i ramificats viarans que menen a la culturització de la nostra societat.

Per a la casa, aquesta dimensió festiva és especialment acusada, ja que l'esdeveniment se situa al llindar d'una nova etapa que s'inicia just al cap de sis anys de posada en marxa de la III Etapa de la publicació. Una nova etapa marcada pel reforçament del seu potencial, significat de forma gràfica per l'ampliació del nom amb la incorporació de Catalunya Música al de Revista Musical Catalana de sempre. La coincidència d'esdeveniments ens fa particularment feliços, i esperem que siguin auguri i anunci d'uns nous temps, marcats (per una part) per la continuïtat en allò essencial: servei a la música en genèric; i, per l'altra, per un superior potencial de mitjans i d'energies que permetin abordar progressivament noves iniciatives i noves realitzacions en benefici de l'objectiu essencial descrit i insistit.

No ens resta sinó convidar a viure i a compartir la Festa i el seu significat, i fer vots perquè constitueixi una contribució feliç per a reforçar el clima de creixent protagonisme social i cultural que viu el fet musical a casa nostra.

MIKROKOSMOS

Música
litúrgica

«Convé elaborar un *Cantoral litúrgic català* i un *Cantoral bàsic* perquè els fidels, més que cantar «durant» les celebracions, cantin allò que de fet canta la litúrgia. Per assolir aquest objectiu, convindria la creació d'una Comissió Interdiocesana de Música».

Aquest text, integrat a la «Proposta de Conclusions del III Congrés Litúrgic de Montserrat» fa poc celebrat, testimonia sibil·linament la consciència de les mancances, en matèria musical, de les celebracions litúrgiques. (I no és estrany que fos aportat un nombre elevat de comunicacions a l'àmbit de música de l'esmentat Congrés).

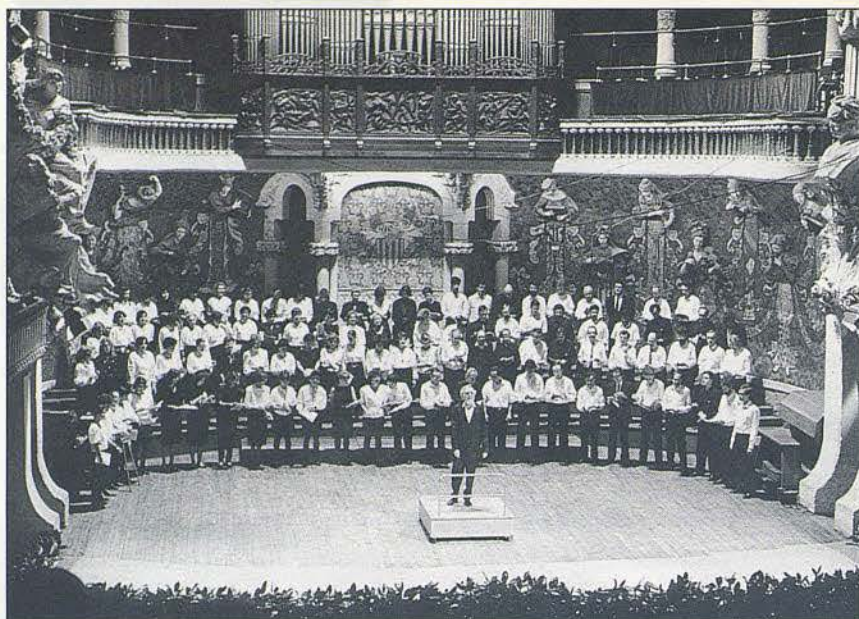
Perquè és de tota evidència que hem viscut immersos durant una pila d'anys en un poti-poti músico-litúrgic on s'ha fet passar bou per bèstia grossa. I encara ara, després de tantes provatures, no pas sempre ni arreu hom pot tenir la certesa de participar en una celebració musicalment, si més no, digna.

Certament, hi ha ja un solatge notable després que el temps, jutge implacable, ha filtrat molta ganga. Però manca encara l'assumpció generalitzada, més enllà de nuclis concrets, d'aquelles melodies dignes, ja consolidades, que han pres el relleu de les que la reforma conciliar va bandejar.

La «Proposta de Conclusions» de l'esmentat Congrés, però, aporta un matis revelador, que és tot un repte: no es tracta només de cantar «durant» les celebracions (i si n'hem arribat a cantar, de bestieses, amb perdó sigui dit!), sinó de «cantar allò que de fet canta la litúrgia».

Si això pot ser assolit, no solament hi guanyarà la litúrgia, sinó també la música. I els fruits d'aquest III Congrés, musicalment, podran ser equiparables als derivats dels precedents (1915, 1965), dels quals s'ha nodrit la fe (i l'estètica!) de molts creients.

Pere Artís

LA CORAL SANT JORDI A L'ALGUER

Entre els dies 5 i 9 de desembre, la Coral Sant Jordi, dirigida per Oriol Martorell, ofereix una sèrie d'actuacions a l'illa de Sardenya, concretament a l'Alguer.

D'aquesta manera, la Coral Sant Jordi, conjuntament amb l'Orfeó Martinenc, hi participa en el conjunt d'actes d'homenatge al poeta alguerenc Antoni Ciuffo («Ramon Clavellet») organitzats pels Amics de l'Alguer de Barcelona.

També, la Coral Sant Jordi actuarà a la localitat de Porto Torres, en un concert organitzat pel Coro Polifónico Turritano d'aquella població.

D'altra banda, aquest 11 de novembre, la Coral Sant Jordi actuarà al Museu de Granollers (19 hores) dins el marc del XI Festival Internacional de Música, dedicat enguany a l'humor en la música, amb la interpretació del *Festino nella sera del Giovedì Grasso avanti cena*, d'Adriano Banchieri (1567-1634).

També, aquesta formació que dirigeix Oriol Martorell actuarà el dia 24 de novembre a La Múnia (22 hores) en un concert organitzat per la Coral i l'Ateneu d'aquella població de l'Alt Penedès, oferint-hi un programa de música popular i tradicional.

Finalment, el diumenge 23 del pròxim desembre, a les 18 hores, la Coral Sant Jordi oferirà el tradicional Concert de Nadal al Palau de la Música Catalana, conjuntament amb les seccions filials L'Espurna i L'Esquix, amb música popular i tradicional de Nadal. En aquest concert s'oferirà la primera audició, a Barcelona, dels *Chichester Psalms*, de Leonard Bernstein.

CONCURS DE JOVES
COMPOSITORS DE JMB

Joventuts Musicals de Barcelona ha convocat aquest XI Concurs de Joves Compositors 1990, al qual poden participar tots els compositors d'edat no superior als 35 anys, espanyols o residents en l'àmbit territorial espanyol.

Les obres que es presentin han de ser inèdites, i que no s'hagin interpretat o publicat mai. L'estil de les obres és lliure, i el nombre de presentació per concursant és il·limitat. Les obres presentades a concurs han de tenir una durada aproximada de 8 a 15 minuts i poden estar o no subdividides.

Per a aquesta edició del concurs, l'obra o les obres a concursar han de ser per a quartet de flautistes: flautes dolces per a les tessitures de sopranino, soprano, central, tenor i baix, podent-s'hi doblar total o parcialment durant l'obra qualsevol d'elles, a excepció de la tessitura baixa.

El primer premi és l'edició de l'obra i de la quantitat de 100.000 pessetes en efectiu, i no podrà ser declarat desert. El segon premi és de 50.000 pessetes, i podrà ser declarat desert.

Catalunya Música, emissora que col·labora en aquest concurs, retransmetrà les obres guanyadores i les difondrà a l'estranger a través dels seus programes d'intercanvis internacionals.

El termini de presentació dels originals acaba el dia 14 de desembre de 1990. El veredict del Jurat es notificarà abans del dia 15 d'abril de 1991.

Per a més informació sobre la resta de bases d'aquest concurs cal adreçar-se a: Joventuts Musicals de Barcelona. C/ de Pau Claris 139, 4rt. 1a. 08009 Barcelona. (Telèfons: 215 36 57 - 215 29 18; Fax: 487 29 70).

L'Orquestra de Cadaqués inicia la primera gira de la temporada

Nascuda l'any 1988 per iniciativa conjunta d'Edmon Colomer i el Festival Internacional de Música de Cadaqués, l'Orquestra de Cadaqués inicia aquesta tardor la primera gira de la present temporada, encetant així una nova etapa de consolidació com a formació musical de qualitat.

Aquesta gira portarà l'orquestra a diferents punts de Catalunya i del País Basc, entre els dies 27 de novembre i 2 de desembre, sota la direcció de Philippe Entremont (director de l'Orquestra de Cambra de Viena).

L'Orquestra de Cadaqués (de cambra, de formació clàssica i amb 40 músics) és avui una entitat jurídicament independent, gestionada pels mateixos músics, que funciona com una associació sense ànim de lucre. Llorenç Caballero, gerent de l'Orquestra, explica: «Des de la seva creació ja han passat dos anys de consolidació i ha rebut unes crítiques excel·lents. Ara comença una nova etapa, en la que Edmon Colomer en deixa de ser el director titular, i que s'engega amb la idea de consolidar un projecte definitiu que consisteix a fer quatre gires cada temporada, convidant-hi un director diferent cada vegada».

Actualment, l'Orquestra no rep cap subvenció i es manté econòmicament

mitjançant les pròpies actuacions i l'esponsorització. Per a la gira que comença aquest novembre, l'orquestra de Cadaqués compta amb el suport del patronat del Festival Internacional de Música de Cadaqués, format per una representació de l'Ajuntament d'aquesta vila empordanesa i per persones que hi col·laboren a títol privat, les quals tenen un interès especial en la cultura i una estreta vinculació amb Cadaqués.

Llorenç Caballero remarca que: «L'Orquestra es pogué crear bàsicament gràcies al suport popular de Cadaqués, que compta amb una tradició cultural importantíssima. Tot l'entusiasme comú de la vila ha estat magníficament representat pel seu alcalde, Miquel Figueras. Per tot això, i encara que ara l'Orquestra és independent, el nostre interès és manté viu i l'Orquestra hi continuarà la seva col·laboració amb el

Festival de Cadaqués».

Com ja hem assenyalat abans, l'Orquestra de Cadaqués és formada per 40 músics, un 30% dels quals procedeix de l'Estat espanyol i, la resta, de diferents països europeus i dels Estats Units i Canadà. Els músics pertanyen a formacions de reconegut prestigi, com l'orquestra Saint-Martin-in-the-Fields, l'English Chamber Orchestra o la Filharmonia de Rotterdam, entre altres. Tota la plantilla és jove, entre els 20 i 30 anys, i els músics posseeixen una qualitat interpretativa àmpliament reconeguda.

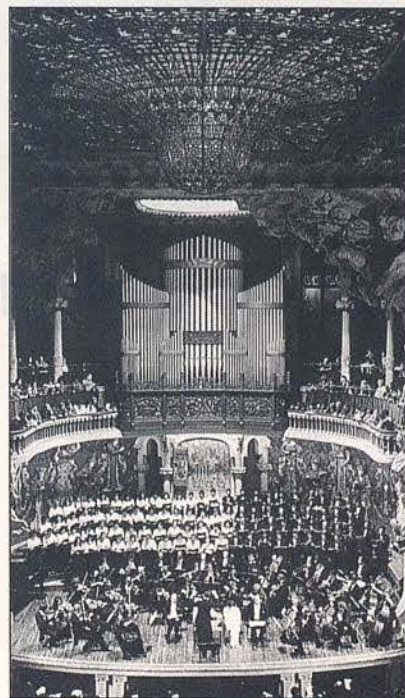
D'altra banda, un fet a ressaltar és la presència, com a director de l'Orquestra de Cadaqués per a l'última gira d'aquesta temporada (estiu de 1991), de Jesús López Cobos. També s'ha previst de comptar amb directors, per a les futures gires, de la talla de Neville Marriner, Frans Brüggen i Mstislav Rostropòvitx.

Premi de la Fundació Jaume I a l'Orfeó Català

Al marge del treball musical, d'assaig i de concert que es porta a terme amb regularitat i, fins i tot, amb una certa intensitat, cal remarcar dues activitats d'especial significació en la vida de l'Orfeó.

La primera ha estat la missa que l'Entitat va dedicar a la memòria de qui fou el seu mestre director durant un període de trenta-sis anys: el mestre Lluís Maria Millet. Aquesta missa se celebrà a l'Església de Sant Francesc de Paula, el propassat dimarts, 16 d'octubre, amb una notable assistència de persones vinculades al nostre orfeó, tant cantaires, com antics cantaires, directius i amics de la nostra Entitat. L'acte va tenir un emotiu ressò, i forma part d'un conjunt de mostres de record que van des del minut de silenci que es va demanar abans dels concerts del *Requiem* de Mozart, a Vilassar (dia 29 de setembre), que era el primer concert efectuat per l'Orfeó després de la mort del mestre, fins a la inclusió d'obres del mestre Ll. M. Millet en els programes que s'interpretaran a Gavà i a Castellar del Vallès.

L'altra nota a destacar és la concessió del premi de la Fundació Jaume I a l'Orfeó, en reconeixement a la tasca, tan artística com cívica, que ha portat a terme en els cent anys que està a punt d'acomplir.

NO ÉS AIXÒ, LICEISTES...

Vull deixar ben entès, d'entrada, que crec absolutament en la llibertat d'expressió civilitzada en els límits màxims. No podria ser, sinó tractant-se d'un membre de l'ofici de la comunicació. I confesso també una certa recança davant del fet que, sobretot en el món de la música, les reaccions dels espectadors són d'una rutina conformista que arriba fins als límits de comportament més propi d'un bucòlic ramat de xais que d'una massa d'interessats. Em confesso, doncs, vindicador de la manifestació explícita de les reaccions provocades pels esdeveniments musicals i lamento que aquesta quasi mai no es produeixi.

La desproporció que hi ha en determinats casos entre el comentari indignat pronunciat privadament i els aplaudiments (encara que siguin tebis) amb què s'ha fet evident l'estat d'ànim, sempre m'ha semblat una mostra de falta d'una autèntica vivència del fet musical.

El públic liceista, el més activament seguidor dels esdeveniments operístics, té la virtut essencial, que m'apresso a elogiar, de no correspondre's amb els clixés esmentats. Clixés que, per a entendre'ns, representen el públic del Palau i, per extensió, el de tots els altres llocs que acullen manifestacions no líriques. Més d'una vegada he saludat amb satisfacció íntima determinades reaccions —matisadament sorolloses algunes, silencis expressius d'altres, i fins i tot frases agudes en sentit aprobatori sovint—; tot això indica, sempre, un nivell vivencial, una presència activa i atenta, que només és patrimoni de certs sectors de la parròquia liceística.

Tanmateix, això no impideix caure en determinats excessos o en la mateixa injustícia. En acusar de forma sonora unes determinades —i segurament molt circumstancials— mancances en l'actuació a *Don Giovanni*, el dia 19 d'octubre, de l'excel·lent mezzosoprano Trudeliese Schmidt, el pú-

blic liceístic no va afegir cap honor a la seva per altra part molt generalitzadament elogiada capacitat i sensibilitat. Darrera d'unes insuficiències més o menys momentànies hi havia una trajectòria, al mateix teatre nostre, massa important perquè fos tan visceralment oblidada. Feia tot just cinc mesos, tots havíem admirat aquesta important artista alemanya en una extraordinària interpretació del paper del Compositor a *Ariadna auf Naxos*. I, més enllà quedava el record d'una així mateix important versió de *La clemenza di Tito*.

Tot plegat, massa per a ser bandejat per uns instants de flaqueza. I la memòria, la bona memòria, també hauria de formar part del patrimoni de tota massa d'afecionats. És, o hauria de ser, una component més del seu actiu i, per tant, integrar-se en el seu si a l'hora de la manifestació externa.

J.C.

CICLE DE CONFERÈNCIES SOBRE ÒPERA RUSSA

Organitzat per l'entitat Òpera de Cambra de Catalunya, la Sala Cultural de la Caja Madrid de Barcelona acull, des del passat 1 d'octubre, i fins el 17 de desembre, un cicle de conferències sobre òpera russa a càrrec de Roger Alier, i de Pau de Nadal com a conferenciant invitat.

Aquest cicle de 10 conferències i 2 concerts començarà el dia 1 d'octubre, amb un concert del conjunt Noves Veus integrat per Joana Fuentes (soprano), Josep Ferrer (baix), Joan Gallemí (baríton) i Marta Pujol (piano). Els dies 8, 15, 22 i 29 d'octubre s'hi desenvoluparan (respectivament) els següents temes: Els antecedents: l'òpera a la cort de Caterina II; Els compositors napolitans: Cimarosa i la música russa; Un valencià a la cort russa: Vicent Martín i Soler; Els precursors: Dargomizhski i Glinka, El romanticisme i l'aparició del nacionalisme musical rus; El grup dels Cinc: Mussorgski, *Borís Godunov* i *Khovantxina*, Altres òperes de Mussorgski; i El Grup dels Cinc: Borodin i *El Príncep Igor*. Altres membres menors del Grup dels Cinc.

Per aquest mes de novembre i el proper desembre (els dilluns a les 19 hores), les conferències tindran els següents temes:

5 de novembre, conferència-col·loqui dedicada a la cantant Eida Gruberova, amb la seva assistència;

12 de novembre, Rimski-Korsakov, el veritable gegant de l'òpera russa: *El Gall d'Or*, *Sadko*, *Snegurotxka*, *La núvia del tsar*, *Tsar Saltan*, *La ciutat invisible de Kitej*, etc.;

19 de novembre, conferència-col·loqui dedicada als cantants Tatiana Menotti i Joan Oncina, amb llur assistència;

26 de novembre, Txaiovski i el cosmopolitisme operístic. *D'Eugen Onegin* a *La Dame de Pique*;

3 de desembre, l'òpera russa al Gran Teatre del Liceu, a càrrec del crític musical Pau de Nadal;

10 de desembre, l'òpera russa en el segle XX: de l'estanilisme al nacionalisme reiterat. Prokofiev, Shostakovitx, etc. L'òpera en altres ètnies de l'URSS: Armènia, Ucraïna, etc.

Clourà aquest cicle un Concert de Nadal, el dia 17 de desembre, a càrrec de Montserrat Torroella (mezzosoprano), Josep Maria Bosch (tenor) i Lucy Arner (piano).

Per a més informació: Òpera de Cambra de Catalunya. C/ del mestre Nicolau 19, 5è. 08021 Barcelona, (Tel: 201 33 97).

IV Cicle de Música a la Universitat

El passat 16 d'octubre s'inicià, al Paraninf de la Universitat de Barcelona, el IV Cicle de Música a la Universitat, amb l'actuació de The String Ensemble of The Royal College, la formació dirigida per Rodney Friend.

Aquest quart any consecutiu de concerts a la Universitat dedica el cicle al tema «El músic, de l'ensenyament a la pràctica». Aquesta nova proposta pretén satisfer les apetències sonores del públic i trobar el perfil propi de l'oferta universitària. Per aquesta

raó, s'ha establert una col·laboració amb diverses institucions com els Conservatoris Municipal i del Liceu, l'Associació Catalana de Compositors i el Laboratori Phonos.

Aquest interès posa l'accent en obres de compositors catalans actuals i en la investigació i divulgació d'obres d'autors catalans antics.

Dels 10 concerts que configuren aquest cicle, cal destacar-ne, a part del ja esmentat del passat octubre, el del dia 15 d'aquest mes, protagonitzat per Agustín León Ara al violí, i José Tordesillas al piano, amb obres

de Mozart, Fleta, Cervelló i Beethoven; el del 13 de desembre, amb Josep M. Escribano al piano, amb obres de Guinjoan, Soler, Sardà i Gershwin; i el que oferiran membres del laboratoris Phonos de Música Electroacústica, el 23 de maig.

Tots els concerts començaran a les 19,30 h. (mitja hora abans, hi ha un comentari del concert) i es faran a diferents llocs de la Universitat. Per a informació més detallada sobre aquest cicle, podeu consultar la secció Concerts/Recitals.

Un doble concert gratuït, dedicat exclusivament als abonats, obrirà els pròxims dies 12 i 14 de novembre la VI Temporada d'Euroconcert. Els intèrprets d'aquest concert seran la soprano Virgínia Parramon, el clavicembalista Albert Romani i Sergi Casademunt —violoncel i viola de gamba—; i el programa, que obeeix al títol de «De música humana i divina», és format per obres de compositors catalans dels segles XVII i XVIII.

La nova campanya d'Euroconcert acusa de manera molt clara la voluntat d'expansió. Sobre la base dels ja tradicionals deu concerts oficials, aprofitarà l'avinentsa de la commemoració, l'any vinent, del bicentenari de la mort de Mozart, per a oferir un segon cicle intitulat «Mozart'200», que tindrà lloc al Saló Gòtic de Llotja de Mar, i que comprendrà sis concerts, amb els quals es basteix una miniantologia suggestiva. El primer serà dedicat als *Trios*, de la mà de The London Fortepiano Trio. El segon, dedicat als *lieders* mozartians, amb el baríton Peter Harvey acompanyat al fortepiano per Linda Nicholson. El tercer se centrarà en els *Quintets de corda*, en interpretació de Gonçal Comellas, Maria Victòria Fernández, Enrique Santiago, Norbert Blume i Marçal Cerverta. El quart títol ofereix una visió del Mozart religiós, amb *Sonatas da Chiesa* i amb la interpretació del Classic Consort. El cinquè respon al títol de «Mozart infant: París-Londres», en interpretació de la clavicembalista Maria Lluïsa Cortada i del violinista Fabio Biondi. I, finalment, el sisè respon al títol de «Mozart en un saló de Viena», amb la interpretació del Classic Wind Ensemble.

La programació de la temporada oficial té un al·licient cabdal en el retorn a Barcelona, després d'una massa dilatada absència, de l'Ensemble Vocal et Instrumental de Lausane. La dimensió d'esdeveniment que té la presència del conjunt suís de característiques poc comunes queda reforçada per la programació de l'òratori *El Messies*, de Händel en la versió orquestral feta per Mozart l'any 1789. Es tracta de la incorporació dels procediments clàssics a la composició barroca. Aquesta serà la primera vegada que s'oferirà aquesta versió a la Península.

El concert inaugural serà la presentació al país del conjunt suec Örebro Chamber Orchestra, dirigit per Jean Pierre Vallez, amb un programa Grieg, Mendelssohn, Nielsen i Txaikovski. Es tracta d'una petita formació de corda, amb prop de trenta anys de vida, i amb un considerable prestigi assolit en gires i una extensa discografia.

Klára Takács

EUROCONCERT: VOLUNTAT D'EXPANSIÓ

per J. C.

La mezzo-soprano hongaresa Klára Takács, una cantant ben coneguda a Barcelona, protagonitzarà el segon concert dedicat al «Lieder romàntic amorós», amb obres de Strauss, Wagner i Schumann.

El Trio Amadeus, continuador del famós Quartet Amadeus, protagonitzarà el quart concert, que respon al títol de «Viena 1788-1828», amb obres de Mozart, Beethoven i Schubert.

I el cinquè concert contemplarà la presentació, a casa nostra i a tot l'Estat, de l'Acadèmia de Música Antiga de Moscou, amb la violinista Tatiana Grindenko al seu davant, que oferirà un programa dedicat a «Música festiva i de banquets ss. XVII i XVIII», amb obres de Schmelzer, Telemann i Mozart. Aquest conjunt, creat el 1982, és l'únic dedicat a la música barroca que la interpreta amb instruments originals de l'URSS.

Una altra presentació a casa nostra és la de la Capella Savaria, conjunt hongarès creat el 1981, que actua amb instruments genuïns del segle XVIII. Oferirà un programa de música barroca religiosa, amb la *Pas-*

sió segons sant Joan, de Händel i el *Stabat Mater* d'Alessandro Scarlatti, ambdues obres no programades mai a Espanya. (La primera d'elles, ha estat enregistrada per aquest mateix equip artístic.)

El Gabrieli Consort and Players, dirigits per Paul McCreesh, oferiran un programa intitulat «Litúrgia a la basílica de Sant Marc» amb un compendi de la música per a l'ofici litúrgic escrita per compositors com Monteverdi, Rigaltí, Castello, Cavalli, Grandi, Marini i Finetti. El Gabrieli Consort és una formació, integrada per 18 cantants i 12 instrumentistes, que ha assolit una notable projecció en els últims anys. També és la primera vegada que actua a la Península.

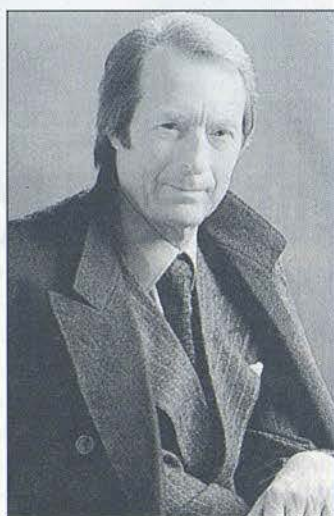
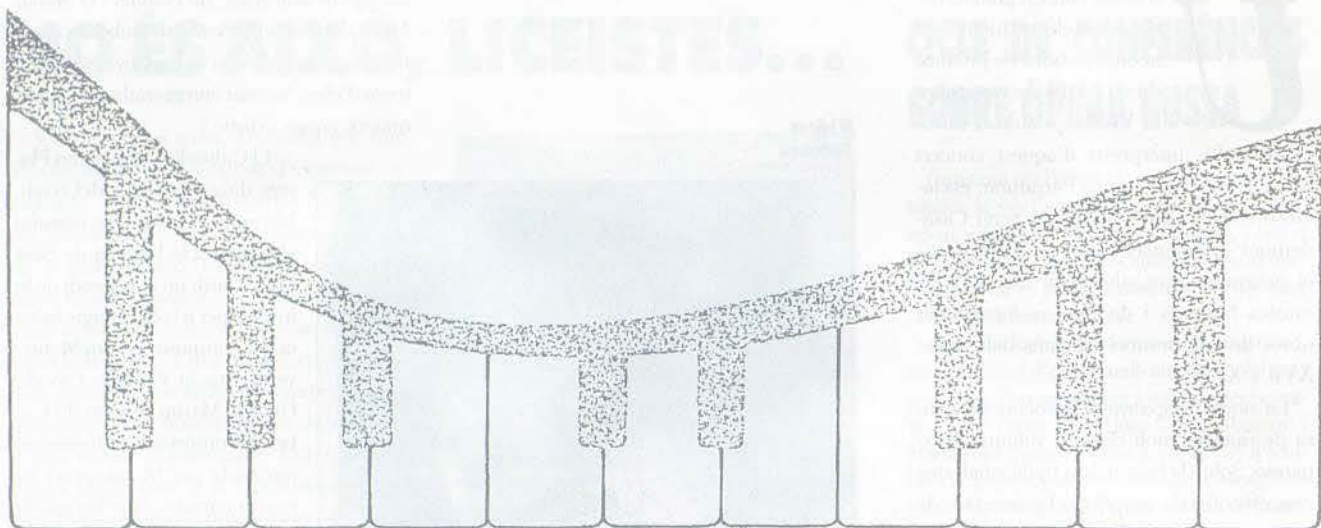
El vuitè concert serà dedicat al piano d'Enric Granados, en homenatge a aquest compositor, arran de complir-se, l'any 1991, el 75è. aniversari de la seva mort. Els intèrprets seran tres destacats pianistes catalans: Antoni Besses, Carme Vilà i Miquel Farrés.

The King's Consort portarà, en el novè concert, un programa destinat a tres grans compositors del barroc italià: Pergolesi, Corelli i Domenico Scarlatti. És la segona vegada que Euroconcert porta aquest conjunt britànic.

La temporada oficial serà closa pel Kodály Quartet, amb el pianista català Josep Colom, en un programa dedicat al Romanticisme (Schumann), al Modernisme (Kodály) i a l'Impressionisme (Debussy). El Kodály Concert, un grup amb més de vint anys d'existència, recull la tradició de la gran interpretació clàssica hongaresa. Josep Maria Colom, un dels noms més importants del virtuosisme pianístic espanyol, intervindrà en la interpretació del *Quintet, opus 44* de Schumann.

Amb un pressupost anunciat de 53 milions de pessetes, Euroconcert confia en una recuperació en taquilles de dues terceres parts, restant-li 16 milions a mans de subvencions catalanes —Generalitat i Ajuntament— i la resta d'esponsoritzacions i ingressos atípics, com televisió, publicitat, etcètera.

Euroconcert ha passat, dels 280 abonats del cicle inicial, a més de 1.100 actualment. Enguany ha intensificat, en un denunciat 20%, el nivell mitjà de preus de les localitats, mentre continua mantenint un contingut d'abonaments destinats a estudiants de música a preus realment assequibles (4.000 pessetes tot l'abonament) i a estudiants no de música (6.000 pessetes abonament), i és l'única iniciativa musical barcelonina que promou aquest tipus d'abonament. Una pràctica, per altra part, molt corrent a països que tenen una superior tradició musical.

**Les grans
formacions
orquestrals
vertebren una
vegada més
aquest cicle que
compta amb un
important estol de
noms de gran relleu**

GRAN SINFONISME A IBERCÀMERA

per F.T.B.

Els trets que caracteritzen la setena edició de la Temporada d'Ibercàmera són: el repertori més sovintejat així com una munió d'interpres i agrupacions del més alt prestigi dins de l'actual panorama musical internacional. D'alguna manera, doncs, aquesta entitat, que compta amb el patrocini (un 19% del pressupost total de 360 milions de pessetes) de les institucions estatals i nacionals, continua en la línia de portar a Barcelona —concretament, al Palau de la Música Catalana— aquells artistes que per ells sols

són capaços de convertir l'actuació en un esdeveniment espectacular.

Com a novetat, però, cal remarcar que els 28 concerts que integren l'actual temporada s'han desglossat en dues sèries de 14 sessions cadascuna. Tanmateix, malgrat les lògiques diferències en la participació artística entre ambdós blocs, l'atractiu o el possible interès és semblant en els dos casos. Tant l'increment substancial en el nombre d'audicions, com l'escissió del cicle, ha obeït —segons els responsables d'Ibercàmera— a la necessitat d'atendre la considerable demanda d'abonaments i a la necessitat d'ampliar el públic de cara al futur. Tot i que els preus de les localitats són

necessàriament alts —com a orientació, cal tenir en compte que l'abonament a Platea en una de les sèries assoleix les 135.000 ptes., mentre que el d'una localitat a segon pis oscil·la entre les 33.000 i 24.000 ptes. pot dir-se que els abonaments gairebé ja s'han cobert en la totalitat.

Com ja és tradició en el cicle d'Ibercàmera, les agrupacions orquestrals són les que, amb la seva presència majoritària, donen relleu a la programació. Així, a la Sèrie «A» són previstes nou actuacions simfòniques; mentre que a la «B», n'hi intervenen deu. Seguint amb el primer torn, hi tenim: el concert inaugural (21 d'octubre) amb l'Orquestra de Cambra de Praga i el clarinetis-

Riccardo Chailly serà, amb **Carlo Maria Giulini** —esquerra— un dels grans directors presents al cicle

ta Joan Enric Lluna, mentre que en la segona sessió (dia 13 de novembre), a càrrec de l'Orquestra de Novosibirsk amb la col·laboració del conegut Dimitri Bashkirov, s'hi interpretarà la curiosa transcripció pianístico-concertant, realitzada pel mateix Beethoven, del seu *Concert per a violí*.

L'Orquestra London Festival, actuarà amb diferents programes en els dos blocs. Així en l'«A» (6 de febrer), i amb la col·laboració dels pianistes Marta Argerich, Nelson Freire i Carme Vilà, s'hi oferirà un recital definit com «A l'entorn de Mozart i Prokofiev»; la curiosa mescla de personalitats, tant en intèrprets com en creadors, pot

deparar més d'una sorpresa. Quant al torn «B», aquesta orquestra acompanyarà (7 de febrer) el jove i brillant guitarrista Carles Trepac en el *Concierto de Aranjuez* de Rodrigo i, després, amb la intervenció del Cor de la Catedral de Canterbury, oferirà un oratori de Vivaldi.

També la Academy of St. Martin-in-the-Fields tocarà per a les dues sèries. Així, el dia 21 de febrer es presentarà en el torn «B», dirigida per Iona Brown; i, més tard, el 17 d'abril, intervindrà en la sèrie «A», tenint Neville Marriner de director. Dins d'aquest mateix torn, també té especial relleu el concert Brahms (*Tercera i Quarta Simfonies*), que Giulini dirigirà a la Philharmonia Or-

chestra (21 de març), així com el que oferirà Vladimir Ashkenazy amb la Royal Philharmonic (25 d'abril).

Ja dintre el mes de maig, tant en la sèrie «A» com en la «B», l'orquestra Filharmònica Txeca commemorarà el 150è. aniversari de Dvorák. Així, dirigida per Neumann i amb Lluís Claret de solista, el programa per als abonats d'«A» estarà integrat pel *Concert per a violoncel* i la *Setena* de Dvorák; mentre que per al torn «B», l'agrupació estarà dirigida per Belohlavek, i s'hi escoltaran les *Simfonies VI i VIII* (aquests concerts estan previstos per als dies 1 i 2 de maig, respectivament).

Per últim, els concerts de clausura estaran protagonitzats, en ambdós cicles, per la Royal Concertgebouw Orchester que, dirigida per Chailly, interpretarà la *Simfonia núm. 5* de Bruckner (dia 30 de maig, per al torn «A») i les *Simfonies, núm. 44* de Haydn i *núm. 2* de Schumann, entre les quals s'hi intercalen les *Cinc peces per a orquestra* de Schoenberg, per a la sèrie «B» (dia 29 de maig).

Per la seva banda, i a més dels concerts «compartits», per al torn «B» hi ha previstes les actuacions de l'Orquestra Filharmònica d'Israel, amb Zubin Mehta (27 de novembre), sense dubtes un dels plats forts de la temporada. Amb tot, potser serà més interessant el concert que, el dia 16 de desembre, Antoni Ros Marbà —llarg temps absent del Palau— dirigirà a l'Orquestra de Cambra d'Holanda, en el qual hi ha programades la *Gran Fuga* de Beethoven, la *Nit transfigurada* de Schoenberg i el *Concert per a piano i corda* de Gerhard, amb Albert Giménez-Atenelle de solista.

Una altra actuació espectacular serà la de Rostropovitch dirigint-hi una orquestra germano-soviètica amb el *Concert per a violoncel* de Schumann (23 de gener); mentre que el que brindarà Rozhdestvensky amb l'Orquestra Filharmònica Soviètica, tindrà l'interès d'escoltar-hi els arranjaments orquestrals del director sobre algunes peces pianístiques de Mompou (13 de febrer).

Una altra gran figura de la direcció que ens visitarà serà Bernard Haitink, amb una de les millors agrupacions del moment, com és la Staatskapelle de Dresden (24 d'abril).

Altres concerts interessants, i pertanyents al gènere cambrístic, que completen la temporada són els recitals de Brigitte Fasbender, que inaugura el torn «B» (el 30 d'octubre) i el del tenor Peter Schreier (el 18 de febrer) per al torn «A». Destaca també l'actuació del Quartet Ardití, la presència del gran violinista Isaac Stern, així com la dels pianistes Eliso Virsaladze, Radu Lupu, André Watts i Zoltan Kocsis.

L'Orquestra del Lliure: una trajectòria exemplar

per F.T.B.

Dins d'aquesta temporada, i concretament el dia 7 de novembre, l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure acomplirà el cinquè aniversari. La fita és certament important, i àdhuc significativa, ja que, els objectius que es proposaren el director Josep Pons i un grup de joves músics, els han complert totalment, i és ben cert que les perspectives de futur els són immillorables.

Així com, en temps passats, agrupacions com el Conjunt Català de Música Contemporània, Diabolus in Música o el GIC (Grup Instrumental Català) van perseguir debades una certa estabilitat, pot dir-se que amb l'orquestra del «Lliure» s'ha assolit per primera vegada aquesta vella aspiració. D'alguna manera, això ha significat la possibilitat de fer un treball en profunditat, tant en la conjunció de grup instrumental com en la coherència de la programació. Pas a pas, s'ha aconseguit el nivell interpretatiu necessari, que garanteix la lectura puntual i coherent de les obres. Un resultat del qual, certament, se n'ha beneficiat l'auditor, en crear-li, a la vegada, l'hàbit d'escoltar una música a la qual no estava avesat.

Centrar la programació dels concerts en uns temes monogràfics ha estat un altre

dels encerts de la tasca del «Lliure», una política de la qual igualment n'han resultat afavorits alguns dels nostres compositors, amb la comanda d'escriure una partitura per a incloure-la en el repertori del conjunt.

En definitiva, aquesta línia d'acció ha permès de fer, en un lustre: 24 programes, un repertori de més de 70 obres (amb una considerable quantitat d'estrenes), nombroses audicions, sortides a Itàlia i Portugal, i ara hi ha en projecte la participació en diversos festivals, tant a casa nostra com a fora, així com diverses produccions discogràfiques.

Dins la línia eclèctica que ha mantingut l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure des dels inicis de les seves activitats, pot dir-se que la llista de concerts per a l'actual curs és força interessant.

Així, amb les quatre audicions de costum (21, 25 i 28 d'octubre i 1 de novembre), el primer programa és dedicat a la música ibero-americana contemporània, amb obres dels llargament consagrats Ginastera (*Serenata*), Villa-Lobos (*Sexteto místico*) i Sivestre Revueltas (*Alcancías*), junt a música dels aquí desconeguts Juan Orrego Salas, de Xile (*Tangos, op. 82*) i Ricardo Lorenz («*Mar-acá*», concert per a maraques i orquestra). Aquest programa es fa amb co-

producció amb la Sociedad Estatal del Quinto Centenario.

El segon programa (dies 13, 16, 20 i 23 de desembre), que té el lema «A l'entorn de la revolució russa», oferirà l'avinentsa de reflexionar sobre la música que va silenciar l'estalinisme, i contrastar-la amb la de Prokofiev (qui, sí: pactà amb Stalin) i la de Stravinsky, qui, expatriant-se, en restà al marge.

La tercera sessió (dies 31 de gener i 3, 7, i 10 de febrer) serà dedicada a l'escola de Darmstadt, amb *Éclat* de Boulez, *El mar*, *la Mar* de Berio, *Kontrapunkte* de Stockhausen i *Apollo et Hiazinthe* de Werner Henze.

La història del soldat de Stravinsky, amb un muntatge escènic de Fabià Puigserver, constituirà el quart programa (del 2 a l'11 d'abril), mentre que el cinquè concert (dies 23, 26 i 30 de maig i 2 de juny) inclou l'estrena de *Derivacions* de J. Homs (una obra encarregada pel Teatre Lliure), la *Kammermusik num. 3* de Hindemith i *El corregidor y la molinera* de Falla.

A més d'aquestes sessions, se'n celebraran dues d'extraordinàries: una, dedicada a Luis de Pablo, amb l'audició de *Tarde de poetas*; i, a la segona, el jove i ja gran compositor anglès, George Benjamin, dirigirà i interpretarà al piano algunes composicions seves.

XAVIER BENGUEREL

Que un compositor català estreni una partitura d'una hora i mitja de durada per a una formació tan complexa com orquestra simfònica, cor i cinc solistes vocals, és sens dubte un esdeveniment important. Que a més aquesta estrena sigui la tercera d'una obra de gran format que protagonitza el mateix músic, sempre a casa nostra, en sis anys, la cosa apunta ja a una nova dimensió absolutament especial en el context del món de la música catalana. Si afegim que, a més, almenys dues d'aquestes *premières* —les últimes— s'han ofert amb una suficiència de recursos més que notable, entrem ja definitivament en una via de consideració absolutament excepcional.

L'estrena del *Requiem* de Benguerel, o més exactament, del *Rèquiem a la memòria de Salvador Espriu* obliga d'antuvi a un tipus de valoració quasi fenomenològica.

De la mateixa manera que l'objectiu principal del polític és incidir en masses socials el més àmplies possible, i la del comunicador, fer ressonar el seu missatge arreu, la de l'artista és aconseguir que la seva obra tingui projecció. Encara que resulti obvi que sense idees o plantejaments polítics el polític no pot subsistir, ni tampoc el comunicador sense un missatge substantiu ni l'artista sense una obra solvent, no és menys obvi que aquests capitals resulten absolutament inútils —almenys en el pla immediat que no en l'improbable de la història— si no entren en unes vies de distribució i de penetració social. Vies que, a més, han de ser el màxim d'eficaces i fluïdes a fi d'optimitzar la rendibilitat del contingut de l'obra.

El *Requiem* de Xavier Benguerel neix amb el mèrit fonamental no sols d'haver nascut, d'haver rebut la llum fonamental de la seva estrena, sinó d'haver-ho fet en un clima i en unes condicions òptimes pel que fa a la seva projecció. Així, cal parlar d'un equip artístic del màxim nivell possible, d'unes disponibilitats de dedicació a preparar l'obra poc corrents i, finalment, d'un embolcall publicitari folgat de la mà de l'empenta del Festival de Torroella de Montgrí, manifestació que, conduïda per un gestor tan eficient com Josep Lloret i comptant amb un privilegiat suport financer, s'ha constituït en una de les manifestacions musicals catalanes de més pes. Privilegi sobre privilegi, el fet que l'estrena hagi comptat

ha estrenat el seu *Requiem*

per JAUME COMELLAS

amb tres sessions consecutives, cosa que, així mateix s'inscriu en una forma de procedir no gens habitual aquí.

Xavier Benguerel és un músic amb una trajectòria dilatada. Al llindar dels seus seixanta anys de vida, la seva obra ha marcat ja unes línies mestres difícilment renunciabls. Comptant amb la base d'un sòlid ofici «d'escriptor de música», amb un domini solvent de la gramàtica musical, el músic sembla haver entrat en una fase de recapacitació respecte a la funció del músic ara i aquí, un cop depassades, o posades en crisi, unes concepcions potser massa excoents —sobretot excoents del beneplàcit del gran públic— i a les quals tothom, en un moment no tan llunyà, s'hi va adscriure més o menys convençudament, més o menys per no quedar descavalcat. Aquest és un moment delicat, en què el creador recapacita sobre justament allò que apuntava el principi —no hi ha missatge sinó arriba a destí— i en què per altra part no pot anorrear de cop i volta el bagatge d'unes modes formals que han marcat una etapa nu-

clear de la pròpia existència professional i que han creat ja el solatge d'una orientació concreta de l'ofici.

No es pot renunciar a un llenguatge ja massa implicat en un mateix —que es reconeix que no és vehicle idoni de comunicació amb el destinatari— i per altra part no es pot renunciar a aquesta comunicació. Al mateix temps, insisteixo, hi ha un ofici adquirit, uns hàbits concrets que, al mateix temps que passen la seva factura, dificulten l'assumpció d'altres matisos d'un tal ofici. L'obra de Benguerel que acabem d'escoltar acusa d'una manera molt clara aquesta situació particular tan pròpia del compositor d'avui. O de molts compositors d'avui: especialment dels qui, com ell, han vist néixer la història tan peculiar de la música sorgida de la segona postguerra mundial i viuen ara la crisi de molts dels credos i dogmes per als quals militaren.

No es pot valorar doncs aquest *Requiem* sense considerar aquesta circumstància específica, aquesta tensió íntima del creador, empresonat en una cruïlla de valors irrenunciables tots ells, els quals, a la fi, condicionen la resultant final del producte. O li atorguen una indefinició ben perceptible.

Benguerel reïx bàsicament en l'objectiu de crear una partitura capaç d'«arribar» al públic d'una forma immediata. El recurs bàsic és l'efectisme melodramàtic dels corals, afavorit a més per una interpretació rotunda i operística del Cor del Liceu. El compositor juga amb habilitat aquesta carta, i els efectes són eloqüents. Per damunt que aquest recurs sigui gaire més que això, un recurs, i que no trobem en el si d'aquests corals l'alè d'una autèntica grandesa. Per altra part, un joc melismàtic, que no un plantejament temàtic de gran volada i originalitat, atorga a les intervencions vocals individuals una certa intensitat dramàtica, no exempta en determinats casos de retòrica buida.

Lafegit de set poemes de Salvador Espriu, interpretats per Lluís Llach, conformen un escampall d'illes melopeiques que no assoleixen de fusionar-se i integrar-se en el si de l'obra, deixant així, en el recurs de la utilització d'aquest material poètic, un inevitable regust —o almenys la sospita— d'oportunisme.

A la fi, una obra d'envergadura, excel·lentment interpretada. Interpretada en aquest sentit últim: de voluntat de fer-se agraïble al receptor, que sembla esdevenir el gran objectiu d'aquesta obra. Una obra en aquest sentit, insisteixo, fidelment representativa de la problemàtica del creador musical d'avui. O d'una tipologia de compositors contemporanis concreta.

En pocs anys, la ciutat de Barcelona està consolidant una tradició mozartiana que no havia tingut mai.

Si fa vint anys les òperes del compositor de Salzburg no aconseguien omplir el Gran Teatre de Liceu, en aquest moment el panorama és ben diferent.

El passat dimarts, 9 d'octubre, en vàrem tenir una prova més. Va ser a les 10 h. del vespre a les Reials Drassanes. L'anunci del *Rèquiem en re menor K. 626* de W.A. Mozart (1756-1791) va aconseguir de fer penjar a les taquilles el cartell de «No hi ha entrades» ja des d'alguns dies abans, amb la conseqüent preocupació d'alguns melòmens que, fins l'últim moment, van estar provant sort a la revenda.

I és que l'esdeveniment prometia... Jordi Savall al capdavant de la seva «Capella Reial», un cor i una orquestra formats per un ventall de bons intèrprets de diferents nacionalitats, els quals van comptar amb la participació dels solistes Ulla Groenewold (contralt), Gerd Türk (tenor), Michael Schopper (baix), el recitador Ignasi Roda i, també, la soprano Montserrat Figueras.

Però, en la proposta musical d'aquella nit, Mozart no estava sol... Compartia programa amb qui, en la vida, havia compartit una profunda amistat i admiració: Joseph Haydn (1732-1809).

Mozart i Savall a la setmana dels 2 rèquiems

per JOAN VIVES

De fet, el concert va començar amb *Les set últimes paraules dels nostre Salvador a la creu*, un oratori de característiques ben particulars. Una obra que sorprèn. I de fet ho va fer, pel seu caràcter intimista i introspectiu.

Sobretot, quan es compara amb els altres dos grans oratoris de Haydn: *La Creació* i *Les Estacions*, sorgits en pocs anys de diferència.

Jordi Savall, per a aquest concert, va escollir la versió original per a orquestra sola, sense cap veu, que Haydn va compondre el 1796, expressament per a la catedral de

Cadix. Recordem que, posteriorment, el mateix compositor hi va afegir les parts vocals.

A la segona part va venir l'antològic *Rèquiem* de Mozart, del qual es va poder sentir la versió enllestida pel seu deixeble, Franz Joseph Süßmayr, després que Mozart morís i deixés inacabat el seu «Cant del Cigne».

En definitiva, un concert on la qualitat interpretativa i la profunda expressivitat van quedar ressaltades per la gran direccionalitat dinàmica del so i per l'elasticitat sonora pròpies de les versions fetes amb criteris històrics. No cal dir que aquest tipus d'interpretacions ja han aconseguit la consolidació total, des de fa alguns anys, arreu del món.

Al costat d'unes dignes intervencions dels solistes, l'orquestra i el cor van emportar-se l'ovació més gran.

Amb tot, una vessant negativa: les Reials Drassanes són un marc certament pintoresc, però que encara no reuneix les característiques suficients per satisfer un públic exigent. I, menys en un dia de pluja. A part del soroll provocat per la caiguda a terra en plena interpretació dels estris d'algun operari de la remor del tràfic intens de la plaça de Colom, cal afegir-hi algunes goteres disperses per tota la nau, sobretot als laterals.

Malgrat tot, una vetllada memorable, amb dues versions magistrals de dues obres mestres.

PHILIP GLASS

millor compositor que intèrpret

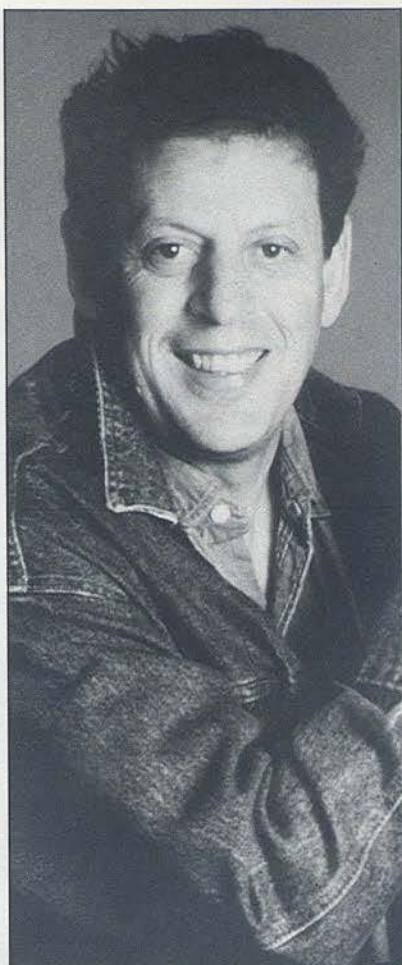
per MARC MATEU

La bona acollida del públic català a artistes com Wim Mertens, Steve Reich o Michael Nyman feia imprescindible la visita del compositor americà Philip Glass, l'única gran patum minimalista que no havia actuat mai a casa nostra.

D'això, se n'ha encarregat el II Festival de Tardor de Barcelona, que el dia 8 d'octubre proppassat, va presentar Philip Glass en concert, al Palau de la Música Catalana.

Des de fa quinze anys, Philip Glass és una de les grans figures internacionals de la música. Glass ha fet música d'òpera, bandes sonores de pel·lícules, obres de teatre i ballets, i també composicions per al seu propi grup, amb el qual ha actuat a més de cinquanta ciutats d'arreu del món. un dels últims encàrrecs que ha rebut és l'òpera *El viatge*, que estarà llesta l'octubre del 1992. Polifacètic i multidisciplinari, Philip Glass té molts seguidors entre els consumidors i artistes del rock. De fet, ha col·laborat amb figures pop com Paul Simon, David Byrne o Suzanne Vega, que posen la veu a les composicions de Glass al disc *Songs from liquid days*. L'estructura repetitiva de les composicions de Philip Glass fascina fins i tot els especialistes en música de discoteca, com el grup britànic S-Express, que va demanar a Glass que li fes una nova barreja d'un dels seus èxits.

Philip Glass va oferir al Palau un concert per a piano sol, amb un repertori que s'emmotllava perfectament a l'austeritat musical de la vetllada: Peces del seu primer disc *Glassworks*, un interludi de l'òpera *Einstein on the beach* o les *Five metamorphoses*, basades en l'obra de Franz Kafka i escrites per a la pel·lícula *A thin blue line*. Tot i la indubtable qualitat del material escollit, va quedar clar que Philip Glass és molt millor compositor que no pas intèrpret, i que la seva música agafa una autèntica dimensió a les

mans de solistes o grups d'una major entitat instrumental.

Per gaudir totalment de l'obra de Glass haurem d'esperar una nova visita del compositor, que tornarà l'any vinent per a actuar al Palau Sant Jordi, on possiblement interpretarà amb el seu Ensemble les bandes sonores de *Koyaanisqatsi* i *Powahqatsi*, dues pel·lícules del realitzador nord-americà Godfrey Reggio, ja estrenades comercialment a casa nostra.

De tota manera, cal recordar un dels moments més memorables del concert barceloní de Philip Glass. Per a presentar el quart «Knee Play» (interludi) de l'òpera *Einstein on the beach*, Glass va explicar que aquests eren uns petits ponts instrumentals per a piano sol, que el músic interpretava entre alguns fragments orquestrals de l'obra. El públic que assistia a la llarguíssima representació de l'òpera, que durava més de quatre hores ininterrompudes, aprofitava aquells petits intervals per anar al bar o al lavabo, per la qual cosa Glass va comentar sarcàsticament que ara tindrien l'ocasió d'escoltar allò que es van perdre. I allò que es van perdre era realment magnífic, un gran exemple de la genialitat de Philip Glass.

Pavarotti i el seu mocador al Palau Sant Jordi

per MONTSERRAT PUIG

Vital, extrovertit, i optimista el tenor de Mòdena ha vingut a Barcelona tres vegades, en el mes de setembre, amb motiu del recital multitudinari que, inicialment, havia de ser a l'Estadi Olímpic de Montjuïc, el dissabte 8 de setembre i finalment va ser al Palau Sant Jordi el 29 del mateix mes.

L'oportunitat que estrenés el Palau Sant Jordi, dissenyat per l'arquitecte japonès Arata Isozaki, és un element nou que suma punts a l'hora de convocar el públic. Certament, des de dues hores abans de començar el recital, el públic, seguint les instruccions de l'organització, havia arribat a l'Anella Olímpica i admirava les columnes il·luminades i les escultures de l'esposa de l'arquitecte, Aiko Miyawaki.

El canvi de data va provocar algunes incomoditats per al públic que s'havia desplaçat des de diverses ciutats (València, Tarragona, Lleida...) perquè, si bé les zones estaven perfectament dibuixades, no totes les localitats estaven numerades. Així, quan l'Orquestra Ciutat de Barcelona ja havia començat l'obertura de *Don Pasquale*, de Donizetti, un espectador aïrat va cridar des de la banda esquerra de l'escenari: «Que parin l'orquestra que encara no he trobat el meu lloc».

«*Quanto e cara, quanto e bella*», la primera ària, va tornar la calma a l'auditori i la conegudíssima «*Una furtiva làgrima*» va arrancar els primers braves i aplaudiments encesos de la vetllada.

Cinc àries va cantar a la primera part, les dues de *L'Elisir d'Amore*, de Donizetti, *Fra poco a me rico vero*, de *Lucia di Lammermoor*, potser on Pavarotti va posar menys èmfasi, com si agafés forces per «*La mia letizia infondere de Lombardi*» de Verdi i acabà la primera part amb la melencònica «*Pourquoi me reveiller*», del Werther.

Dues àries de *Tosca*, ben conegudes, «*Recónquita armonia*» i «*E lucevan le stelle*» conduïen cap al Verdi «*Ma se m'e forza perdeti*», de un *Ballo in maschera*. A la recta final del recital, fou el moment que el *maestro* aprofità per fer les delicades i melòdiques cançons italianes, *Serenata*, de Mascagni, «*La Girometta* de Sibella, i *Occi di fata*.

El programa del recital s'havia acabat, però era el moment en què el públic aplaudia i cridava amb entusiasme per aconseguir els bisos del cantant. I, així, quatre propines: una ària de *Madama Butterfly*, *Addio Fiorito asil* i les populars *Torna a Sorrento*, *O sole Mio*.

Amb la mort de Leonard Bernstein, ocorreguda el passat 14 d'octubre, es tanca una època de la vida musical nord-americana, encara que no podem dir que la seva figura representés el model d'una manera de practicar la música lligada als darrers vestigis d'un passat en vies d'extinció; ben al contrari, difícilment podríem parlar d'un artista mític dels nostres dies més estretament lligat a l'esperit i a les inquietuds del seu temps, des d'un trets originaris particularment suggestius i fecunds: fill d'emigrants russos, de condició jueva plenament assumida, i de formació eslava i nord-americana, amb Serge Koussevitzki i Aaron Copland en el terreny musical.

Segurament, la clau de la seva personalitat fou una irresistible facultat de comunicació que hauria pogut manifestar-se en qualsevol esfera de les activitats humanes, i que el destí volgué associar, sàviament, a la pràctica de la música, per a la qual estava excepcionalment dotat. Aquest fet el convertí en un artista enormement versàtil i polifacètic: compositor, director d'orquestra, pianista, pedagog i animador musical.

La identificació amb el tarannà nord-americà li determinà un estil directorial absolutament espontani, aliè a qualsevol patró acadèmic, espectacular i àdhuc pintoresc, però, al mateix temps, d'una enorme autenticitat, d'una suggestió indefugible, d'una superior eficàcia i d'una enorme capacitat de convicció. Aquestes qualitats el convertiren en un intèrpret més genuí per als corrents nacionalistes (per a Stravinsky y Shostakovitx i, fins i tot, per a Mahler) que no pas per al classicisme germànic.

D'altra banda, li agradava ser considerat com «un compositor que també dirigeix». Particularment, la seva producció creadora mostra aquella absoluta manca de prejudicis estètics i aquell eclecticisme propis de la mentalitat nord-americana, però acredita també un domini inaudit de la matèria musical. La seva obra és copiosa i plural, i depassa els límits i l'abast d'aquella perfecta i paradigmàtica *West Side Story*, sens dubte la que més ha popularitzat Bernstein entre el gran públic. La història la jutjarà, aquesta obra, al marge dels seus trets nacionals i locals i dels nostres purismes de vells europeus essencialistes.

La seva gran qualitat personal el féu també assequible per als seus col·laboradors (músics i deixebles de les generacions més joves), davant dels quals no es presentava com una deïtat impenetrable sinó com un col·lega més experimentat. La seva formació intel·lectual, a la prestigiosa i elitista universitat de Harvard, no li impedí una posi-

L'adéu de L. Bernstein

per Lluís Millet

ció ideològica d'una notable lliberalitat: formava part d'aquell estament que, en la societat nord-americana, havia estat qualificat, amb una certa ironia, com a «esquerra exquisida»: fou benefactor d'Amnistia Internacional i va donar suport a la causa dels Panteres Negres; i, finalment, en les passades festes de Nadal, va dirigir la *Novena Simfonia* beethoveniana davant de l'antic mur de Berlín, tot substituint la paraula «joia» (*Freude*) del text habitual de Schiller per la paraula «llibertat» (*Freiheit*).

Finalment, cal remarcar les seves qualitats de pedagog, potser no tant en la transmissió metòdica i acadèmica de la seva experiència de director d'orquestra, que era essencialment intuïtiva i asistemàtica, com en les seves vitals intervencions en les mítiques sèries de «Young people's concerts», difoses a tot el món pels mitjans televisius, en les quals Bernstein va fer comprendre a tota una generació de nord-americans què era i què representava la música clàssica. Descansi en pau!

Generalitat de Catalunya

EXPOSICIÓ D'HOMENATGE AL PRESIDENT COMPANYYS EN EL 50è ANIVERSARI DE LA SEVA MORT

Per a lluitar per altres ideals nobles hi ha molta gent.
Però Catalunya només ens té a nosaltres.

Lluís Companys, 1940.

Palau Robert. Del 15 d'octubre al 25 de novembre de 1990

El tema d'aquest primer número de la nova època de la Revista és l'exposició dels resultats de l'Enquesta Musical que vam promoure fa aproximadament un any.

Es tracta d'una iniciativa que calia endegar (així ho creiem) de cara a situar damunt la taula unes dades objectives que permetin confegir el que podem anomenar «autoretrat del món musical català».

La voluntat que aquest estudi fos el més complet possible representava un elevat cost de realització, cosa que ha implicat de poder comptar amb un suport financer aliè a la pròpia Revista.

Aquest suport l'hem rebut de la firma d'informàtica EPSON, i gràcies a ell ha estat possible, de primer, confegir i distribuir l'enquesta, i posteriorment, tabular-ne els resultats.

Esperem que aquesta imatge que ofereix l'enquesta resulti útil i sigui tinguda en compte, a partir d'ara, a l'hora d'emprendre iniciatives, tan públiques com privades, en el camp de la música.

El lector, a través de la relació dilatada de dades i gràfics, podrà fer-se una idea clara de la realitat musical catalana en una pràctica totalitat d'aspectes.

En tot cas, en el proper número publicarem un escrit en el qual es farà una glossa de determinades dades i se n'extrauran conseqüències que apareixen fàcilment al marge de

la consideració simple i freda de les dades. D'aquesta manera quedarà definitivament completada la imatge de la vida musical catalana sorgida de l'anàlisi d'aquest estudi, que posem ara a la consideració dels lectors, i a la de les instàncies públiques i privades relacionades

amb el món musical català.

ENQUESTA MUSICAL

AUTORETRAT DEL MÓN MUSICAL CATALÀ

METODOLOGIA

UNIVERS ESTUDIAT: Tota persona amb una certa relació amb la música ja sigui pedagògicament, com a espectador o com a afeccionat, etc.

MOSTRA: El nombre d'enquestes contestades ha estat de 1851, sobre una distribució de 50.000

ERRORS DE LA MOSTRA: Considerant un factor aleatori en la recollida d'informació, i a un nivell de confiança de 2σ (95.5%) i per el cas més desfavorable de $p = q = 50$, l'error en dades globals és del $\pm 2.32\%$

Enquesta Musical patrocinada per

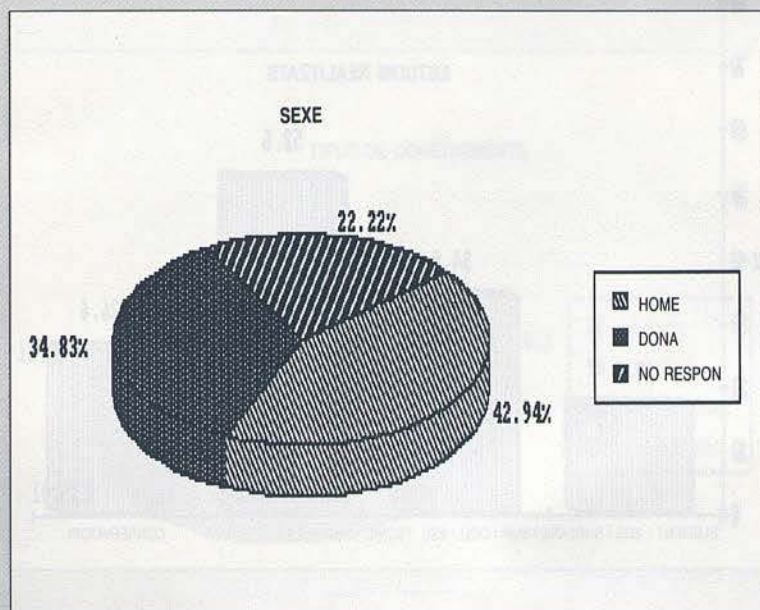
EPSON

ORDINADORS - IMPRESSORES - TERMINALS PORTÀTILS

1. DADES PERSONALS

1.1 SEXE

Les dades respecte al sexe són força incompletes, ja que hi ha un 22.2% de casos en què no s'indica.

SEXE

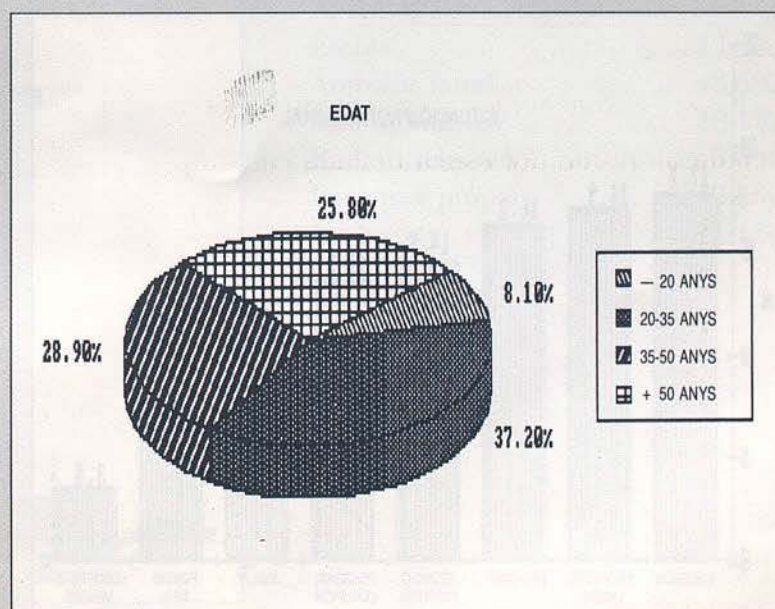
Home	42.9%
Dona	34.8%
No respon	22.2%

1.2 EDAT

L'estructura d'edats dels enquestats presenta un segment d'edat, el dels menors de vint anys, amb una quantitat molt inferior respecte dels altres tres segments d'edat.

EDAT

— de 20 anys.	8.1%
20-35 anys.	37.2%
35-50 anys.	28.9%
+ de 50 anys.	25.8%

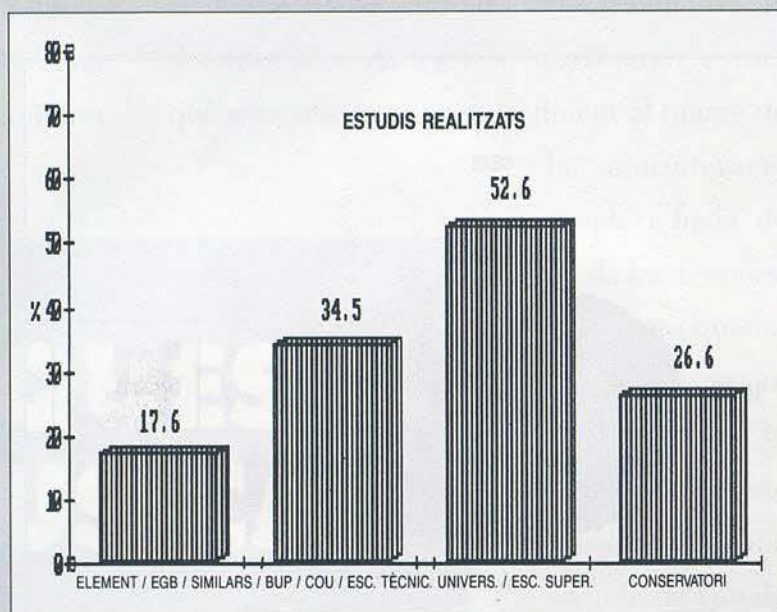

1.3 ESTUDIS DELS ENQUESTATS

Es destaca una important presència de titulats superiors. A més, un percentatge força significatiu manifesta haver estudiat en conservatoris.

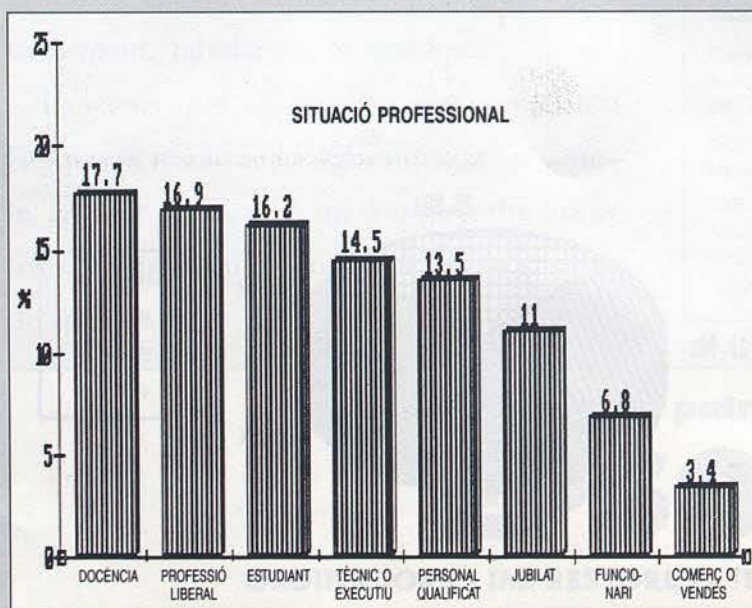
ESTUDIS REALITZATS

G.Elemental EGB/similars	17.6%
G.mitjà BUP/COU/esc.tèc	34.5%
Universitat/Escoles superiors	52.6%
Conservatori	26.6%

1.4 SITUACIÓ PROFESSIONAL

La majoria d'enquestats responen al perfil de professional liberal, tècnics o executius; la resta de grups d'activitat estan representats de manera equitativa.

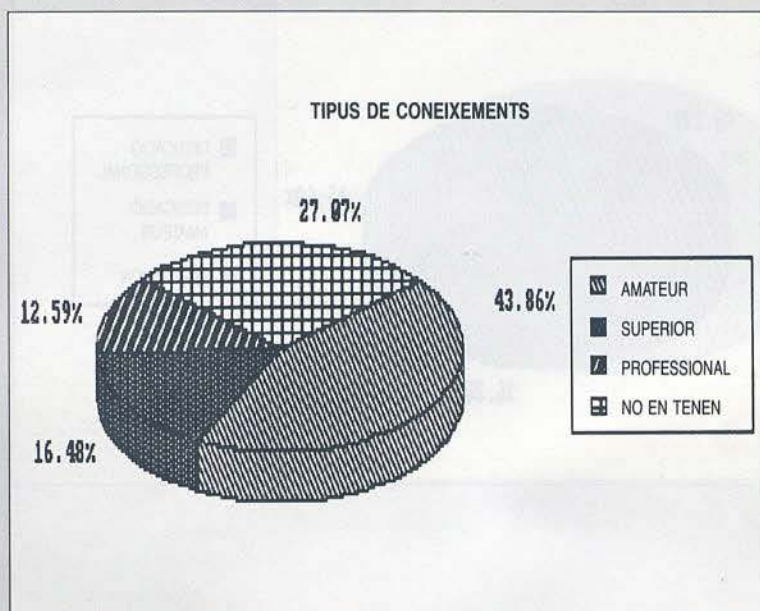
SITUACIÓ PROFESSIONAL

Estudiant	16.2%
Qualificat	13.5%
Prof. liberal	16.9%
Tècnic/executiu	14.5%
Docència	17.7%
Comerç o vendes	3.4%
Jubilat	11.0%
Funcionari	6.8%

2. CONEIXEMENTS MUSICALS

2.1 CONEIXEMENTS MUSICALS DE TIPUS TÈCNIC

Hi ha un predomini del tipus de coneixement amateur, i un percentatge molt elevat manifesta no tenir coneixements musicals.

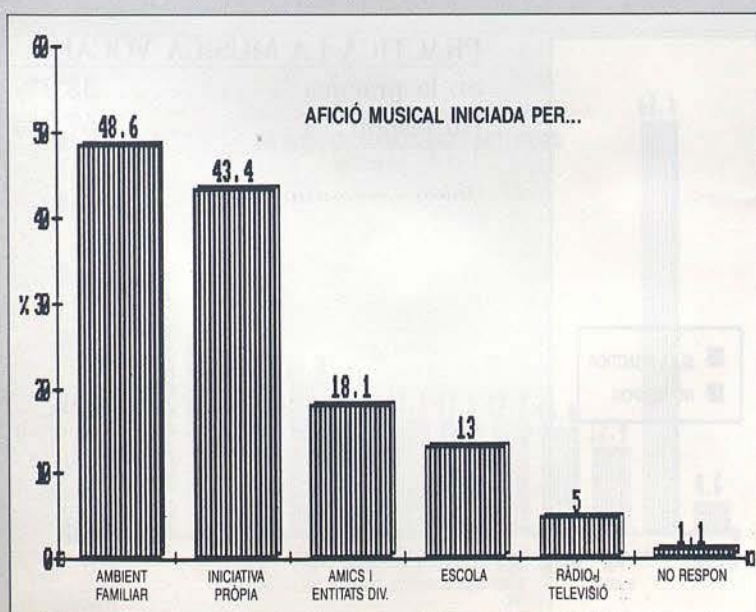

TIPUS DE CONEIXEMENTS

Amateur	43.9%
Superior	16.5%
Professional	12.6%
No en tenen	27.1%

2.2 INICIACIÓ DE L'AFICIÓ MUSICAL

De les dades de l'enquesta es pot constatar que l'ambient musical familiar és la causa principal d'iniciació d'aficions musicals. Destaca la dèbil influència de l'escola i dels mitjans de comunicació en la iniciació a la música.

AFICIÓ MUSICAL INICIADA PER ...

Escola	13.0%
Ambient familiar	48.6%
Amics; ent. div.	18.1%
Ràdio i televisió	5.0%
Iniciativa pròpia	43.4%
No respon	1.1%

2.3 TOQUEN INSTRUMENTS

Hi ha un elevat percentatge d'enquestats que toquen un instrument. Els dos segments d'edat amb un percentatge més alt són el de menys de 20 anys (40.7%) i el de 20-35 anys (23.5%).

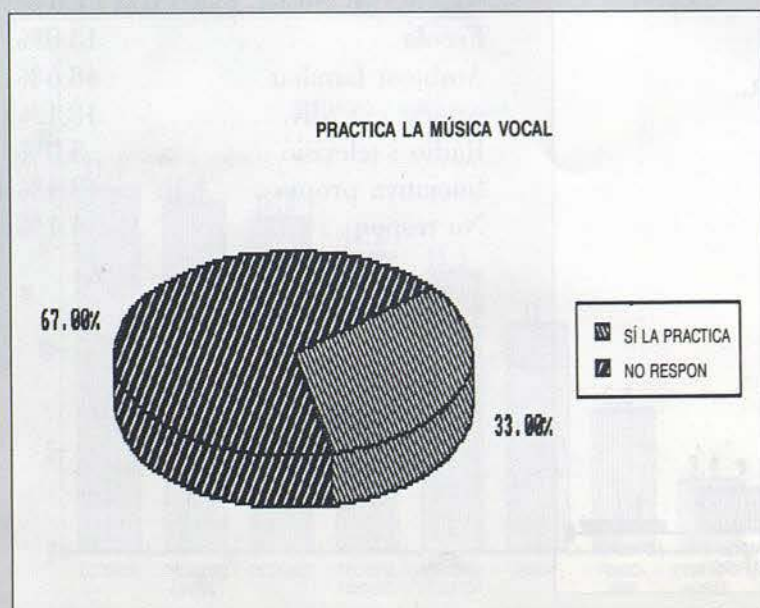
AMB QUINA DEDICACIÓ EL TOCA

Dedic. prof.	15.6%
Dedic. amateur	36.2%
No respon	48.2%

2.4 MÚSICA VOCAL

Hi ha un predomini de la música coral sobre la dedicació individual. Un predomini de la dedicació amateur respecte de la professional. Predominen els estudiants i els docents.

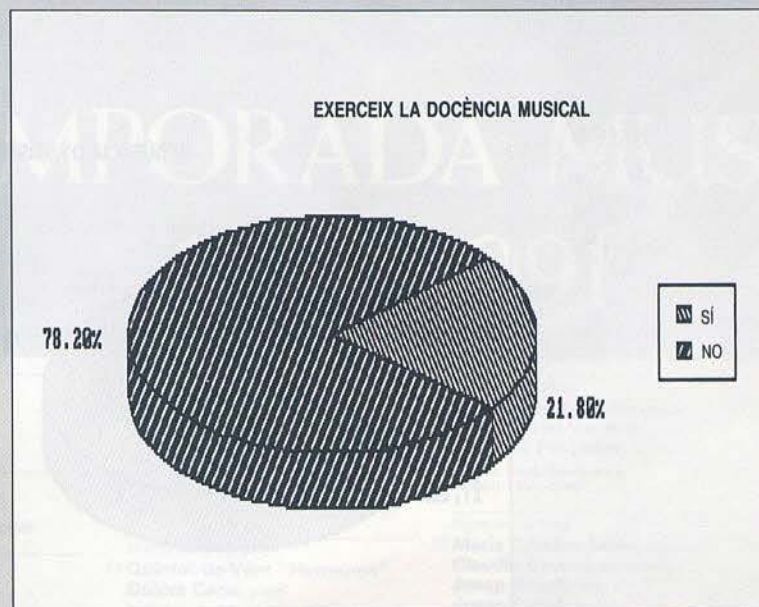

PRACTICA LA MÚSICA VOCAL

Sí: la practica	33.0%
No respon	67.0%

2.5 EXERCICI DE LA DOCÈNCIA MUSICAL

Predomini d'estudiants i de docents. Predomini de la docència particular. La docència en centres privats domina lleugerament sobre la docència en centres públics.

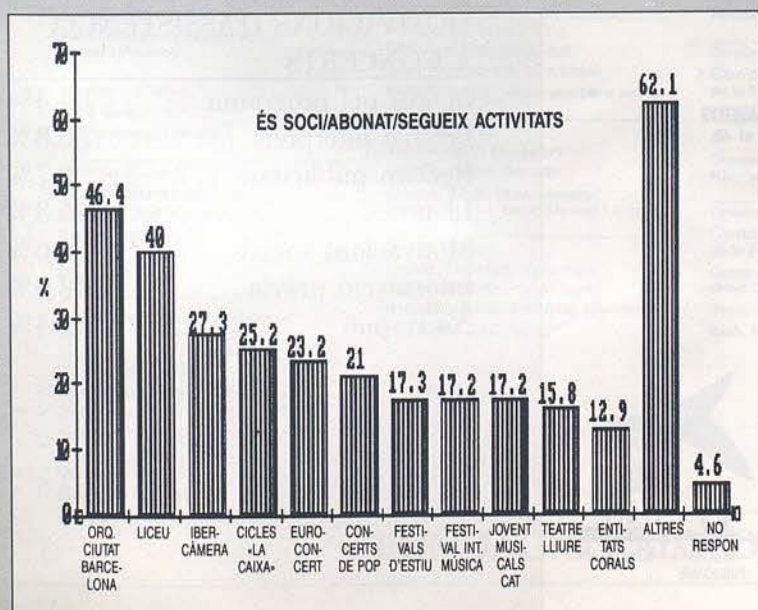

EXERCEIX LA DOCÈNCIA MUSICAL	
Sí	21.8%
No	78.2%

3. VINCULACIÓ AL MÓN MUSICAL

3.1 SEGUIMENT DE LES ACTIVITATS MUSICALS

Les principals ofertes són l'OCB, i el Liceu en menor mesura. Predomini de públic de més edat en l'OCB i el Liceu; el públic més jove és més assidu a cicles com "La Caixa", EURO-CONCERT I Orquestra de Cambra del Teatre Lliure.

ÉS SOCI/ABONAT/ASEGUEIX ACTIVIT.

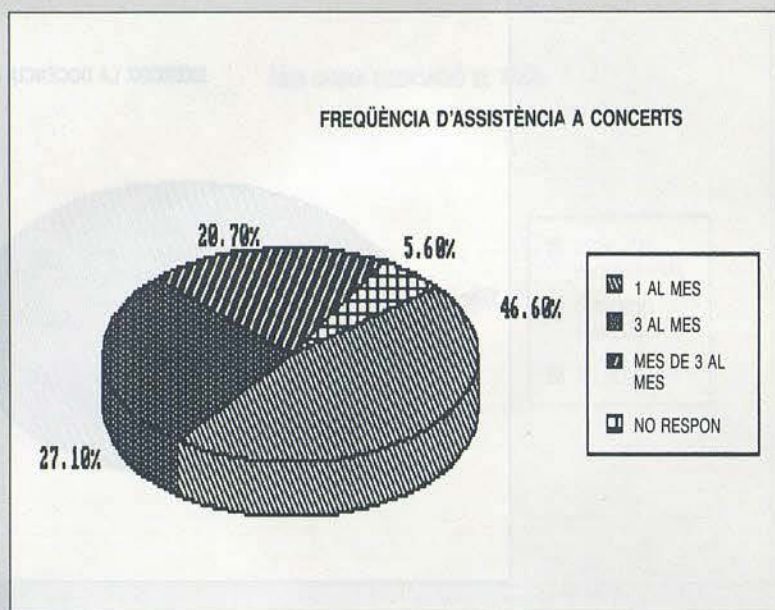
Ass. Catalana de Composit	4.3%
Banda Municipal	7.8%
Diumúsica	5.7%
Euroconcert	23.2%
Festival Intern. de música	17.2%
Festival Intern. de Jazz	9.3%
Ibercàmera	27.3%
Joventuts Mus. de Catalunya	17.2%
Orquestra Ciutat de Barcelona	46.4%
Solistes L'OCB	9.2%
Cicles comarc.	7.8%
Cic. "La Caixa"	25.2%
Concerts pop	21.0%
Concerts Cobla	5.2%
Teatre Lliure	15.8%
Ent. corals	12.9%
Altres	11.0%
Fest. d'Estiu	17.3%
Inst. estrangers	1.8%
Liceu	40.0%
No respon	4.6%

3.2 ASSISTÈNCIA A CONCERTS

Els segments centrals d'edat són els que mostren una major activitat en aquest sentit. Hi ha una certa correlació entre l'assistència a concerts i el poder adquisitiu. En canvi, no s'observa cap relació entre el nivell de coneixements i l'assistència a concerts.

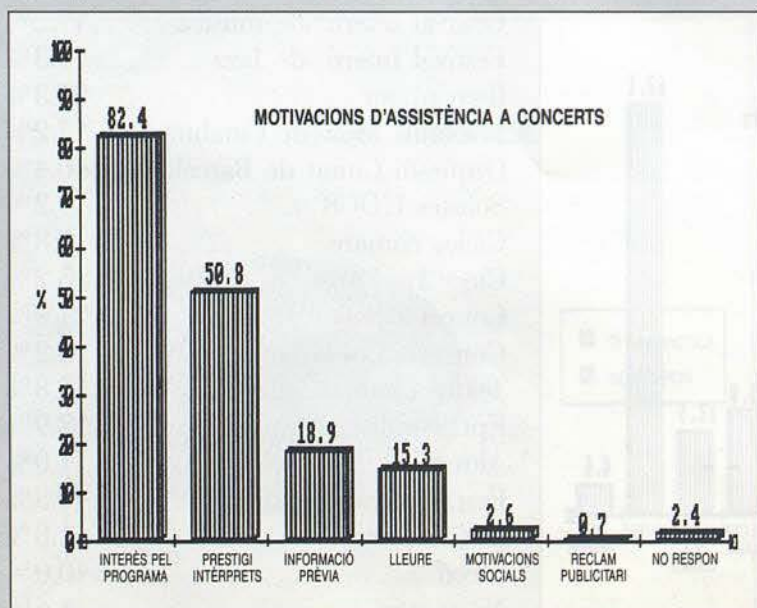
FREQÜÈNCIA D'ASSISTÈNCIA A CONCERTS

1 al mes	46.6%
3 al mes	27.1%
Més de 3 al mes	20.7%
No respon	5.6%

3.3 MOTIVACIÓ D'ASSISTÈNCIA ALS CONCERTS

El motiu principal d'assistència als concerts és el contingut del programa i, en segon lloc, el prestigi dels intèrprets.

MOTIVACIONS D'ASSISTÈNCIA A CONCERTS

Interès pel programa	82.4%
Prestigi intèrprets	50.8%
Reclam publicitari	0.7%
Lleure	15.3%
Motivacions socials	2.6%
Informació prèvia	18.9%
No respon	2.4%

CENTRE CULTURAL FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

TEMPORADA MUSICAL 1990-1991

- Dijous, 22 Novembre
- 1 **Gerard Claret**, violí
Bach. Partites nùms. 2 i 3
Sonata núm. 1
- Dimecres, 28 Novembre
- 2 **Quartet Coull**, de Londres
Beethoven, **Josep Soler** i **Dvořák**
- Dimarts, 4 Desembre
- 3 **Anna Baget**, violí
Anibal Bañados, piano
Ponce, **Villa-Lobos**, **Turina**,
Guinjoan i **Montsalvatge**
- Dimecres, 12 Desembre
- 4 **Coral Cantiga**
Camerata Antoni Soler
de Barcelona
Direcció: **Josep Prats**
Antoni Soler, **Martí** i **Casanovas**
- Divendres 14 Desembre
- 5 **Quintet de Vent**
"Francesc Cuesta"
Mozart, **Nielsen**, **Martino** i **Francaix**
- Divendres 11 Gener
- 7 **Trio Bartholdy**
Beethoven i **Brahms**
- Dimecres 16 Gener
- 8 **Eva Graubin**, violí
Ilze Graubin, piano
Stockhausen, **Kenins**, **Ravel** i **Schumann**
- Divendres 18 Gener
- 9 **Quintet de Vent "Ars Nova"**
Albert Guinovart, piano
Ibert, **Hindemith**, **Antoni Soler**,
Barber i **Poulenc**
- Dimecres 23 Gener
- 10 **Trio Suk**
Suk, **Smétana** i **Dvořák**
- Dimecres 30 Gener
- 11 **Bruno Giuranna**, viola
Giorgio Sacchetti, piano
Brahms i **Schumann**
- Dimecres 6 Febrer
- 12 **Quartet Tale**, d'Estocolm
Penderecki, **Sardà**, **Stenhammar**,
Eliasson i **Mozart**
- Dimecres 20 Febrer
- 13 **Max van Egmond**, baríton
Jacques Ogg, pianoforte
Schubert. Viatge d'hivern
- Dimecres 27 Febrer
- 14 **Quartet Cleveland**
Mozart, **Paulus** i **Beethoven**

- Dimecres 6 Març
- 15 **Paul Badura-Skoda**, pianoforte
Any Mozart. Sonates per a pianoforte (I)
- Divendres 8 Març
- 16 **Paul Badura-Skoda**, pianoforte
Any Mozart. Sonates per a pianoforte (II)
- Divendres 15 Març
- 17 **Quintet de Vent "Harmonia"**
Dolors Cano, piano
Debussy, **Jacob**, **Mozart**, **Farkas** i **Ligeti**
- Divendres 5 Abril
- 19 **Trio Talia**
Mozart, **Debussy** i **Saint-Saëns**
- Dijous 11 Abril
- 20 **Jochen Kowalski**, contratenor
Schellely Katz, piano
Bellini, **Beethoven** i **Mozart**
- Dimecres 17 Abril
- 21 **Paul Badura-Skoda**, pianoforte
Any Mozart. Sonates per a pianoforte (III)
- Divendres 19 Abril
- 22 **Paul Badura-Skoda**, pianoforte
Any Mozart. Sonates per a pianoforte (IV)

XIV Festival de Música Antiga

- Dimecres 24 Abril
- 23 **Ensemble 415**
Vivaldi. 250 anys de la seva mort
- Dimecres 1 - Dijous 2 Maig
- 24 **Monica Huggett**, violí
Ton Koopman, clavicèmbal
- 25 **Bach**. Integral de les Sonates per a violí sol
- Dimecres 8 Maig
- 26 **Trompeten Consort**
Friedemann Immer
Scheidt, **Biber**, **Chernohorsky**,
Stölzel, **Händel**, **Bach**, **Mouret** i anònims
- Dimarts 14 Maig
- 27 **Romà Escalas**, flauta dolça
Josep Borràs, baixó i fagot
Rinaldo Alessandrini, clavicèmbal
"Els extrems del Barroc"

- Divendres 17 Maig
- 28 **Claude Maury**, trompa natural
Guy Penson, pianoforte
Greta de Reyghere, soprano
Haydn, **Ries**, **Beethoven**,
Mozart i **Schubert**
- Dimecres 22 Maig
- 29 **Maria Cristina Kiehr**, soprano
Claudio Cavina, contratenor
Josep Benet, tenor
Josep Cabré, baríton
Albert Romani, clavicèmbal
Eugène Ferré, guitarra
Direcció i violoncel: **Sergi Casademunt**
"Compositors de l'Escolania
de Montserrat"
- Dimarts 28 Maig
- 30 **Cor del Festival de**
Música Antiga
Direcció: **Manuel Valdivieso**
"Música Vocal de Josquin Des Prez"
- Dijous 30 Maig
- 31 **His Majesties**
Sagbutts & Cornetts
Nigel Rogers, tenor
Direcció: **Jeremy West**
Gabrieli, **Grandi**, **Bassano**,
Marini, **Johnson**, **Rossi**,
Buonamente i **Monteverdi**

Tots els concerts tindran lloc al Centre Cultural de la Fundació Caixa de Pensions, Passeig de Sant Joan 108.

Tots els concerts començaran a les 21 hores.

Concerts al Palau de la Música Catalana

- Dimecres 19 - Dijous 20 Desembre
- 6 **Concert de Nadal**
de la Fundació Caixa de Pensions
Orquestra Simfònica i Cor
de la Ràdio de Leipzig
Direcció: **Max Pommer**
Händel. El Messies
- Dimarts 19 - Dimecres 20 Març
- 18 **Concert de Setmana Santa**
de la Fundació Caixa de Pensions
Camerata Accademica Hamburg
Orfeo Català
Direcció: **Jürgen Jürgens**
Bach. Passió segons sant Mateu

Trobades amb la Música

- 16, 17 i 18 Novembre 1990
Obres mestres del Classicisme (I)
- 15 i 16 Febrer 1991
Obres mestres del Classicisme (II)
- 6 Abril 1991
La Cantata en el Barroc Alemany
- 20 Abril 1991
El Barroc Italià

Classes Magistral

- 31 Gener
Viola: **Bruno Giuranna**
- 30 Abril
Violí Barroc: **Monica Huggett**
- 3 Maig
Clavicèmbal: **Ton Koopman**
- 31 Maig
Veu: **Nigel Rogers**

Cursos Monogràfics

- 7 Novembre, 19 Desembre 1990
La música en el Modernisme
- 16 Gener, 20 Febrer 1991
Mozart 200 anys: **A. Romani**
- 25 Febrer, 3 Març 1991
La Veu en Mozart: **M. Zanetti**
- 8-13 Abril 1991
Mozart: **H. C. Robbins Landon**

Totes les activitats tindran lloc al Centre Cultural de la Caixa de Pensions.

Venda d'abonaments

- Fins al 30 de novembre de 1990:
venda d'abonaments als 29 concerts.
- Fins al 15 de març de 1991:
venda d'abonaments a 10 concerts.
- Fins al 19 d'abril de 1991:
venda d'abonaments als 9 concerts del Festival de Música Antiga.
- Centre Cultural de la Fundació Caixa de Pensions. Passeig de Sant Joan, 108. Tel.: 258 89 07 de dimarts a divendres d'11 a 14 i de 16 a 18 h.
- Servei d'Informació de la Fundació Caixa de Pensions. Via Laietana, 56. Tel.: 317 57 57 de dilluns a divendres de 8.30 a 19.30 h.

Concerts al Palau

- Palau de la Música Catalana. Sant Francesc de Paula, 2. Tel.: 268 10 00 de dilluns a divendres de 10 a 21.30 h. ininterrompidament, dissabtes de 17 a 21 h.

Informació detallada al programa general de la Temporada Musical.

Servei d'Informació de la Fundació
Tel.: 317 57 57

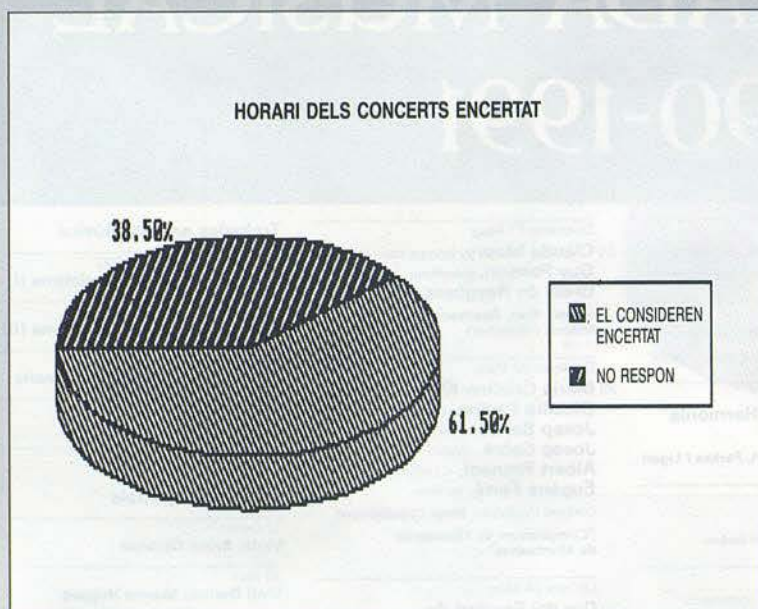

FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

4. OPINIÓ SOBRE ASPECTES CONCRETS DEL MÓN MUSICAL

4.1 HORARI DELS CONCERTS

Bàsicament, els enquestats manifesten estar d'acord amb els horaris actuals.

HORARI DELS CONCERTS ENCERTAT

Consideren encertat l'horari actual .
61.5 %

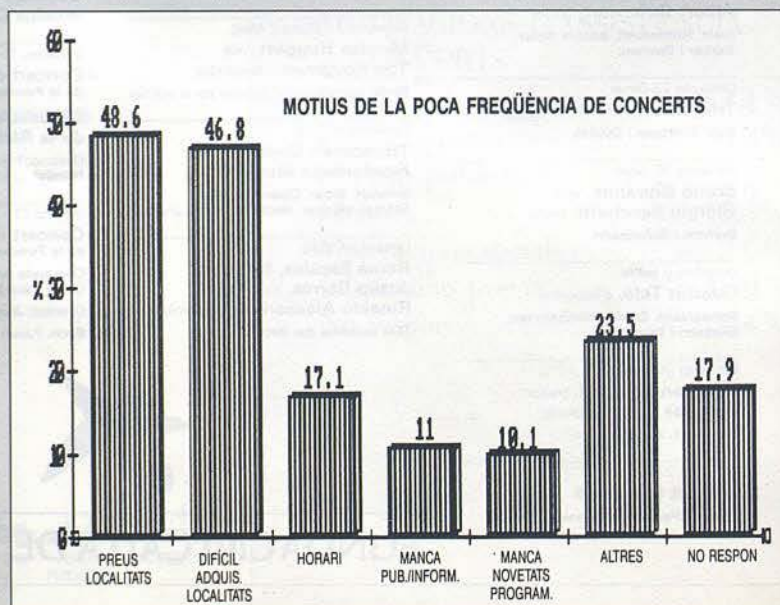
No respon 38.5 %

4.2 MOTIUS DE LA POCA FREQUÈNCIA A CONCERTS

Hi ha dos motius principals per justificar la no assistència als concerts. Els preus de les localitats i les dificultats per adquirir-les.

MOTIUS POCA FREQUÈNCIA A CONCERTS

Horari	17.1%
Preus de localitats	48.6%
Manca de publicitat/informació	11.0%
Dificultats en l'adquisició loc.	46.8%
Programació reiterativa	7.3%
Manca de novetats	10.1%
Excés de novetats	3.1%
Poc interès	8.4%
Desconeixença dels intèrprets	4.7%
No respon	17.9%

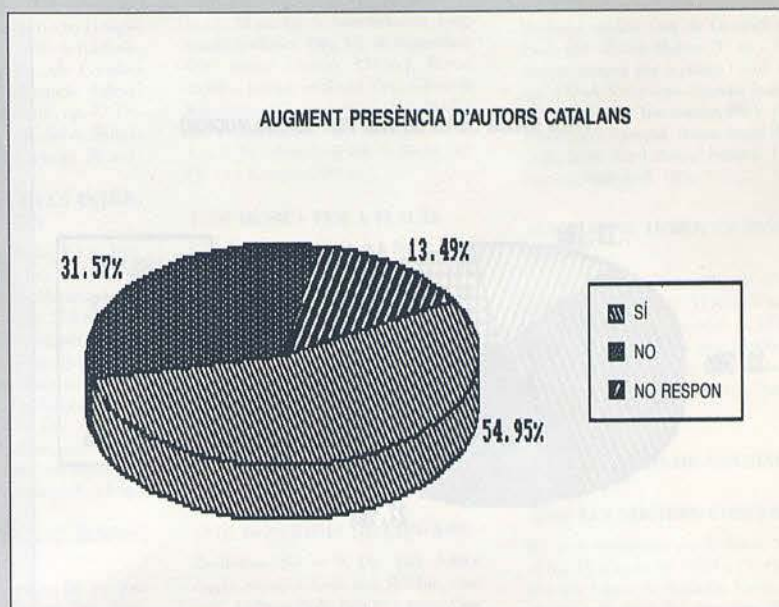

4.3 AUGMENT DE LA PRESENCIA D'AUTORS CATALANS

Una majoria dels enquestats està d'acord amb aquest augment. Per tipus de coneixements musicals, els amateurs són els més interessats en autors catalans.

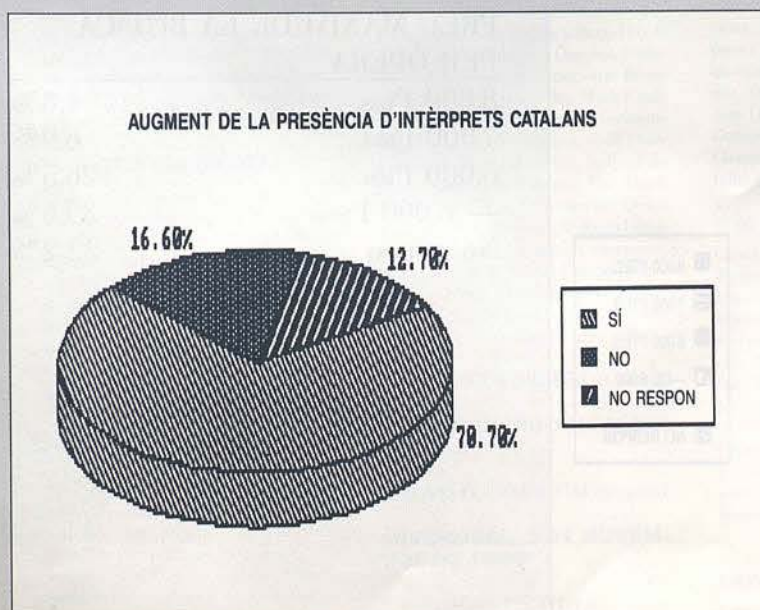
AUGMENT DE LA PRESENCIA D'AUTORS CATALANS

Sí	55.0%
No	31.6%
No respon	13.5%

4.4 AUGMENT DE LA PRESENCIA D'INTERPRETS CATALANS

Una majoria molt important es mostra a favor d'aquest suggeriment.

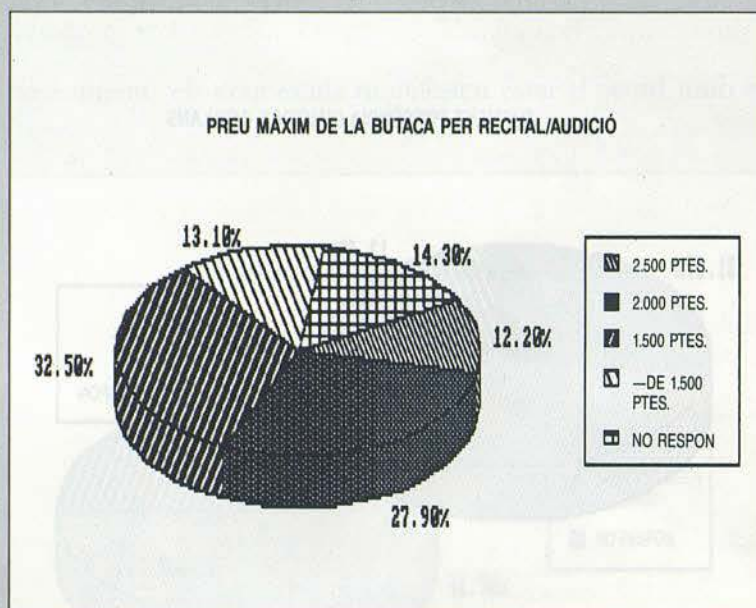
AUGMENT DE LA PRESENCIA D'INTERPRETS CATALANS

Sí	70.7%
No	16.6%
No respon	12.7%

4.5 PREU MÀXIM DE LA BUTACA

Un alt nombre de respostes preferiria preus per sota de les 1.500 pessetes. El segment entre 35 i 50 anys considera que el preu màxim ideal seria de 2.000 pessetes.

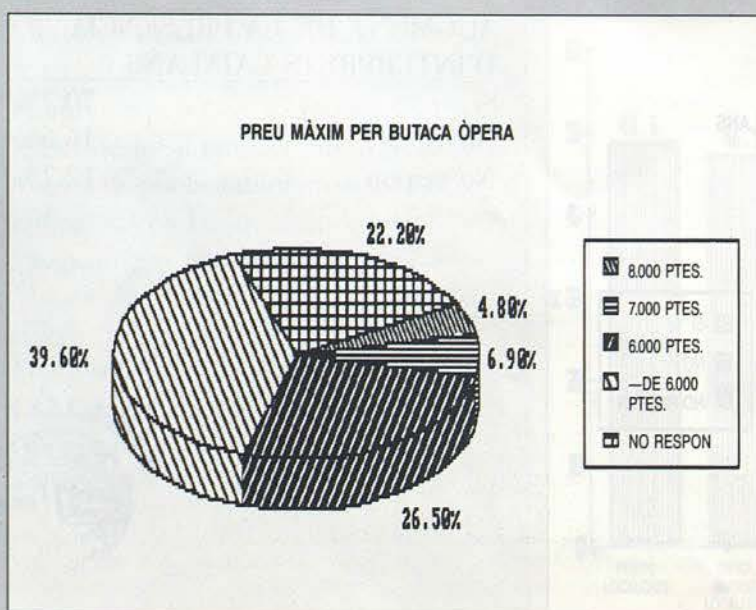

PREU MÀXIM DE LA BUTACA PER RECITAL / AUDICIÓ

2.500 Ptas.	12.2%
2.000 Ptas.	27.9%
1.500 Ptas.	32.5%
— 1.500 Ptas.	13.1%
No respon	14.3%

4.6 PREU MÀXIM DE LA BUTACA PER ÒPERA O CONCERT EXTRAORDINARI

Una majoria prefereix preus per sota de 6.000 pessetes. Només la preferència pel preu de 6.000 ptes. té un percentatge significatiu de respostes.

PREU MÀXIM DE LA BUTACA PER ÒPERA

8.000 Ptes.	4.8%
7.000 Ptes.	6.9%
6.000 Ptes.	26.5%
— 6.000 Ptes.	39.6%
No respon	22.2%

CATALUNYA MÚSICA

Programació mes de novembre

DIJOUS, 1 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Stenhammar: Sim. (n. 2, op. 34.) Orq. Sim. de Gothenburg. Dir.: N. Järvi. (43 m.) Buxtehude: «An Filius non est Dei». Cantata BuxWV 6. Solistes vocals. Cor de nens de Hannover. The Amsterdam Baroque Orchestra. Dir.: Ton Koopman. (14 m.) Santos: El meu llit. El teu llit. Carles Santos, piano. (8 m.) Guridi: Quartet de corda n. 1. Quartet Enesco (22 m.) Cui: Suite concertante per a violí i orq. op. 25. Takako Nishizaki. Orq. Fil. de Hong Kong. Dir.: Kenneth Schermerhorn. (20 m.)

11.00 MÚSICA PER A FLAUTA

Música anglesa per a Flauta i Llaüt. Clas Pehrsson, flautes. Jakob Lindberg, llaüt. (14 m.) Arnold: Sonatina per a flauta. Op. 19. The Nash Ensemble. (7 m.) A. Stamitz: Concert per a dues flautes i orquestra en Sol M. Christiane Nicolet i Aurèle Nicolet, flautes. Orquestra de Cambra de Württemberg. Dir.: Jörg Faerber. (17 m.) Cimarosa: Concertante per a flauta, oboè i orq. en Sol M. Aurèle Nicolet, flauta. Heinz Holliger, oboè. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (17 m.)

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Stravinski: Petruixka. Escenes burlesques en 4 quadres d'Igor Stravinski i Alexandre Benois. Boris Berman, piano. Orq. Fil. d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (34 m.) Schubert: Quartet de corda n. 13, op. 29 n. 1, D 804 «Rosamunda». Quartet Alban Berg de Viena. (31 m.) Haydn: Simfonia Hob. I: 101. «El rellotge». Orq. Fil. de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (31 m.) Weber: Der Freischütz. Obertura. Orq. Fil. de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan (11 m.)

14.00 IMATGES, GRAVACIONS DE CATALUNYA MÚSICA

Mendelssohn: Sonata per a clarinet i piano. J. E. Lluna. S. Heath. (16 m.) Ligeti: Deu peces per a quintet de vent. Albion Ensemble. (14 m.) C. Schumann: Lieder de l'op. 13. Montserrat Alavedra, soprano. Miguel Zanetti, piano. (9 m.) Ravel: Rapsòdia espanyola. Albada Olaya i Manel Cabero, piano a 4 mans. (16 m.)

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Mozart: Concert per a violí n. 4, KV. 218. Anne-Sophie Mutter. Philharmonia Orchestra. Dir.: Riccardo Muti. (25 m.) Albeniz: Lavapiés, Málaga, Jerez i Eritaña (de la Suite Ibèria). Alicia de Larrocha, piano. (29 m.) Cherubini: Requiem en re menor, per a cor d'homes i orq. Th Ambrosian Singers. Orq. New Phil. Dir.: Riccardo Muti. (52 m.) Legrenzi: Sonata a 6 «La Buscha». Musicale Compagnie. (4 m.)

17.00 MÚSICA PER A FLAUTA

Suite de melodies populars romanescs per a flautes tradicionals. Gheorghe Zamfir i altres músics. (7 m.) Roussel: Serenata per a flauta, violí, viola, violoncel i arpa. Op. 30. Skaila Kanga. Conjunt de cambra de Academy of St. Martin-in-the-Fields. (16 m.) Spohr: Sonata concertant per a arpa i flauta. Marielle Nordmann, arpa. Andrés Adorján, flauta. (15 m.) Danzi: Concert per a

flauta i orq. n. 3, op. 42. Andrés Adorján. Orq. de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (17 m.)

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Haydn: Missa Nelson, Hob. XXII: 11. Enregistrament fet per la Ràdio Hongaresa. Solistes vocals. Cor de la Radiotelevisió Hongaresa. Orq. de Cambra Franz Liszt. Dir.: Helmuth Rilling. (39 m.) Prokofiev: Sarcasms, op. 17. Enregistrament fet per la Ràdio de Bulgària. Paulina Dokovska, piano. (8 m.)

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. ISAAC STERN

Vivaldi: Concert en Re m, F.I. n. 100. Jean Pierre Rampal, flauta. Orq. de Cambra del Centre de Música de Jerusalem. Dir.: Isaac Stern. (12 m.) Mozart: Simfonia concertant per a violí i viola, KV 364. (enregistrament públic, 24.9.1980). Pinchas Zukerman. Orq. Fil. de Nova York. Dir.: Zubin Mehta. (32 m.) C. Ph. E. Bach: Trio sonata en Sol M. Jean-Pierre Rampal, flauta. Isaac Stern, violí. John Steel Ritter, clavecí. Leslie Parnas, violoncel. (11 m.)

20.00 GRANS TEMES. EL BARROC ITALIÀ

Sammartini: Simfonia en Re. m. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (6 m.) Vivaldi: Trio en Sol m, RV 103. Camerata de Colònia. (10 m.) Carissimi: Dos Duets. Concerto Vocale. Dir.: René Jacobs. (9 m.) Geminiani: Concerto grosso n. 5. La Petite Bande. Dir.: S. Kuijken. (9 m.) Scarlatti: 2 Sonates K 183 i K 386. Christian Zacharias. (8 m.) Marcello: Sonata per a flauta de bec i clavecí en re menor, op. 2. Acadèmia Claudio Monteverdi de Venècia. Dir.: Hans Ludwig Hirsch. (12 m.)

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Ràdio Cracòvia. Bruckner: Motets i Graduals. Liszt: Missa Choralis. Luciu: Apocalipsis. Solistes vocals. Cor de la RTV Polaca a Cracòvia. Dir.: Bronislava Wietrzny. (74 m.)

23.30 NOCTURN

J. Ch. Bach: Concert per a clavecí i corda en La M. Huguette Dreyfus. Solistes de Tòquio. (21 m.) Couperin: Peces per a clavecí del setè ordre. Mark Kroll. (20 m.) Falla: Concert per a clavicèmbal, flauta, oboè, clarinet, violí i violoncel. R. Veyron Lacroix. Solistes de l'Orq. Nacional d'Espanya. Dir.: Ataúlfo Argenta. (14 m.) Boccherini: Quartet II per a dos clavecins. William Christie i Christophe Rousset, clavecins. (8 m.) C. Ph. E. Bach: Concert per a clavecí, corda i baix continu. H 427 (Wq 23). Gustav Leonhardt. Collegium Aueum. Dir.: Franz Josef Maier. (22 m.)

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIVENDRES, 2 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Glazunov: Simfonia n. 4, op. 48. Orq. Sim. del Ministeri de Cultura de l'URSS. Dir.: Gennadi Rozhdestvensky. (34 m.) Hummel: Gran serenata n. 1 per a guitarra, piano, violí, clarinet i fagot, op. 63. Consortium Classicum. (17 m.) Debussy: El martiri de Sant Sebastià. Fragment simfònic. Orq. Fil. de Rotterdam. Dir.: James Conlon. (24 m.) Ruera: Egloga, poema simfònic. Orq. Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà. (10 m.) Locatelli: Concerto grosso op. 1 n. 8. Membres de la Fil. de Berlín Dir.: H. von Karajan. (20 m.)

11.00 MÚSICA PER A FLAUTA

C. Ph. E. Bach: Sonata per a flauta i baix continu en mi m., WQ 124. Eckart Haupt, flauta. Siegfried Pank, viola da gamba. Armin Thalheim, clave. (7 m.) Wertheim: Tres peces per a flauta i piano. Emile Bissen. Gerrit Hommerson. (7 m.) Quantz: Concert per a flauta en do m. Jean-Pierre Rampal. Ensemble Orq. de París. Dir.: Jean-Pierre Wallez. (20 m.) Mercadante: Concert per a flauta i corda, op. 57. M. Larrieu. The Master Players. Dir.: R. Schumacher. (21 m.)

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Beethoven: Sif. n. 9, Op. 125. Arleen Auger, soprano. Catherine Robbin, contralt. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Gregory Reinhart, baix. Cor Sim. de Londres. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (63 m.) Satié: Snossiennes. Werner Bartschi, piano. (10 m.) Handel: Música per als reials focs artificials. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (22 m.) Txaikovski: Locell blau, pas a dos de La bella dorment. Orq. Nac. Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (11 m.)

14.00 IMATGES. EL SEGLE XX

Martin: Cant de l'amor i de la mort del Corneta Christophe Rilke. Marjana Lipovsek, contralt. Orq. Sim. de la Ràdio Austríaca. Dir.: Lother Zagrosek. (58 m.)

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Praetorius: Danses de Terpsichore. New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (27 m.) Saint-Saëns: Quartet de corda op. 153. Quartet Viotti. (25 m.) Haydn: Sim. n. 65. L'Estro Armonico. Dir.: Derek Solomons. (25 m.) Valls: Tres invencions. Xavier Turull, violí. Angel Soler, piano. (10 m.) Molter: Concert per a trompeta i orq. en Re M. Ludwig Güttler. Neues Bachisches Collegium Musicum Leipzig. Dir.: Max Pommer. (9 m.) Donizetti: Obertura de l'òpera «Linda di Chamounix». Phil. Orch. Dir.: Tullio Serafin. (7 m.)

17.00 MÚSICA PER A FLAUTA

Genin: Fantasia sobre «Il pleut, il pleut, Bergère», per a flauta piccolo i piano. Jean-Louis Beaumadier, piccolo. Jean Koerner, piano. (10 m.) Mozart: Concert per a flauta i orq. n. 1, KV 313. James Galway. Festival Strings lucerne. Dir.: Rudolf Baumgartner. (28 m.) Arnold: Concert per a flauta i orq. de corda, op. 45. Karen Jones, flauta. London Musici. Dir.: Mark Stephenson. (11 m.) Xostakovitx: Dos valsos per a flauta, clarinet i piano. Irena Grafenauer, Eduard Brunner. Oleg maisenberg. (6 m.)

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Cano: Fantasia op. 17. Enregistrament fet per Ràdio França. Josep M. Escribano, piano. (4 m.) Pettersson: Sim. n. 7. Enregistrament fet per la Ràdio Sueca.

Orq. Sim. de la Ràdio Sueca. Dir.: Herbert Blomstedt. (44 m.)

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. ISSAC STERN

Vivaldi: Concert per a tres violins i orq. F. I. n. 34. Pinchas Zukerman i Itzhak Perlman, violins. Orq. de Cambra Saint Paul. Dir.: Zubin Mehta. (11 m.) Beethoven: Sonata per a piano i violí n. 9, op. 47. «A Kreutzer». Eugene Istomin. (36 m.) Bach: Trio sonata BWV 1038. Jean-Pierre Rampal, flauta. Isaac Stern, violí. John Steel Ritter, clavecí. Leslie Parnas, violoncel. (8 m.)

20.00 GRANS TEMES. LE BARROC ITALIÀ

Corelli: Sonata per a violí, op. 5 n. 3. The Purcell Quartet. (11 m.) Scarlatti: Dues sonates per a clavecí, K 124 i K 125. Virginia Black. (8 m.) Vivaldi: Les quatre estacions, op. 8. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (36 m.)

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per la Ràdio Sueca el dia 15 d'agost de 1989 a l'Escola de Música. Obres de Robertta, Fontei, Picchi, Cavalli, Vesi, Buonamente, Minozzi, Buxtehude, Scheidt, Schütz, Weckmann i Praetorius. Concerto Palatino. Dir.: Bruce Dickey. (83 m.)

23.45 NOCTURN

Bartok: El mandarí meravellós. Ambrosian Singers. Orq. Sim. de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (33 m.) Dohnányi: Sextet per a piano, trio de corda, clarinet i trompa, Op. 37. Andrés Schiff, piano. Kálmán Berkes, clarinet. Radovan Vlatkovic, trompa. Quartet Takács. (30 m.) Liszt: Orfeus (poema simf.). Orq. de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (10 m.) Ligeti: Trio per a violí, trompa i piano. Maryvonne Le Dizès-Richard, violí. Jacques Deleplancque, trompa. Pierre-Laurent Aimard, piano. (14 m.)

01.15 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.15 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.15 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DISSABTE, 3 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia. Recull d'obres escollides i presentades per M. Dolors Busquets.

10.00 EL DIA DE L'OIENT

22.00 GRANS OBRES

Cavalli: Xerse, òpera en tres actes. René Jacobs, contratenor. Judith Nelson, soprano. Jeffrey Gall, contratenor. Isabelle Poulenard, soprano. Ensemble instrumental. Concerto vocale. Dir.: René Jacobs. (225 m.)

02.00 JAZZ DE MITJANIT

Guió d'Albert Mallofré.

04.00 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 4 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per M. Dolors Busquets.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

J. Ch. Bach: Concert per a fagot i orq. en Si b M. Gábor Janota. Orq. de Cambra Franz Liszt de Budapest. Dir.: János Rolla. (22 m.). Haydn: Sim. n. 104, «Londres». Orq. de Cambra Escocesa. Dir.: Gerard Schwarz. (30 m.).

11.00 TRANSMISSIÓ DES DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

12.00 EL DIUMENGE, CONCERT

Concert enregistrat per la Ràdio Txeca el dia 12 de maig de 1990 a la Sala Smetana de Praga. Concert d'inauguració del Festival Primavera de Praga 1990. Smetana: La meua pàtria, cicle de poemes simfònics. Orq. Fil. Txeca. Dir.: Rafael Kubelik. (78 m.).

14.00 CINEMA I MÚSICA. Guió d'Alex Gorina.

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Biber: Battalia. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt (8 m.). R. Strauss: Sim. domèstica, op. 53. Orq. Nac. Escocesa. Dir.: Neme Järvi. (42 m.). Mendelssohn: Quartet de corda op. 44 n. 3. Quartet Melos. (31 m.). Boccherini: Simf. n. 8, G 508. the London Festival Orch. Dir.: Ross Pople. (24 m.).

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA GRAN TEATRE DEL LICEU

Donizetti: roberto Devereux. Edita Gruberova. Fernando de la Mora. Fernando Belaza. Doris Soffel. Stefano Palatchi. Josep Ruiz. Cor i orq. del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Richard Bonyngue.

19.30 SELECCIÓ DIGITAL

Mozart: Sonata per a piano i violí, KV 302. Michèle Boegner, piano. Jean Mouillère, violí (14 m.). Bruckner: Sim. n. 1. Orq. Sim. de la Ràdio de Colònia. Dir.: Günter Wand. (49 m.). Vaughan Williams: Concert per a violí i orq. de corda en re m. «Concerto Academic». Kenneth Sillito. Orq. Sim. de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (17 m.). Delalande: Premier Caprice ou Caprice de Villers-Cotterets. Orq. de Cambra Jean-François Paillard. Dir.: Jean-François Paillard. (16 m.). Liszt: Tres estudis de concert, S. 144. Jorge Bolet, piano. (21 m.). Xostakovitx: Sim. n. 2, Op. 14, «Octubre». Orq. Filh. de Moscou. Dir.: Kirill Kondrashin. (18 m.).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 26 d'agost de 1989 a l'Església Parroquial de la Vila de Llívia. 8è Festival Internacional de Música. Corelli: La Follia. Mozart: Quartet de corda n. 8, KV 168. Smetana: Quartet de corda op. 96. Quartet Janáček de Brno. (83 m.).

23.45 ESCALES

Liszt: Els anys de pelegrinatge. (Primer any: Suïssa). Aldo Ciccolini, piano. (47 m.). Dargomizhky: Serenades de Sant Petersburg. Cor de la Ràdio

i Televisió de Leningrad. Dir.: Grigory Sandler. (24 m.). Beethoven: La Victòria de Wellington, op. 91. Octophoros. Dir.: Paul Dombrecht. (14 m.).

01.15 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 5 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Zelenka: Missa Circumcisionis Domini Nostri Jesu Christi. (Missa per a la Festa de la Circumcissió, el dia d'Any Nou). Andrea Ihle, soprano. Brigitte Pfretzschner, contralt. Ekkehard Wagner, tenor. Matthias Henneberg, baix. Cor de nens de la capella de Dresden. Cor de la catedral de Dresden. Dir.: Konrad Wagner. (41 m.). Brian: Simfonia n. 31. Orq. Filh. Royal Liverpool. Dir.: Charles Mackerras. (13 m.). Händel: «O be Joyful in the Lord», Anthem «Chandos» n. 1, per a solistes, cor i orq. (Salm 100). Lynne Dawson, soprano. Ian Partridge, tenor. Michel George, baix. Cor i Orq. The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (20 m.). Mozart: concertone per a dos violins, oboe, violoncel i orq., KV 190. Norbert Brainin, piano. Peter Schidlöf, Neil Black. Olga Hegedus. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: Alexander Gibson. (30 m.). Leclair: Sonata XI. Barthold Kuijken, flauta. Wieland Kuijken, viola da gamba. Robert Kohnen, clave. (6 m.).

11.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Vairacions simf. Alicia de Larrocha. Orq. Filh. de Londres. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (17 m.). Quintet amb piano en fa m. Alexandre Rabinovich. Lukas Hagen. Krista Benion. Tabea Zimmermann. Clemens Hagen. (39 m.).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Haydn: Concert per a trompa i orq. n. 1, Hob VII; 1. Lowell Greer. Orq. Filh. de Mèxic. Dir.: Fernando Lozano. (19 m.). Ravel: Ma mère l'oye (La meua mare l'oca). Orq. Sim. de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (29 m.). Elgar: Sereñata en mi m. op. 20 The Bournemouth Sinfonietta. Dir.: George Hurst. (13 m.). Liszt: Sonata en Si m. Jorge Bolet, piano (28 m.). Gershwin: Un americà a París. Orq. Sim. de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (18 m.).

14.00 IMATGES. MÚSICA CATALANA

A. Soler: Sonata en Do. Enregistrament fet per Catalunya Música. Carme Talleda, piano. (5 m.). Sarda: Concert per a violoncel i Orq. Enregistrament fet per Catalunya Música. Lluís Sedó. Orq. Ciutat de Barcelona. Dir.: Franz-Paul Decker. (16 m.). Toldrà: Sis sonets per a violí i piano, enregistrament fet per Catalunya Música. Néstor Eidler, violí. Angel Soler, piano. (25 m.). Homs: Estança n. 8. Enregistrament fet per Catalunya Música. Cor madrigal de Budapest. Dir.: Ferenc Szekeres. (6 m.).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Otto: Concert per a trompeta en Mi b M. Maurice André. Württembergisches Kammerorchester Heilbronn. Dir.: Jörg Faerber. (15 m.). Paine:

Sim. n. 2, op. 34 (A la Primavera). Orq. Filh. de Nova York. Dir.: Zubin Mehta. (50 m.). Paganini: Quartet op. 4 n. 2. Rainer Kussmaul, violí. Ulrich Koch, viola. Sonja Prunbauer, guitarra. Marçal Cervera, violoncel. (19 m.). Poulenc: Le Bal Masqué. Cantata profana per a bariton i orquestra de cambra sobre poemes de Max Jacob. Thomas Allen, bariton. The Nash Ensemble. Dir.: Lionel Friend. (20 m.). Vivaldi: Concerto madrigalesco per a corda, RV 129. Orq. The Tafelmusik baroque. Dir.: Jean Lamon. (4 m.).

17.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Sonata per a violí i piano en La m. Pierre Amoyal. Mikhail Rudy. (28 m.). Psyche. Orq. Sim. de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (28 m.).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Vaughan Williams: Una simfonia londinenca. Enregistrament fet per la Ràdio Polonesa. Gran Orq. Sim. de la Ràdio-TV Polonesa a Katowice. Dir.: Charles Groves. (47 m.).

19.00 LA MÚSICA DELS INTÈPRETS. JAUME ARAGALL

Verdi: Obertura i selecció de l'òpera Gerusalemme. (enregistrament públic. Venècia, 24.9.1963). Cor i Orq. del Teatre La Fenice de Venècia. Dir.: Gianandrea Gavazzeni. (42 m.). Cilela: Dues àries (L'Arlesiana i Adriana Lecouvreur). Orq. de la Ràdio de Munic. Dir.: Lamberto Gardelli. (7 m.). Donizetti: Inosservato-Angelo casto e bel. Aria de «Il Duca d'Alba». orq. de la Ràdio de Munic. Dir.: Lamberto Gardelli. (6 m.).

20.00 GRANS TEMES EL CONCERT AL SEGLE XIX

Beethoven: Concert per a piano i orquestra n. 1. Alicia de Larrocha. Orq. Sim. de la Ràdio de Berlín. Dir.: R. Chailly. (35 m.). Krommer: Concert per a oboe, op. 52. Heinz Holliger. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Peter-Lukas Graf. (20 m.).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 2 de novembre de 1990 al Palau de la Música Catalana. Marco: Campo de estrellas. Prokofiev: Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 63. Dvorák: Sim. n. 9, op. 95. Catherine Cho, violí. Orq. Ciutat de Barcelona. Dir.: Víctor Pablo Pérez.

23.30 NOCTURN

Saint-Saens: Trio amb piano n. 2, op. 92. Trio Ravel. (33 m.). Danzi: Quintet, op. 51 n. 1. Ensemble Viena-Berlin. (13 m.). Mozart: Quartet de corda KV 465 «Dissonàncies». Quartet Alban Berg. (29 m.). Schubert: Quartet per a pianoforte, dos violins i violoncel, Op. XIV n. 1. Luciano Sgrizzi, pianoforte. Chiara Banchini i Véronique Méjean, violins. Philipp Bosbach, violoncel. (10 m.).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIMARTS, 6 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Respighi: Els ocells. Suite per a petita orq. Orq. Sim. de San Francisco. Dir.: Edo de Wart. (19 m.). Myslivecek: Concert per a violí i orq. en Re m. Shizuka Ishikawa. Orq. de Cambra Dvůrák. Dir.: Libor Pesek. (21 m.). Rameau: Quam dilecta, motet. Solistes vocals. Cors i Orq. de la Capella Reial de París. Dir.: P. Herreweghe. (21 m.). Benguerel: concert per a dues flautes i corda. Jean-Pierre Rampal. Salvador Gratacós. Conjunt de Cambra. Dir.: Klaus Bernbacher. (20 m.). Telemann: Obertura en Do M. (TWV 55:C6). Obertures de Darmstadt. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (25 m.).

11.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Prière. André Isoir, orgue. (14 m.). Les Béatitudes. (Pròleg i primera beatitud). Louise Lebrun. Jane Berbié. Nathalie Stutzmann. David Rendall. Marcel Vanaud. François Loup. Cor de Radio France. Nouvel Orch. Phil. Dir.: Armin Jordan. (19 m.). Peça heroica i Final. André Isoir, orgue. (20 m.).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Mozart: Vesperae Solennes de Confessore, KV 339. Edda Moser. Julia Hamari. Nicolai Gedda. Dietrich Fischer-Dieskau. Cor i Orq. Sim. de la Ràdio de Baviera. Dir.: Eugen Jochum. (27 m.). Grieg: Simfonia en Do. Orq. Sim. de Göteborg. Dir.: Okko Kamu. (37 m.). Vivaldi: Concert per a flauta i orq. op. 10, n. 3. «Il cardellino». Simon Stanciu «Syrinx». I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (10 m.). Schumann: Sonata per a violí i piano n. 2, op. 121. Marco Fornaciari. Laura Palmieri. (32 m.).

14.00 IMATGES. MÚSICA VOCAL

Handel: 2 àries de «Rodelinda». Lucia Popp, soprano. Leslie Pearson, orgue. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: Georg Fischer. (10 m.). Cornelius: Requiem. (Per a cor a cappella a 6 veus). Cor Regional de Cannes-Provença-Alps-Costa Blava. Dir.: Michel Piquemal. (10 m.). Wagner: «Euch lüften, die mein Klagen». Aria de «Lohengrin». Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Christa Ludwig, mezzo-soprano. Phil. Orch. Dir.: Heinz Wallberg. (20 m.). Gluck: La Rencontre imprévue. (Dues àries de l'òpera). Janet Baker, mezzo-soprano. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (5 m.). Mozart: Ave Verum Corpus, KV 618. Cor de Cambra d'Holanda. La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (4 m.).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Bach: L'Art de la Fuga, extractes. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (25 m.). Ippolitov-Ivanov: Escenes caucasiennes. Orq. Nac. Filh. Dir.: Charles Gerhardt. (25 m.). Spohr: Quintet per a piano, flauta, clarinet, trompa i fagot, op. 52. Residenz-Quintet de Munich. Wolfgang Sawallisch, piano. (27 m.). Parry: Variacions simfòniques. orq. Filh. de Londres. Dir.: Adrian Boult.

(13 m.). Stamitz: Concert per a trompeta en Re M. H. Hardenberger. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (16 m.).

17.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Preludi, ària i final. Jorge Bolet, piano. (25 m.). Les Béatitudes. (Tercera i Sisena beatitud). Louise Lebrun. Jane Berbié. Nathalie Stutzmann. David Rendall. Marcel Vanaud. François Loup. Cor de Radio France. nouvel Orchestre. Phil. Dir.: Armin Jordan. (31 m.).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Dussek: Simfonia en mi b M. Enregistrament fet per la Ràdio Txeca. Orq. de la Radiodifusió de Plzeň. Dir.: Vit Miska. (11 m.). Meyer: Quintet amb clarinet. Enregistrament fet per la Ràdio de Polònia. Eduard Brunner. Quartet Wilanov. (36 m.).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. JAUME ARAGALL

Puccini: Tosca, extractes on canta Cavaradossi. Kiri Te Kanawa. Jaume Aragall. Spiro Malas. National Phil. Orch. Dir.: Georg Solti. (30 m.). Massenet: Tres àries (Manon i Werther). Orq. de la Ràdio de Munic. Dir.: Lamberto Gardelli. (12 m.). Meyerbeer: Pays merveilleux. Ària de «Els africans». Orq. de la Ràdio de Munic. Dir.: Lamberto Gardelli. (3 m.). Puccini: Tres àries (La Bohème, Manon Lescaut i Turandot). Orq. de la Ràdio de Munic. Dir.: Lamberto Gardelli. (10 m.).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEBLE XIX

Paganini: Concert per a violí n. 1, op. 6. Yehudi Menuhin. Royal Phil. Orch. Dir.: Alberto Erede. (33 m.). Weber: Concert per a clarinet n. 2, op. 74. Janet Hilton. Orq. Sim. de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Neeme Järvi. (22 m.).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Ràdio Praga el dia 19 de febrer de 1990 a la sala Smetana. Kozeluch: Lletania, per a solistes, cor mixt i orq. Stravinski: Requiem canticles, per a solistes, cor i orq. Sim. dels Salms. Solistes vocals. Cor i Orq. de la Ràdio Txeca a Praga. Dir.: Pavel Kühn. (53 m.).

23.30 NOCTURN

A. Scarlatti: San Filippo Neri, oratori per a solistes i orq. Petre Munteanu. Bruna Rizzoli. Biancamaria Casoni. Annamaria Rota. Orq. dell'Angelicum Dir.: Franco Caracciolo. (51 m.). Telemann: Solo per a oboe i b.c. en sol m i Conclusió per a dos oboes, corda i b.c. en Si b M. (Música de Taula). Membres del Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (14 m.). Vejvanovsky: Sonata venetiana. Sonata secunda. Sonata vespertina. Miroslav Kejmar i Zdenek Sedivy, trompetes. Jan Hora, orgue. Orq. de Cambra de Praga. Dir.: Libor Pesek. (14 m.). Muffat: Sonata n. 4 en mi m. (Armonico Tribut). The Parley of Instruments. Dirs.: Roy Goodman i Peter Holman. (7 m.).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

5.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIMECRES, 7 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Schubert: Sonata per a piano D 350 (Op. 53). Wilhelm Kempff. (40 m.). Popov: Sim. de Cambra op. 2, en Do. Conjunt de solistes del Teatre Bolxoi. Dir.: Alexander Lazarev. (33 m.). A. Soler: Tercer quintet en Sol M. M. Cervera. A. Wachsmuth. A. Vauquet. M. Cervera. C. Jacottet. (23 m.). Vivaldi: concert per a dos violoncel·ls i orq., RV 531. Miklos Perenyi. László Mezo. Orq. de l'Acadèmia Franz Liszt. Dir.: Albert Simon. (12 m.).

11.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Preludi, Coral i Fuga. Jorge Bolet, piano. (20 m.). El caçador maleït, poema simfonic. Orq. Sim. de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (16 m.). Pastoral, op. 19. Montserrat Torrent, orgue. (9 m.). Les Béatitudes. (Quarta beatitud). Louise Lebrun. Jane Berbié. Nathalie Stutzmann. David Rendall. Marcel Vanaud. François Loup. Cor de Radio France. nouvel Orchestre. Phil. Dir.: Armin Jordan. (10 m.).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Txaikovski: Romeu i Julieta, Fantasia-obertura. orq. Filh. de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (22 m.). Mozart: Concert per a dos pianos i orq. n. 10, KV 365. Friedrich Gulda. Chick Corea. Orq. del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: N. Harnoncourt. (26 m.). Rossini: El viatge a Reims. Obertura. National Phil. Orch. Dir.: Riccardo Chailly. (8 m.). Saint-Saëns: Concert per a violoncel·ls i orq. n. 2 op. 119. Lynn Harrell, violoncel. Orq. Sim. de la Ràdio de Berlín. Dir.: Riccardo Chailly. (17 m.). Händel: Dixit Dominus, per a solistes, cor, corda i baix continu HWV 232. Arleen Auger. Lynne Dawson. Diana Montague. Leigh Nixon. Simon Birchall. Cor i Orq. de l'Abadia de Westminster. Dir.: Simon Preston. (32 m.).

14.00 IMATGES. MÚSICA ANTIGA

Monteverdi: Selva morale e spirituale. (extractes). Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (61 m.).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Schönberg: Peleas i Melisande, Op. 5. Orq. Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (43 m.). Paradies: Concert per a orgue en Si M. Haunes Meyer. Quartet Sonare. Frankfurt. Ichiro Noda, contrabaix. (12 m.). Mendelssohn: Sonata per a violí i piano, op. 4. Shlomo Mintz. Paul Ostrovsky. (25 m.). Tübin: Concert per a balalaika i orq. Emanuel Sheynkman. Orq. Sim. de la Ràdio Sueca. Dir.: Neeme Järvi. (20 m.). Chopin: Record de Paganini. Nikolai Petrov, piano. (3 m.).

17.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Coral n. 2. André Isoir, orgue. (14 m.). Les Béatitudes. (Stenea beatitud). Louise Lebrun. Jane Berbié. Nathalie Stutzmann. David Rendall. Marcel Vanaud. François Loup. Cor de Radio France. nouvel Orchestre. Phil. Dir.: Armin Jordan. (15 m.). Gran peça simfònica. André Isoir, orgue. (26 m.).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Britten: Simfonia primavera. Enregistrament fet per Ràdio França. Cors i Maitrise de Ràdio França. Orq. Nacional de França. Dir.: Jeffrey Tate. (34 m.). Jora: Oda al meu país. Enregistrament fet per Ràdio Romanesa. Cor i Orq. Filh. George Enesco. Dir.: Mihai Bredeanu. (5 m.).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. GIDON KREMER

Schumann: Concert per a violí i orq. Orq. Phil. Dir.: Riccardo Muti. (30 m.). Mozart: Concert per a violí i orq. n. 1, KV 207. Orq. Filh. de Viena. Dir.: N. Harnoncourt. (24 m.).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Liszt: Concert per a piano i orq. n. 2. L. Berman. Orq. Sim. de Viena. Dir.: C.M. Giulini. (23 m.). Paderewski: Concert per a piano op. 17. Barbara Hesse-Bukowska. Orq. Sim. de la Ràdio Nacional Polonesa en Katowice. Dir.: Jan Krenz. (33 m.).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 14 de juny de 1990 a l'Institut Francès. concert Homenatge a Jean-Etienne Marie. Obres de Charles, Pascal, Delgado, Montañés i Kubo. Pilar López-Carrasco, piano. Oscar Casanova Pérez, percussió. Charles Renau, violoncel. Yoko Kubo, piano. (57 m.).

23.30 NOCTURN

Handel: Acis i Galatea, aranjament de W. A. Mozart. Edith Mathis, soprano. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Robert Gambill, tenor. Robert Lloyd, baix. Cor i Orq. de la Ràdio Austríaca. Dir.: Peter Schreier. (99 m.).

01.20 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.20 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.20 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIJOUS, 8 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Nielsen: Simfonia n. 3, «Simfonia expansiva». Orq. Sim. de Gothenburg. Dir.: Myung-Whun Chung. (38 m.). Monville: De Profundis. Gillian Fischer, soprano. Charles Daniels, contratenor. Stephen Varcoe, baix. Cor del New College d'Oxford. London Baroque. Dir.: Edward Higginbottom. (23 m.). Schubert: Fantasia per a violí i piano, Op.

pòst. 159. D 934. Gérard Poulet. Noel Lee. (25 m.). Schubert: Fantasia per a violí i piano, Op. pòst. 159. D 934. Gérard Poulet. Noel Lee. (25 m.). Gerhard: Danses del ballet Don Quixot. Orq. Sim. de la BBC. Dir.: Antal Dorati. (16 m.). Pissendel: Concert en Mi b M, versió per a dos oboes, fagot, corda i baix continu. Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Güntler. (6 m.).

11.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Coral n. 1. M. C. Alain, orgue. (15 m.). Catabile. André Isoir, orgue. (7 m.). Les Béatitudes. (Segona beatitud). Louise Lebrun. Jane Berbié. Nathalie Stutzmann. David Rendall. Marcel Vanaud. François Loup. Cor de Radio France. nouvel Orchestre. Phil. Dir.: Armin Jordan. (10 m.). Panis Angelicus. Plácido Domingo. Petits Cantors de Viena. Orq. Simfònica de Viena. Dir.: Helmuth Froschauer. (5 m.). Fantasia en La. André Isoir, orgue. (14 m.).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Beethoven: Quintet per a piano i vent, op. 16. Murray Perahia, piano. Membres de l'Orq. de Cambra Anglesa. (27 m.). Xostakovitx: Sim. n. 13, Op. 113. Arthur Eisen, baix. Cors de la República de Rússia. (Baixos) Orq. Filh. de Moscou. Dir.: Kirill Kondraxin. (54 m.). Bach: Fantasia cromàtica i Fuga, BWV 903. Huguet Dreyfus, clavecí (12 m.). Mendelssohn: Romances sense paraules. Llibre sisè, op. 67. Livia Rev, piano. (14 m.). Mendelssohn: Romances sense paraules. Llibre sisè, op. 67. Livia Rev, piano. (14 m.).

14.00 IMATGES, GRAVACIONS DE CATALUNYA MÚSICA

Brahms: Tres Intermezzos, op. 117. Hsiao-Liang-Liu, piano. (16 m.). Cabezon: «Pavana italiana» i «Diferència sobre el canto llano del caballer». Quartet de Flautes de Bec de Barcelona. (5 m.). Mozart: Missa de la Coronació, KV 317. Lluïsa Muntada. Carolina Segarra. Joan Cabero. Inaki Fresán. Orleó Català. Orq. de Cambra del Palau de la Música. Dir.: Jordi Casás. (25 m.). Brouwer: Paràbola, per a guitarra. Carles Trepas. (7 m.).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Paisiello: Concert per a mandolina, corda i clavecí en Mi b M. U. Orlandi. I solisti Veneti. Dir.: C. Scimone. (15 m.). Bagues: Simfonia en Mi bemoll M. Orq. de Cambra Reina Sofia. Dir.: Gonçal Comellas. (20 m.). Reichardt: Miltos Morgengesang. Himne per 4 veus solistes, cor i orq. Carola nossek, soprano. Annette markert, contralt. Ekkehard Wagner, tenor. Andreas Schebner, baix. Singakademie de Berlín. Capella estatal de Dresden. Dir.: Dietrich Knothe. (24 m.). Kodály: Tarda d'Estiu. Orq. Filh. de Budapest. Dir.: Zoltan Kodály. (20 m.). Falla: El Retablo de Maese Pedro. Julia Bermejo. Carlos Munguia. Raimundo Torres. Orq. Nac. d'Espanya. Dir.: Ataulfo Argenta. (27 m.).

17.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Preludi, fuga i variacions. André Isoir, orgue. (11 m.). Les Éolides, poema simfonic. Orq. Sim. de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (11 m.). Fantasia en Do. André Isoir, orgue. (12 m.). Les Béatitudes. (Vuitena beatitud). Louise Lebrun. Jane Berbié. Nathalie

Stutzmann. David Rendall. Marcel Vanaud. François Loup. Cor de Radio France. Nouvel Orch. Philh.. Dir: Armin Jordan. (20 m.).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Lajtha: Variacions, op. 44. Enregistrament fet per la Ràdio Hongaresa. Orq. Sim. de la Ràdio Hongaresa. Dir: Antal Jancsics. (41 m.). Sibelius: Suite mignonne, op. 98 a. Enregistrament fet per la Ràdio Finlandesa. Orq. Sim. de la Ràdio Finlandesa. Dir: Jorma Panula (6 m.).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. GIDON KREMER

Bernstein: Serenata per a violí, Orq. de Filh. d'Israel. Dir: Leonard Bernstein. (30 m.). Beethoven: Sonata per a piano i violí, op. 24. «La primavera». Martha Argerich. (24 m.).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Beethoven: Concert per a piano i Orq. n. 4, op. 58. Maurizio Pollini, piano. Orq. Filh. de Viena. Dir: Karl Böhm. (33 m.). Mendelssohn: Concert per a piano i Orq. n. 2, op. 40. A. Schiff. Orq. Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir: Ch. Dutoit. (23 m.).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per la Ràdio Sueca el dia 16 d'agost de 1989 a l'Escola de Música. Obres de Lawes, Dowland, d'India, G. Caccini, Rovetta, G. Strozzi, Purcell i Croft. Nigel Rogers, tenor. Tragicomedia de Londres. (60 m.).

23.30 NOCTURN

Castelnuovo-Tedesco: Concert per a guitarra i Orq. n. 2, op. 160. Jorge Oraison. Orquestra de Cambra del Concertgebouw de Haarlem. Dir: Adam Cathouse. (32 m.). Mozart: Sis àries de «La flauta màgica». Arranjament per a guitarra fet per Ferran Sors. Manuel Barreco. (9 m.). De Visée: Suite per a guitarra n. 11. Rafael Andía, guitarra barroca. (9 m.). Vivaldi: Concert per a guitarra i Orq., RV 82 (arr.: Emili Pujol). László Szendrey-Karper. Orq. de Cambra Hongaresa. Dir: Vilmos Tátrai. (11 m.). Giuliani: Gran sonata per a flauta i guitarra, op. 25. Peter-Lukas Graf, flauta. Konrad Ragossnig, guitarra. (21 m.).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIVENDRES, 9 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Prokofiev: El Fill Pròdig, ballet op. 46. Orq. Nac. Escocesa. Dir: Neeme Järvi. (34 m.). J. Ch. Bach: Concert per a clavecí i corda en Sol M. Huguette Dreyfus. Solistes de Tòquio (15 m.).

Mendelssohn: Magnificat per a solistes, cor i orq. Carola Nossek, soprano. Elisabeth Wilke, contralt. Andreas Scheibner, baix. Singakademie de Berlin. Capella Estatal de Dresden. Dir: Dietrich Knothe. (27 m.). Balada: Steel Symphony. Orq. Sim. de Pittsburgh. Dir: Lorin Maazel. (20 m.). Hebben: Concert per a corda n. 5. Cantilena. Dir: Adrian Shepherd. (11 m.).

11.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Rédemption. (fragment simfònic). orq. de la Suisse Romande. Dir: Armin Jordan. (12 m.). Quartet de corda en Re M. Quartet de Praga. (45 m.).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Mussorgski: Nit a la muntanya pelada. Orq. Sim. de Montréal. Dir: Charles Dutoit. (11 m.). Haydn: Concert per a piano i orq., XVIII: 11. Tatiana Nikolaeva. Orq. de Cambra de Lituània. Dir: S. Sondeckis. (21 m.). Beethoven: Simfonia n. 5, Op. 67. Orq. Sim. de la Ciutat de Birmingham. Dir: Walter Weller. (33 m.). Mozart: Serenata KVA 320 «Corn de Postilló». Michael Laird. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir: Neville Marriner. (43 m.).

14.00 IMATGES. EL SEGLE XX

Stravinski: Babel, cantata per a cor d'homes, narrador i orq. Dietrich Fischer-Dieskau. Cor de la Ràdio d'Stuttgart. Orq. Sim. de la Ràdio d'Stuttgart. Dir: Gay Bertini. (6 m.). Scelsi: Quartet de corda n. 4. Quartet Arditi. (10 m.). Pärt: An den Wassern zu Babel. The Hilliard Ensemble. (7 m.). Xostakovitx: Sonata per a viola i piano, op. 147. Feodor Droujinine. Mikhail Muntian. (30 m.).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Fasch: Concert per a fagot, dos violins, viola i b.c. en Do M. László Hara, fagot. Membres del Quartet Tátrai i del Trio Barroc Hongarès. (10 m.). Kozelech: Simfonia en Fa M, P. 1:4. Orq. de Cambra de Praga. Dir: Libor Haváček. (20 m.). Brahms: Obertura tràgica, op. 81. Orq. Sim. de Xicagó. Dir: Georg Solti. (14 m.). Raff: octet per a corda, Op. 176. Academy of St. Martin-in-the-Fields. (Conjunt de cambra). (25 m.). Janacek: Caprici per a piano (mà esquerra) i instruments de vent. Royal Philh. Orch. Solista i Dir: M. Papadopoulos. (21 m.). Telemann: Quartet per a flauta, violí, violoncel i continu n. 1, en Re m «Parisence». Quadro Amsterdam (16 m.).

17.00 CESAR FRANCK: CENTENARI DE LA MORT

Simfonia en re m. Orq. de París. Dir: H. von Karajan. (43 m.). Coral n. 3. André Isoir, orgue. (13 m.).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Hummel: 8 Variacions i Coda sobre «Oh, du lieber Augustin». Enregistrament fet per la Ràdio de Leipzig. Dir: Max Pommer. (10 m.). Niimi: Simfonia n. 2 per orq. i cor mixt. Enregistrament fet per Ràdio Toquio. Kyoto Echo Chorus. Orq. Filh. d'Osaka. Dir: Takaaki Otaka. (37 m.).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. GIDON KREMER

Sibelius: concert per a violí i orques-

tra op. 47. Orq. Phil. Dir: Riccardo Muti. (32 m.). Schumann: Fantasia per a violí i orq., op. 131. Orq. Sim. de Viena. Dir: H. Wallberg. (15 m.). J. Strauss I: Wiener Gemüts-Waltzer, op. 116. Gidon Kremer i Peter Guth, violins. Kim Kashkashian, viola. Georg Hörtnagel, contrabaix. (7 m.).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Brahms: Doble concert per a violí i violoncel, op. 102. A. S. Muter. A. Meneses. Orq. Filh. de Berlín. Dir: H. von Karajan. (34 m.). Weber: Concert per a clarinet n. 1, op. 73. Janet Hilton. Orq. Sim. de la Ciutat de Birmingham. Dir: Neeme Järvi. (21 m.).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per la Ràdio Polonesa a Katowice el dia 10 de febrer e 1989 al Centre Cultural Grzegorz Fiteberg. Penderecki: Passacaglia pera a orquestra. Lament per les víctimes d'Hiroshima. Strauss: Concert per a trompa i orquestra, op. 2 Schumann: Simfonia n. 4, op. 120. Ifor James, trompa. Orq. Sim. de la RTV Polonesa a Katowice. Dir: Antoni Wit. (73 m.).

23.30 NOCTURN

Vieuxtemps: Concert per a violí i orq. n. 5, Op. 37. Jascha Heifetz. Nova Orq. Sim. de Londres. Dir: Malcolm Sargent. (18 m.). Van Maldere: Simfonia op. 4 n. 1. Orq. de Cambra de la Comunitat Europea. Dir: Jörg Faerber. (15 m.). Gretry: Concert per a flauta en Do M. Marc Grauwels, flauta. Orq. de Cambra de la Comunitat Europea. Dir: Dimitri Demetriades. (15 m.). Ysaye: Sonata per a violí n. 4. Oscar Shumsky (11 m.). Concert per a violí i orq. n. 9, op. 104. Takako Nishizaki. Orq. RTBF Bruxelles. Dir: Alfred Walter. (15 m.). Dumont: Memorare. Donna Brown, soprano. Guillemette laurens, mezzo-soprano. Herni Ledroit, contratenor. Howard Crook, tenor. Hervé Lamy, tenor. Hervé Lamy, tenor. Peter Kooy, baix. Ulrich Studer, bariton. Cors i Orq. de la Chapelle Royale. Dir: Philippe Herreweghe. (9 m.).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DISSABTE, 10 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per M. Dolors Busquets.

10.00 EL DIA DE L'OIENT

22.00 GRANS OBRES

Salieri: Axur, Re d'ormus, drama tràgicomic en cinc actes (primer enregistrament mundial). Andrea Martin. Curtis Rayam. Eva Mei. Ettore Nova. Cor Guido d'Arezzo. Orq. Filh. de Russe. Dir: René Clemencic. (164 m.).

01.00 JAZZ DE MITIANT.

Guió d'Albert Mallofré.

03.00 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 11 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 PRIMER TEMPS

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

Beethoven: Sim. n. 3, op. 55. «Heroica». Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir: Neville Marriner. (50 m.). Françaix: Mozart new-look. Conjunt de vent de Magüncia. (2 m.).

11.00 TRANSMISSIÓ DES DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

12.00 EL DIUMENGE, CONCERT

Concert enregistrat per la Ràdio de la RDA el dia 26 de març de 1989 a la Schauspielhaus de Berlín. Concert de Primavera de Cor de nens i de l'Orq. de Cambra de la Ràdio de la Rda. Marion Hofmann, arpa. Joachim Dalitz, orgue. Sigurd Brauns, piano. Cor infantil i Orq. i Orq. de Cambra de la Ràdio de la Rda. Dir: Manfred Roost. (70 m.).

14.00 CINEMA I MÚSICA Guió d'Alex Gorina.

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Mozart: Simf. n. 31, KV 297 (300a). «Paris». Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir: Neville Marriner. (17 m.). Barber: Concert per a violoncel op. 22. Rapahel Wallfiesch. Orq. de Cambra Anglesa. Dir: C. Simon. (30 m.). Bach: Concert de Brandenburg n. 1, BWV 1046. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir: Neville Marriner. (21 m.). Txaiovski: Suite de «El trancanous». Orq. Filh. de Viena. Dir: H. von Karajan. (22 m.). Txaiovski: Suite de «El trancanous». Orq. Filh. de Viena. Dir: H. von Karajan. (22 m.). Boccherini: Quintet amb piano n. 3, Op. 57. G. 415. Patrick Cohen, pianoforte. Quartet Mosaiques. (15 m.).

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

Britten: Albert Herring, òpera en tres actes. Peter Pears. Sylvia Fisher. Johanna Peters. John Noble. Orq. de Cambra Anglesa. Dir: Benjamin Britten. (138 m.).

19.30 SELECCIÓ DIGITAL

Starzer: 10 Danses. Ensemble Eduard Melkus. (19 m.). Bizet - Sxedrin: Suite Carmen. Orq. de Cambra Virtuosos de Moscou. Conjunt de Cambra d'Armènia. Conjunt de percussió. Dir: Vladimir Spivakov. (46 m.). Schumann: Sonata per a piano, Op. 22. Murray Perahia. (19 m.). Hindemith: Metamorfosis simf. sobre temes de Carl maria von Weber. The Philh. Dir: Neeme Järvi. (21 m.). Haydn: Simfonia Hob. I:86. Orq. Filh. de Berlín. Dir: H. von Karajan. (29 m.).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 5 de juny de 1990 a la Sala Verdi. I Mostra de Jazz Europeu (Setmana de Jazz del Taller de Músics). A Capella. Jacques Helmus Grup. (87 m.).

23.45 ESCALES

Campra: L'Europa Galant, ballet per a veus i orq. Rachel Yakar i Marianne Kweksilben, sopranos. René Jacobs, contratenor. La Petite Bande. Dir.: Gustav Leonhardt. (48 m). Dvorák: Rapsòdies esclaves n. 2 i 3, op. 45. Orq. Filh. Txeca. Dir.: Václav Neumann. (26 m). Chavez: Simfonia Indiana. New York Stadium Symphony Orchestra. Dir.: Carlos Chávez. (11 m).

01.15 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 12 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Händel: «O praise the Lord with one consent», anthem n. 9. (Salm) (135 m). Patrizia Kwella, soprano. James Bowman, contratenor. Ian Partridge, tenor. Michael George, baix. Cor i Orq. The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (24 m). 4 peces per a guitarra de música llatinoamericana. Eliot Fisk (8 m). Devienne: Concert per a flauta i orq. n. 2. Jean-Pierre Rampal. Orq. Antigua Musica. Dir.: Jacques Roussel. (19 m). Mozart: Simfonia n. 38, KVA 504. «Praga». Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (29 m). Weber: 6 peces per a piano a quatre mans, op. 3. Lucia Marrucci. Maurizio Galli (15 m). Arnold: Sinf. n. 1, Op. 48. Orq. del Festival de Londres. Dir.: Ross Pople. (9 m).

11.00 PARÀFRASIS

Ravel: Le tombeau de Couperin. Royal Philh. Orch. Dir.: André Previn. (19 m). Vaughan Williams: Fantasia sobre un tema de Thomas Tallis. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: N. Marriner. (15 m). Rakhmaninov: Rapsòdia sobre un tema de Paganini, op. 43. Earl Wild, piano. Royal Philh. Orch. Dir.: Jascha Horenstein (21 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Haydn: Divertimento, Hob II: 46. Ensemble Viena-Berlin. (10 m). Telemann: obertura a 8, TWV 55: d3. Concentus musicus de Viena. Dir.: N. Harnoncourt. (31 m). Dvorák: Concert per a piano, op. 33. Rudolf Firkusny. Orq. Simf. de St. Louis. Dir.: Walter Susskind. (37 m). Hindemith: Dimf. «Maties el pintor». Orq. Simf. de Londres. Dir.: Jascha Horenstein (29 m).

14.00 IMATGES. MÚSICA CATALANA

Charles: Glosa. Enregistrament fet per Catalunya Música. Grup Bartók. Dir.: Miquel Caspà. (12 m). Vila: Tres cançons. (Lletra: Miquel Descloot). Enregistrament fet per Catalunya Música. Cor Infantil de l'Orfeó Català. Josep Vila, piano. Dir.: Lluís Vilamajor. (6 m). Lewin Richter: Seqüències IX per a viola i cinta. Enregistrament fet per Catalunya Música. Gabriel Brncinc, viola. Leopoldo Amigo, tècnic de so. (10 m). Homs: 2 soliloquis. Enregistrament fet per Catalunya Música. Orq. de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (11 m). Blancafort: Notes d'antany. Sofia Puche, piano. (14 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Moeran: Obertura per a un ball de disfresses. Orq. de l'Ulster. Dir.: Vernon Handley. (10 m). Tubin: Requiem per als soldats, per a contralt, bariton, cor d'homes, trompeta, percussió i orgue. Kerstin Lundin. Roland Rydell. Helmut Sitar. Peter Wallin. Hakan Hardenberger. Janake Larson. Cor Societat Estudiants de Lund. Dir.: Neeme Järvi. (33 m). Kreutzer: Septet per a clarinet, fagot, trompa i corda, Op. 62. Consortium Classicum. (36 m). Salieri: Simf. en Si b M «La tempesta di mare». I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone (11 m). Mussorgski: 5 peces per a piano. Brigitte Engerer, piano. (16 m).

17.00 PARÀFRASIS

Britten: Variacions i Fuga sobre un tema de Purcell. guia d'orquestra per a joves, op. 34. Orq. Simf. de Londres. Dir.: B. Britten. (17 m). Chopin: Variacions sobre un tema de Mozart, op. 2. Claudio Arrau, piano. Orq. Filh. de Londres. Dir.: Eliahu Inbal. (20 m). Brahms: Variacions sobre un tema de Haydn, Op. 56a. Orq. de l'Ulster. Dir.: Vernon Handley. (18 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Bortnianski: Concert sacre n. 27. Enregistrament fet per la Ràdio Polonesa. Cor de Cambra del Ministeri de Cultura de l'URSS. Dir.: Valery Polanski. (13 m). Messiaen: Et expecto resurrectionem mortuorum. Enregistrament fet per Ràdio França. Nouvel Orch. Philh. Dir.: Marek Janowski. (33 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. DANIEL BARENBOIM

Mozart: concert per a piano i orq. n. 13, KV 415. Orq. de Cambra Anglesa. Solista i director: Daniel Barenboim. (26 m). Brahms: Sonata per a violí i piano op. 78. Pinchas Zukerman. (29 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Paganini: Concert per a violí n. 2, op. 7. Y. Menuhin. Royal Philh. Orch. Dir.: A. Erede. (28 m). Spohr: Concert per a clarinet n. 4. Thea King. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: Alun Francis. (27 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 10 de novembre de 1990 al Palau de la Música Catalana. Brahms: Obertura acadèmica, op. 80. Mozart: Concert per a piano i orq. n. 24, KV 491. Sibelius: Simf. n. 1, op. 39. Yefim Bronfman, piano. Orq. Ciutat de Barcelona. Dir.: Sixten Ehrling.

23.30 NOCTURN

Glazunov: Quartet de corda n. 4, op. 64. Quartet Xostakovitx. (33 m). Haydn: Trio per a flauta, violí i violoncel n. 5, Op. 38. Barthold Kuijken. Sigiswald Kuijken. Wieland kuijken. (8 m). Iturralde: Suite per a quartet de saxos. Quartet Sax. (9 m). Beethoven: Sonata per a violí i piano n. 6, Op. 30 n. 1. Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (24 m). Arnold: Duo per a flauta i viola, op. 10. Judith Pearce, flauta; Roger Chase, viola. (10 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIMARTS, 13 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Martini: Simf. n. 1. Orq. Simf. de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (36 m). Haydn: Quartet de corda op. 64 n. 3. (23 m). A. Soler: Sonata per a piano en sol m. Alicia de Larrocha. (6 m). Stalder: Concert per a flauta i corda en Si b M. William Bennet. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: Howard Griffiths. (20 m). Montclair: Pyrame i Thisbé, cantata n. 6 del llibre Ilon; per a soprano, tenor, baix, violí, flauta i bec Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (23 m).

11.00 PARÀFRASIS

Bliss: Meditacions sobre un tema de John Blow. Orq. Simf. de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Vernon Handley. (32 m). Dohnányi: Variacions sobre una cançó infantil, op. 25. Arthur Ozolsins, piano. Toronto Symphony. Dir.: Mario Bernardi. (24 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Mozart: Divertimento n. 17, KV 334. Philh. Quarte Berlin. Wolfgang Güntler, contrabaix. Norbert Hauptmann i Dieter Fischer, trompa. (46 m). Bizet: Roma, suite n. 3 per a orq. simf. Orq. Simf. de la Ràdio de l'URSS. Dir.: F. Mansurian. (35 m). Bach: Obertura n. 1, BWV 1066. Música Antigua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (25 m). Copland: Fanfara per a l'home corrent. The London Brass Virtuosi. Dir.: David Honeyball. (3 m).

14.00 IMATGES. MÚSICA VOCAL

Warlock: Three belloc songs. Benjamin Luxon, bariton. David Willison, piano. (8 m). Brahms: Cant de ls Parques, op. 89. (Enregistrament fet el dia 27 de novembre de 1948). Coral Robert Shaw. Orq. Simf. de la NBC. Dir.: Arturo Toscanini. (14 m). Donizetti: Tres àries de «La favorita». Luciano Pavarotti, orquestra de l'Òpera de Viena. Dir.: Edward Downes. (12 m). Liszt: Tres sonets de Petrarca. Margaret Price, soprano. Cyprien Katsaris, piano. (19 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Telemann: Suite en sol m. «Getreue Music-Meister». Paul Dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, violoncel, Robert Kohnen, clavecí. (13 m). Beethoven: Minuets WoO 7. Ensemble Bella Musica de Viena. Dir.: Michael Ditrch. (24 m). Llanas: concert per a flauta i conjunt instrumental. Enregistrament fet per Catalunya Música. Barcelona 216. Dir.: Ernets Martínez Izquierdo. (16 m). Pohle: Sonata a 8. Sonata a 6. Ricercar Consort. (10 m). Mendelssohn: Concert per a violí i orq. de corda en re m. Solistes d'Austràlia. Ronald Thomas, solista i direc-

tor. (22 m). Bartók: Dos quadres, Op. 10 Sz 46. Orq. Filh. de Budapest. Dir.: Miklós Erdélyi (18 m).

17.00 PARÀFRASIS

Brahms: Variacions i fuga sobre un tema de Händel. Julius Katchen, piano. (26 m). Liszt: Sis grans estudis de Paganini. Nikolai Petrov, piano. (29 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Janacek: El diari d'un desaparegut. Enregistrament fet per la Ràdio Txeca. Vilém Pribyl, tenor. Libuse Márová, contralt. Cor de cones Kühn. Josef Pálenisek. Dir.: Pavel Kühn. (33 m). Bacewicz: Concert per a Orq. de corda. Enregistrament fet per la Ràdio Polonesa. orq. Simf. Varsòvia. Dir.: Yehudi Menuhin. (14 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. DANIEL BARENBOIM

Mozart: Sonata per a piano KV 330. (20 m). Liszt: Sonni d'amor, 3 nocturns. (16 m). Mozart: Sonata per a violí i piano KV 377. I. Perlman. (19 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Dvorák: concert per a violí, op. 53. Sergiu Luca. Orq. Simf. ca Saint Louis. Dir.: L. Slatkin. (31 m). De Bériot: Concert per a violí i orquestra n. 8, op. 99. Takako Nishizaki. Orquestra RTBF, Brussel·les. Dir.: Alfred Walter. (24 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per la Ràdio Danesa el dia 17 d'octubre de 1989. Heinen: Sonata a violí i piano, op. 25. Nielsen: Sonata per a violí i piano, op. 9. Ravel: Sonata per a violí i piano. Kaija Saarikettu, violí. Marita Viitasalo, piano. (69 m).

23.30 NOCTURN

Pergolesi: Stabat mater. Magda Kalmár, Júlia Hamari. Cor de la Ràdio-televisió Hongaresa. Orq. de Cambra Franz Liszt. Dir.: Lamberto Gardelli. (46 m). Couperin: Concert Reial n. 4. Maxence Larrieu, flauta. Robert Veyron-Lacroix, clavecí. (13 m). Bach: Preludi i Fuga BWV 537. Quartet Amsterdam Loeki Stardust. (10 m). Vivaldi: Concert per a flauta de bec, oboè, violí, fagot i b.c., RV 94. The Chandos Baroque Players. (11 m). Purcell: O God, Thou hast cast us out. Anthem z 36. Dijk Koster, violoncel. King's College Choir de Cambridge. Leonhardt-Consort. Orgue i director: Gustav Leonhardt. (5 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIMECRES, 14 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Xostakovitx: Suite de ballet n. 5 «Le Boulon» (el pern), Op. 27 a Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (29 m). Mompou: Escenes d'infants, Frederic Mompou, piano. (10 m). Borodin: Simfonia n. 1. Orq. Simf. de l'Acadèmia de l'Estat de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (35 m). Telemann: Concert per a oboè d'amor, corda i clavecí en Sol M. Lajos Lencsés, oboè d'amor. Orq. de Cambra del Sur-oest d'Alenmay «Pforzheim». Dir.: Paul Angerer. (17 m). Wagner: 2 àries d'Elisabeth de «Tannhäuser». Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Philharmonia Orch. Dir.: Walter Süsskind. (11 m). Schubert: Sis Ländler per a violi sol, D. 374. Marco Fornaciari. (3 m).

11.00 PARÀFRASIS

Villa-Lobos: Bachianes brasileres n. 3 per a piano i orq. Jorge Federico Osorio. Royal Philh. Orch. Dir.: Enrique Bátiz. (26 m). Sibelius: Fragment romàntic sobre un motiu de M. Jacob de Julio. Erik T. Tawaststjerna, piano. (2 m). D'Indy: Simf. sobre una cançó muntanyenca n. 1, op. 25 Michel Bock, piano. Orq. Simf. de Berna. Dir.: Peter Maag. (26 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Beethoven: concert per a violi i orq., op. 61. Gidon Kremer, violi. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (35 m). Haydn: Quartet de corda, op. 76 n. 6 Hob. III: 80. quartet Orlando. (22 m). Prokofiev: Tinent Kijé, suite op. 60. Orq. Filh. de Los Angeles. Dir. M.T. Thomas. (21 m). Mozart: Concert per a trompa i orq., KV 412. Lowell Greer. Orquestra Barroca Philh. Dir.: Nicholas McGegan. (9 m). Fauré: sonata per a violoncel i piano n. 1, op. 109. Thomas Igloi. Clifford Benson. (19 m).

14.00 IMATGES. MÚSICA ANTIGA

Dunstable: Salve regina misericordiae, motet. The Hilliard Ensemble. Dir.: Paul Hillier. (10 m). Purcell: Pavana per a dos violins i baix continu en La M. Z. 748. Quartet Purcell. (4 m). Dowland: Quatre cançons per a laüt, robert Spencer. (6 m). Fischer: Quatre Ricercari. Francis Chapelet, orgue històric de St. Geroni de Mallorca (1746). (5 m). D. Scarlatti: Stabat mater. Anthony Pleeth, violoncel. Chi-Chi Nwanoku, contrabaix. Timothy Byram-Wigfield, orgue. Cor Christ Church Cathedral, Oxford. Dir.: Francis Grier. (27 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Poulenc: Concert per a piano. Cécile Ousset, piano. Orq. Simf. de Bournemouth. Dir.: Rudolf Barshai. (20 m). Debussy: Rapsòdia per a clarinet i orq. Cervase de Peyer. Orq. New Philh. Dir.: Pierre Boulez. Samper: Mallorca, suite simfònica. Orq. de Concerts de Madrid. Dir.: Jesús Arambarré. (25 m). Pears/Britten: Salute to Percy Grainger. (Fragments). Peter Pears. John Shirley-Quirk. Orquestra de Cambra anglesa. Ambrosian Singers. Cor de nens de Wandsworth. Linden Singers. Dir.: Benjamin Britten. (27 m). Schubert: Fantasia op. 103, D. 940. Nurray Perahia i Radu Lupu, duet de pianos. (20 m).

17.00 PARÀFRASIS

Rodrigo: Fantasia para un gentilhombre. Narciso Yepes, guitarra. Orq. Filh.

d'Espanya. Dir.: R. Frübeck de Burgos. (22 m). Glinka: Sim. sobre temes russos. Orq. Sim. d'URSS. (15 m). Schumann: Exercicis (Estudis en forma de variacions lliures sobre un tema de Beethoven, WoO 31). Cyprien Katsaris, piano. (18 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Weill: Els set pecats capitals. Enregistrament fet per la Ràdio Finlandesa. Carole Farley, soprano. Matti Pippinen, tenor. Kimmo Lappalainen, tenor. Ilkka Vihavainen, bariton. Jaakko Heikkio, baix. Orq. de Cambra Avantí. Dir.: Esa-Pekka Salonen. Meier: Lamentacions I a IV, per a quartet de cordes. Enregistrament fet per la Ràdio de la Suisse Romande. Quartet Manfred. (14 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTÈPRETS. DANIEL BARENBOIM

Mozart: Concert per a piano i orq. n. 20, KV 466. Daniel Barenboim, solista i director. Orq. de Cambra anglesa. (33 m). Mendelssohn: Romanes sense paraules, op. 19 n. 1, op. 30 n. 6; op. 62, n. 1, 5 i 6; op. 67 n. 4 i 5; op. 102, n. 6. (22 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Brahms: Concert per a violi i orquestra, op. 77. Arthur Grumiaux. New Philh. Orch. Dir.: Conlin Davis. (39 m). Danzi: Concert per a flauta i orq. n. 1, op. 30. András Adorján. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (16 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per la Ràdio Austríaca el dia 3 d'abril de 1990. Ribas: Dialectic. Pons: Recerca impromptu. Guinovart: Mishra. Català: Seis bocetos para conjunto instrumental. Janna Polyzoides, piano Rafael Català, guitarra Christoph Unterberger violoncel. Klaus Huanschmidt, percussió. (49 m).

23.30 NOCTURN

Suppe: Rèquiem, per a solistes, cor i orquestra. Ouliana Tsakovski, soprano. Danielle Michel, contralt. Gilles Vitale, tenor. Jean-Louis Bindi, baix. Jove Orquestra Simf. de Bonn. Corals Franco-Alemanys de Lió i París. Dir.: Wolfgang Badun. (66 m). Suppe: Obertura «Poeta i Camperol». Orq. Sim. del Festival. Dir.: Louis Bertrand. (10 m). Suppe: Cavalleria Lleugers (Obertura). Orq. Simf. del Festival. Dir.: Louis Bertand (8 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIJOUS, 15 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Bach: «Lobe den Herrn, meine Seele», cantata BWV 143. Solistes vocals. Ludwig Güttler, trompeta. Neues Bachisches Collegium Musicum de Leipzig. Dir.: Hans-Joachim Rotzsch. (15 m). Grieg: Sonata per a violoncel i piano op. 36. Claude Starck. Ricardo Requejo. (30 m). Gulabek: Simf. n. 1. Orq. Filh. de Cambra Poznan. Dir.: Robert Satanowski. (14 m). Verdi: Música de ballet d'«Il Trovatore». Orq. Nac. de l'Òpera de Montecarlo. Dir.: Antonio de Almeida. (22 m). Muthel: Sonata en Re M per a flauta i continu. Claudi Arimany. Alexander Scholler. Michael Grüter. (13 m). Llibre Vermell de Montserrat: «O virgo splendens» i «Stella splendens». Conjunt vocal i instrumental Hesperion XX. Dir.: Jordi Savall. (11 m).

11.00 PARÀFRASIS

Rubbra: Improvisacions sobre peces per a virginal de Giles Farnaby, op. 50. The Bournemouth Sinfonietta. Dir.: H.H. Schönlzer. (15 m). Xostakovitx: Obertura sobre temes populars russos i kirguis, op. 115. Orq. del Concertgebouw. Dir.: Bernard Haitink. (10 m). Britten: Suite sobre cançons populars angleses «A time there was», op. 90. Orq. Sim. de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Ratle. (15 m). Liszt: Fantasia per a piano i orq. sobre temes populars hongaresos. Sviatoslav Richter. Orq. Simf. Budapest Filh. Dir.: János Ferencsik. (15 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Cimarosa: Concert per a oboè i corda. Alf G. Nilsson. Reial Orq. de Cambra Sueca. Dir.: M.R. Liljefors. (10 m). Weber: Simf. n. 1. Orq. Sim. de la Ràdio de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (25 m). Haydn: Missa Sancti Nicolai, Hob. XXII: 6. Cor de nens de la catedral d'Augsburg. Orq. de Cambra de Munic. Dir.: Reinhard Kammler. (25 m). Holst: Suite Saint Paul, op. 29. Bournemouth Sinfonietta. dir.: C. Hurst (12 m). Mahler: Rückert-Lieder. Christa Ludwig. Orq. Filh. de Berlin. Dir.: Herbert von Karajan. (20 m). Handel: Concerto grosso n. 4, op. 3. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (11 m).

14.00 IMATGES. GRAVACIONS DE CATALUNYA MÚSICA.

Messiaen: Llibre d'Orgue. Josep M. Mas i Bonet, orgue. (42 m). Boccherini: Simf. n. 18, op. 35 n. 4, G 512. Collegium Musicum de Catalunya. Dir.: Emilio Moreno i Sergi Casademunt. (13 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Marais: La gamme. London Baroque. Dir.: Charles Medlam. (35 m). Rakhmaninov: La Primavera, cantata op. 20. Sergei Yakovenko, bariton. Cors russos Yurlov. Orq. Simf. de Moscou. Dir.: Evgueni Svetlanov. (18 m). Nielsen: Concert per a violi i orq., Op. 33. Dong-Suk Kang. Orq. Simf. de Göteborg. Dir.: Myung-Whun Chung. (34 m). J. Ch. F. Bach: Sonata per a pianoforte, flauta i violi en Do M. Jean-Pierre Rampal, flauta. Isaac Stern, violi. John Steel Ritter, pianoforte. (14 m). Beethoven: Dos contrastes. Tercer Contrast. Radu Adulescu, violoncel. (6 m).

17.00 PARÀFRASIS

Txaikovski: Variacions sobre un tema rococó, op. 33. Mstislav Rostropovitch, violoncel. Orq. Filh. de Berlin. Dir.: H. von Karajan. (21 m.). Respighi: La boutique fantasque, ballet sobre temes de Rossini. Academy of St. Martin-in-the-fields. Dir.: Neville Marriner. (20 m.). Bartók: Improvisacions sobre cançons dels pagesos hongaresos, Op. 20 Sz. 74. Gábor Gabos, piano. (14 m.).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Berger: Sim. n. 16. «Dimensions Obertes». Enregistrament fet per la Ràdio Romanesa. Orq. Filh. d'Arad. Dir.: Nicolae Boboc. (34 m.). Merikanto: Pan, poema simf. Enregistrament de la Ràdio Finlandesa. Orq. Simf. de la Ràdio Finlandesa. Dir.: Leif Segerstam. (12 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTÈPRETS. DANIEL BARENBOIM

Beethoven: Sonata per a piano n. 30, Op. 109. (22 m). Brahms: Sonata per a violi i piano op. 100. Pinchas Zukerman. (22 m). Liszt: Transcripció per a piano de l'entrada dels hostes a la Wartburg, del Tannhäuser de Wagner. (11 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Hummel: Concert per a trompeta en Mi b M. H. Hardenberger. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (18 m). Beethoven: Concert per a piano n. 3. Alicia de Larrocha. Orq. Simf. de la Ràdio de Berlin. Dir.: R. Chailly. (37 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 13 d'agost de 1990 a l'Església Parroquial de Llívia. 9è. Festival Internacional de Música. Schubert: Trio, D 471. Beethoven: Trio de corda, op. 9 n. 1. Pleyel: Quartet amb flauta, en Fa M. Mozart: Quartet per a flauta i corda, KV 285b. Trio de cordes de París. Claudi Arimany, flauta (17 m).

23.30 NOCTURN

J. Ch. Bach: Concert per a fagot i orq. en Mi b M. József Vajda. Orquestra Simf. de Budapest. Dir.: György Lehel. (22 m). Poulenc: Trio per a piano, oboè i fagot. The Nash Ensemble. Dir.: Lionel Friend. (13 m). Vivaldi: concert per a fagot i orquestra RV 477. John Miller, fagot. St. Mary's Chamber players. Dir.: Neville Marriner. (10 m). Saint-Saens: Sonata per a fagot i piano, op. 168 Laurence Perkins, Michael Hancock. (13 m). Fasch: Sonata per a dos obnes, fagot i b.c. en Si b M. Burkhardt Glaetzer i Ingo Gontzki, oboes. Thoms Reinhardt, fagot. Siegfried Pank, viola de gamba. Achim Beyer, contrabaix barroc. Christine Schornsheim, clavecí. (10 m). Devienne: Quartet per a fagot i trio de corda, op. 73/3. Klaus Thunemann, fagot. Thomas Zehetmair, violi. Tabea Zimmermann, viola. Christoph Henkel, violoncel. (16 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 **REPERTORI DE CONCERT** (Repetició)

05.00 **SELECCIÓ DIGITAL** (Repetició)

DIVENDRES, 16 DE NOVEMBRE DE 1990

7.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

9.00 SELECCIÓ DIGITAL

Alfvén: Simfonia n. 2, Op. 11. Orq. Fil. d'Estocolm. Dir.: Neeme Järvi. (53 m). Liszt: Rapsòdia hongaresa n. 14. Misha Dichter, piano. (11 m). Charpentier: «Filius Prodigus», oratori per a solistes, cor i orq., H. 399. Conjunt vocal i instrumental Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (26 m). Mozart: Duos per a corni de bassetto, KV 487. The New World Basset Horn Trio. (9 m). Alió: cinc cançons populars catalanes. Conxita Badia, soprano. Perè Vallribera, piano (9 m).

11.00 PARÀFRASIS

Brahms: Variacions sobre un tema de Paganini, op. 35. J. Katchen, piano. (20 m). Beethoven: 12 variacions sobre «Se vuol ballare», de «Les noces de Figaro», per a piano i violi, WoO 40. Yehudi Menuhin. Wilhelm Kempff. (13 m). Françaix: Mozart New-Look, Musique pour Faire Plaisir, Hommage à l'ami Papageno, Quasi improvisando, J. Françaix, piano. Bläser Ensemble de Mainz. Dir.: K.R. Schöll. (22 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Glazunov: Poema Simfònic «Stepan Razin», op. 13. Orq. Simf. de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: Edward Schachnazariya. (16 m). Mendelssohn: Quartet de corda op. 13. Quartet Melos. (26 m). Verdi: Cors d'òperes. Cor i Orq. del Teatre alla Scala de Milà. Dir.: Claudio Abbado. (16 m). Bach: Suite francesa n. 5. BWV 816. Christopher Hogwood, clavecí, (20 m). Liszt: Rapsòdia hongaresa n. 6. Orq. de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Václav Neumann. (12 m). Vivaldi: Concert per a violi i orq. op. 8 n. 12, RV 178. Yehudi Menuhin. Orq. de cambra Polonesa. Dir.: Jerzy Maksymiuk. (10 m).

14.00 IMATGES. EL SEGLE XX

Simpson: Quartet de corda n. 3. Quartet Delmé. (20 m). Wagenaar: Cançons amb piano. (Selecció). Hein Meens, tenor. Marien van Nieuwerkerken, piano. (9 m). Hartmann: Adagio (Simfonia n. 2). Orq. Simf. de la Ràdio de Baviera. Dir.: R. Kubelik. (15 m). Bernstein: West Side Story. (Selecció). Boston Pops. Dir.: John Williams. (9 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Rossi: Els cànecs de Salomó. Camerata de Boston. Dir.: Joel Cohen. (20 m). Schumann: Simf. en Sol m, «de la joventut». Orq. Sim. de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Neville Martin. (17 m). Field: Rondó per a hammerflügel i corda. E. Selheim. Collegium Aureum. Dir.: F. Meier. (8 m). Toldrà: Quartet de corda en Do m. Quartet Sonor. (22 m). Reinecke: Concert per a piano i orq. n. 1, Op. 72. Gerald Robbins. Orq. de l'òpera

de Monte-Carlo. Dir.: Edouard Van Remoortel. (29 m). Zachow: Trio en Fa M per a flauta, fagot i continu. László Hára junior, fagot. Gyula Csetényi, flauta. (7 m).

17.00 PARÀFRASIS

Crusell: Introducció i variacions sobre una melodia sueca, op. 12. Thea King, clarinet. Orq. Simf. de Londres. Dir.: Alun Francis. (10 m). Arban: Variacions sobre un tema de Norma, de Bellini, per a corneta i piano. H. Hardenberger. R. Pöntinen. (6 m). Tsai-kovski: Suite per a orq. n. 4, op. 61 «Mozartiana». Orq. Sim. de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (28 m). Françaix: Onze variacions sobre un tema de Haydn. Bläser Ensemble Mainz. (11 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Dvorák: Concert per a violoncel i orq., op. 104. Enregistrament fet per la Ràdio Txeca. Josef Churcho. Orq. Filh. Txeca. dir.: Václav Neumann. (40 m). Bäck: ...sentire. Enregistrament fet per la Ràdio Sueca. Manuela Wiesler, flauta. Siegfried Palm, violoncel. José Ribera, piano. (7 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. DANIEL BARENOIM

Beethoven: Concert per a piano i orq. n. 5, op. 73 «Emperador». Orq. Filh. de Berlín. Solista i director: Daniel Barenboim. (+1 m). Liszt: Vallée D'Obermann (Any de pelegrinatge, primer any). (15 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Liszt: Concert per a piano i orq. n. 1. Lazar Berman. Orq. Sim. de Viena. Dir.: Carlo Maria Giulini. (20 m). Beethoven: Triple concert, op. 56. Paul Badura-Skoda, pianoforte. Franz Josef Maier, violi. Anner Blysmia, violoncel. Collegium Aureum. (35 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

concert enregistrat per Ràdio Praga el dia 18 de maig de 1990 a la Sala Smetana. Festival Primavera de Praga. Hanus: Sim. en Mi m per a contralt i orq., no. 1, op. 12. Bernstein: Sim. n. 2, per a piano i orq., L'Edat de l'Ansietat. Dagnar Peckova, contralt. Boris Krajny, piano. Orq. Sim. de Praga. Dir.: Petr Alrichter. (71 m).

23.30 NOCTURN

Hebden: Concert per a corda n. 6. Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (10 m). Bax: Simfonia n. 4. Orq. de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (42 m). Boyce: Sim. n. 5 Bournemouth Sinfonietta. dir.: Ronald Thomas. (8 m). Vaughan Williams: Fantasia sobre «Greensleeves». Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: N. Marriner. (4 m). Dowland: Lachrimae. The Dowland Consort. (8 m). Delius: 2 peces per a petita orq. Northern Sin. of England. Dir.: Richard Hickox. (12 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL. (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DISSABTE, 17 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per M. Dolors Busquets.

10.00 EL DIA DE L'OIENT

22.00 GRANS OBRES

Handel: Flavio, òpera en tres actes. Jeffrey Gall, Derek Lee Ragin. Lena Lootens. Bernarda Fink. Ensemble 415. Dir.: René Jacobs. (151 m).

00.45 JAZZ DE MITJANT

Guió d'Albert Mallofré.

02.45 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 18 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per M. Dolors Busquets.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

Rakhmaninov: Concert per a piano i Orq. n. 3, Op. 30. Vladimir Ashkenazy. orq. Sim. de Londres. Dir.: André Previn. (46 m). Castello: Sonata Decima a 3. Musicalische Company. (6 m).

11.00 TRANSMISSIÓ DES DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

12.00 EL DIUMENGE, CONCERT

Concert enregistrat per la Ràdio de la RDA el dia 23 de maig de 1989 a la Gewandhaus de Leipzig. Mozart: Kyrie, KV 341. Vesperae solennes de confessorio, KV 339. Missa solemnis, KV 337. Ute Selbig. Bettina Denner. Albrecht Lepetit. Hermann Christian Polster. Cor i Orq. Sim. de la Ràdio de la RDA a Leipzig. Dir.: Leopold Hager. (59 m).

14.00 CINEMA I MÚSICA. Guió d'Alex Gorina.

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Melani: Sim. a 5. Dennis Ferry, trompeta natural. Chiara Banchini i Enrico Gatti, violins barrocs. Clena Stein, contrabaix. (7 m). Schumann: Fantasiestücke, op. 12. Pietro Rigacci, piano. (31 m). Dvorák: a la Natura, obertura op. 91. Orq. del Concertgebouw. dir.: Antal Dorati. (15 m). Duphy: Peces de clavecí; Llibre II. Tercera Suite. Georges Kiss, clavecí. (12 m). M. Haydn: Sim. en Re m. P. 11. Orq. de Cambra Franz Liszt. Dir.: János Rolla. (20 m). Rota: Concert per a corda. I Musici. (15 m).

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

Rossini: Guglielmo Tell. Sherrill Milnes. Luciano Pavarotti. Mirella Freni. Nicolai Chiaurov. Ambrosian Opera Chorus. Nat. Phil. Orch. Dir.: Riccardo Chailly. (235 m).

21.10 SELECCIÓ DIGITAL

Vanhal: Sim. en Fa M. Umea Sinfonietta. Dir.: Jukka-Pekka Saraste. (14 m). Schubert: rondo per a violi, orq. de corda, D 438. Pinchas Zukerman. Saint Paul Chamber Orch. Dir.: P. Zukerman. (15 m). C. Ph. E. Bach:

Quartet per a clavecí, flauta, viola i violoncel, Wq 95. Ton Koopman. Wilbert Hazelzet. Wiel Peeters. Richters van der Meer. (13 m). Berlioz: Obertura de «Beatrice et Benedict». Orq. Nac. Escocesa. Dir.: Alexander Gibson. (8 m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

concert enregistrat per la Ràdio Danesa el dia 29 de desembre de 1989. Brahms: Concert per a piano i orq. n. 1, op. 15. Nielsen: Sim. n. 4, op. 29 «La inextingible». Olli Mustonen, piano. Orq. Sim. de la Ràdio Danesa. dir.: Leif Segerstam. (88 m).

23.45 ESCALES

Guedes: Concierto Latinoamericano. Enregistrament editat per Ràdio l'Havana. Aldo Rodríguez, guitarra. Camerata Brindis de Salas. Grup Mayohuacan. Dir.: Guido López Gavilán. (24 m). Dvorák: Cants moravis, op. 32. Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. Stanislav Bogunia, piano. (28 m). Marais: Les Folies d'Espagne. The Purcell Quartet. (14 m). Balakirev: Islamey (orquestració de Lyanpunov). Orq. Sim. de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: Yevgeny Svetlanov. (8 m). Poulenc: Napoli. Suite per a piano. Eric Parkin, piano. (10 m).

01.15 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 19 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

Magnard: Obertura, Op. 10. Orq. del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasse. (12 m). Chopin: Sonata per a piano n. 2, op. 35. Erik Berchot. (24 m). Beethoven: Sim. n. 1, Op. 21. Orq. Phil. Dir.: Otto Klemperer. (29 m). Saladin: Canticum hebraicum. Camerata de Boston. Dir.: Joel Cohen. (14 m). Nielsen: Concert per a clarinet i orq., op. 57. Olle Schill. Orq. Sim. de Göttingen. Dir.: Myung-Whun Chung. (25 m).

11.00 MÚSICA PER A GUITARRA

Rodrigo: Concert d'Aranjuez. Ernesto Bitetti, guitarra. Philharmonia Orch. Dir.: Antoni Ros Marbà. (23 m). Villa-Lobos: 6 estudis per a guitarra (n. 1 a 6). turibio Santos. (15 m). Sandberg: Arena. Mangus Andersson, guitarra. (17 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Liszt: El que se sent a la muntanya, poema sim. Orq. Sim. de Budapest. Dir.: Árpád Józ. (30 m). Gershwin: Segona rapsòdia per a piano i orq. Cristina Ortiz. Orq. Sim. de Londres. Dir.: André Previn. (15 m). Haydn: Simfonia n. 102. Orq. Philh. de Londres. Dir.: Georg Solti. (28 m). Stravinski: Renard. Philip Langridge, tenor. Neil Jenkins, tenor. Derek Hammond Stroud, baix. Robert Lloyd, baix. London Sinfonietta. Dir.: Riccardo Chailly. (16 m). Debussy: Imatges (llibre segon). Théodore Paraskivesco, piano. (16 m).

14.00 IMATGES. MÚSICA CATALANA

Rodríguez Picó: El lleó afamat. Enregistrament fet per Catalunya Música.

Orq. Ciutat de Barcelona. Dir. Franz-Paul Decker. (12 m). Granados: «Dolora en la m» i «Estudi». Enregistrament fet per Catalunya Música. Carme Talleda, piano. (9 m). Granados: Allegro de concert. Enregistrament fet per Catalunya Música. Carme Talleda, piano. (6 m). Toldrà: Lluna plena, sardan. Coblà Ciutat de Barcelona. Dir.: Rafael Ferrer. (3 m). A. Soler: Quart quintet en la m. M. Cervera. A. Wachsmuth. A. Vauquet. M. Cervera. C. Jacottet. (23 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Mozart: Bastien i Bastienne. Singspiel en un acte. Solistes dels petits cantors de Viena. Orq. Simf. de Viena. Dir.: Uwe Christian Harter. (47 m). Schmittke: Sonata per a violí i piano (en l'estil antic). Rostislav Dubinsky. Luba Edlina. (18 m). Fucik: Obertura marinarella, op. 215. Orq. Filh. Txeca. Dir.: Václav Neumann. (10 m). Xostakovitx: Quartet de corda n. 8, op. 110. Quartet de corda Borodin. (22 m). Scheidt: Suite per a 10 instruments de vent. German Brass. dir.: Enrique Crespo. (10 m).

17.00 MÚSICA PER A GUITARRA

Förare: Gran Caprice Vulgaire. Magnus Andersson, guitarra. (12 m). Gray: Arranjaments per a guitarra i orq. d'obres de diversos autors. John Williams. Orq. Sim. Dir.: William Goodchild. (21 m). Barrios Mangore: 6 peces per a guitarra. Eliot Fisk. (22 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Prokofiev: Alexander Nevski, cantata per a mezzosoprano, cor i orq., op. 78. Enregistrament fet per Ràdio França. Ewa Podles, cors de Ràdio França. Orquestra Nacional de França. Dir.: Rudolf Barshai. (39 m). Roussel: Sinfonietta per a corda, op. 52. Enregistrament fet per la Ràdio Txeca. Orq. de Cambra de Praga. (8 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. BARTHOLD KUIJKEN

Leclair: sonata per a flauta n. 2. W. Kuijken, viola de gamba. R. Kohnen, clavecí. (13 m). Haydn: Trio per a flauta, violí i violoncel n. 1, en Re M. Sigiswald Kuijken. Wieland Kuijken. (13 m). Telemann: Suite per a flauta, violí i continu n. 6 en re m. Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (16 m). C. Ph. E. Bach: Trio Sonata per a flauta, violí i continu en La M. Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí.

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Schumann: Concert per a piano i Orq. op. 54. Arturo Benedetti-Michelangelo. Orq. de la Scala de Milà. Dir.: Antonio Pedrotti. (31 m). Schumann: Concert per a violoncel i orq., op. 129. Mischa Maisky. Orq. Filh. de Viena. dir.: Leonard Bernstein. (24 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 17 de novembre de 1990 al Palau de la Música Catalana. Beethoven: Sim. n. 2, op. 36. Stravinski: capriccio per a piano i orq. Brahms: Sim. n. 4, op. 98. Pi Hsien Chen, piano. Orq. Ciutat de Barcelona. Dir.: Matthias Bamert.

23.30 NOCTURN

Dohnanyi: Quintet per a piano, dos violins, viola i violoncel, Op. 1. Wolfgang Manz, piano Quartet Gabrieli. (33 m). Mozart: Quartet per a flauta i corda, KV 285. Marc Grauwels. The Brussels Virtuosi. (13 m). Janacek: Mládí (Joventut), Suite per a sextet de vent. Orpheus Chamber Orch. (18 m). Boccherini: Quintet amb piano n. 6, Op. 57, G 418. Patrick Cohen, pianoforte. Quartet Mosaiques. (21 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIMARTS, 20 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

Mozart: Concert per a trompa n. 2, KV 417. R. Vlatkovic. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: J. Tate. (15 m). Jacques de la Guerre: «Jephthé», cantata n. 5 a dues veus. Isabelle Poulenard i Sophie Boulon, sopranos. Claire Giardelli, violoncel barroc. Dir.: Georges Guillard (orgue). (20 m). Honegger: Concerto de Camera per a flauta, corn anglès i orq. de corda. Timothy Hutchins, flauta. Pierre-Vincent Plante, corn anglès. I Musici de Montreal. Dir.: Yuli Turovsky. (18 m). Haydn: Quartet de corda op. 71 n. 2. «Apponyi». Quartet Tatari. (18 m). Tübin: Sinfonia n. 4. «Sinfonia lírica». Musikelskabet «Harmonien», Bergen. dir.: Neeme Järvi. (36 m).

11.00 MÚSICA PER A GUITARRA

De visée: Suite per a guitarra n. 9. Rafael Andia, guitarra barroca. (12 m). Sors: Record de Rússia op. 63. Jordi Codina i Josep M.ª Mangado, duet de guitarres. (15 m). Rodrigo: concert per a una festa. Pepe Romero, guitarra. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (28 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Chabrier: Espanya. Rapsòdia per a orq. Orq. Estatal de Dresden. Dir.: Neville Marriner. (7 m). Brahms: Trio n. 3, op. 101. Trio Borodin. (24 m). Stravinski: Concert per a orq. de cambra «Dumbarton Oaks». Orpheus Chamber Orch. (16 m). Rolla: Divertimento per a violí i orq. BI 482. Bettina Mussumeli, violí. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (12 m). Dvorák: Vairacions sim. op. 78. Orq. Nac. Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (22 m). Mozart: Sonata per a violí i piano, KV 454. Igor Oistrakh. Natalia Zertsalova. (21 m).

14.00 IMATGES. MÚSICA VOCAL

Graun: «Cortese il cielo non può donare», ària de «Cleopatra e Cesare». Jochen Kowalski, contratenor. Orq. de Cambra de Berlín. Dir.: Max Pommer. (8 m). Delius: Songs of Sunset. John Cameron, bariton. Maureen Forester, contralt. Beecham Choral Society. Dir.: Thomas Beecham. (29 m). Musorgski: Cinc cançons per a veu i pia-

no. Boris Christoff, baix. Alexandre Labinsky, piano. (10 m). Gounod: Cavatina de «Faust». Alfredo Kraus, tenor. Orq. del Teatre Nac. de l'Òpera de París. dir.: Michelangelo Veltri. (6 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Reindl: Sinfonia concertant per a violí solista, dues flutes, dos oboès, fagot, dues trompes i corda, en Re M. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Howard Griffiths. (20 m). Olives: Variacions sobre un tema d'Alban Berg. Orq. de Cambra de Munich. Dir.: Hans Stadlmair. (15 m). Stamitz: concert per a flauta en Sol M. Simion Stanciu «Syrinx», flauta de pan. Orq. de Cambra de Zuric. Dir.: Edmond de Stoutz. (21 m). Alyabiev: Sonata per a violí i piano en mi m. Lievon Ambarpurnyan, violí. Mikhail Voskresensky, piano. (22 m). Lloyd: Sinfonia n. 10. «November Journeys». Conjunt de metall London Collegiate. Dir.: James Stobart. (30 m).

17.00 MÚSICA PER A GUITARRA

Vivaldi: Concert per a guitarra en La M. Eduardo Fernández. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: George Malcolm. (10 m). Ginastera: Soanta op. 47. Eduardo Fernández, guitarra. (15 m). Mertz: Lieder de Schubert. László Szendrey-Karper, guitarra. (11 m). Villa-Lobos: Cinc preludis per a guitarra. Narciso Yepes. (19 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Slavicky: Sinfonietta n. 4 «Pax hominibus in orbi universo», per a instruments de corda, teclats, percussió, soprano i recitador. Enregistrament fet per la Ràdio Txeca. Otakar Brousek, recitador. Brigita Sulcová, soprano. Els Simfonistes de Praga. Dir.: Jiri Belonávek. (32 m). Marbe: concert per a clavicordi i vuit instrumentistes. Enregistrament fet per la Ràdio Romanesa. Conjunt instrumental. Dir.: Anatol Vieru. (15 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. BARTHOLD KUIJKEN

Haydn: Trio per a flauta, violí i violoncel n. 3, en Sol M. Sigiswald Kuijken. Wieland Kuijken. (12 m). Telemann: Quartet per a flauta, dues violes de gamba i continu en Sol M. Sigiswald Kuijken i Wieland Kuijken, violes de gamba. Robert Kohnen, clavecí. (15 m). Bach: Sonata per a flauta, violí i continu en sol M. BWV 525. (Arranj. original en Mi b M). Sigiswald Kuijken, violí. Wielandkuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (13 m). Bach: Sonata per a flauta i b.c. n. 2. BWV 1034. Gustav Leonhardt, clavecí. Wieland Kuijken, violoncel. (15 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT A SEGLE XIX

Chopin: Concert per a piano i orq. n. 1, op. 11. Artur Rubinstein. Orq. A. Scarlatti de Nàpols de la RAI. Dir.: Franco Caracciolo. (38 m). R. Strauss: Concert per a trompa n. 1, op. 11. Hermann Baumann. Orquestra de la Gewandhaus. Dir.: Kurt Masur. (17 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Sender Freies, Berlín, el dia 17 de desembre de 1989

a la Sala Filharmonia. OWTSCHIN-NIKOW: Sim. n. 1. Mosolov: concert per a piano i orq., op. 14. Sibelius: Sim. n. 5, op. 82. Steffen Schleiermacher, piano. Orq. Sim. de la Ràdio de Berlín. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (80 m).

23.45 NOCTURN

Lully: Te Deum. Solistes vocals. Conjunt vocal «A Coeur joie» de Valence. Orq. de Cambra Jean-François Paillard. (41 m). Fasch: Sonata per a dos oboès i fagot en Fa M. Burkhardt Glaetzer i Ingo Coritzki, oboès. Thomas Reinhardt, fagot. (13 m). Vivaldi: Concert per a corda alla rustica, RV 151. Orq. The Tafelmusik baroque. Dir.: Jean Lamon. (4 m). Bach: Sonata en trio BWV 1039. London Baroque. Dir.: Charles Medlam. (13 m). Campra: Arion, cantata n. 5. Conjunt vocal i instrumental Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (14 m).

01.15 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.15 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.15 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIMECRES, 21 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

Hindemith: Sim. en Si b M. Membres de l'Orq. Filharmònica Győr. Dir.: János Sándor. (22 m). M. Haydn: Concert per a flauta i orq. en Re M. Lóránt Kovács, flauta. Orq. Fil. Győr. Dir.: János Sándor. (22 m). Arriaga: Quartet de corda n. 2. Quartet Rassoumovsky. (21 m). Suk: Serenata per a corda, op. 6. Camerata Berna. Dir.: Thomas Furi. (26 m). Cançons i romances italianes. Giuseppe di Stefano. Nova Orq. Sim. de Londres. Dir.: Dino Olivieri. (21 m).

11.00 MÚSICA PER A GUITARRA

Bach: Partita per a violí n. 2, BWV 1004, transcrita per a guitarra per Pepe Romero. Celedonio Romero, guitarra. (28 m). Vivaldi: Concert per a guitarra i viola d'amor, RV 540. Eduardo Fernández. Norbert Blume. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: G. Malcolm. (14 m). Sors: 6 valsos op. 44 bis. Jordi Codina i Josep M.ª Mangado, duet de guitarres. (13 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Brahms: Rapsòdia per a contralt, op. 53. Alfreda Hodgson, contralt. Cor i Orq. Sim. de la Ràdio de Baviera. Dir.: Bernard Haitink. (15 m). Gounod: Ballet de «Faust». New Philh. Orch. Dir.: Charles Mackerras. (19 m). Janacek: Taras Bulba. Orq. Filh. Txeca. Dir.: Karel Ancerl. (22 m). Chopin: Vals per a piano, op. 42. Vladimir Ashkenazy, piano. (4 m). Debussy: Danses per a arpa i orq. Vera Badings. Orq. del Concertgebouw. Dir.: B. Haitink. (10 m). Schumann: Kreisleriana op. 16. Michel Dalberto, piano. (31 m).

14.00 IMATGES. MÚSICA ANTIGA

Telemann: «Ach Herr, strafe mich nicht», cantata. René Jacobs, contratenor. The Kuijken Consort. (20 m). Corelli: Sonata de camera op. 2 n. 4. Sonata da shiesa op. 3 n. 12. The Purcell Quartet. (14 m). Gesualdo: Ofici de Tenebres del Dissabte Sant, Responsoris, 8 i 9. Conjunt Vocal Europeu de La Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (12 m). Geminiani: Sonata per a oboè ibaix continu n. 1, en mi m. Paul Dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kuijken, clavecí. (7 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Glass: Facades. Philip Glass. (8 m). Beethoven: Serenata, op. 8. Trio de corda de Viena. (30 m). Elgar: The Black Knight, sim. per a cor i orq., op. 25. Liverpool Philh. Choir. Royal Liverpool Philh. Orch. Dir.: Charles Groves. (36 m). Torrents: Fragments musicals del llibre de Sinera de Salvador Espriu. Mercè Torrents, piano (8 m). Glinka: Divertimento sobre temes de «La Sonàmbula» de Bellini. Membres de l'Orq. Fil. de Leningrad. (14 m). Fasch: Concert per a clarinet, 2 oboes, fagot, corda i b.c. en Si bemoll M. Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Gülder. (11 m).

17.00 MÚSICA PER A GUITARRA

Rodrigo: Concierto Andaluz per a quatre guitarres i orquestra. Los Romanos. Academy of St. martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (23 m). Albeniz: Extractes de «Suite espanyola», «Recuerdos de viaje» i «Espanya». Pepe i Celín Romero, guitarres. (14 m). Sandström: Away From. Magnus Andersson, guitarra. (18 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Donatoni: Puppenspiel. Enregistrament fet per Ràdio França. Orq. de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Gianluigi Gelmetti. (10 m). Nielsen: Commotio, op. 58, per a orgue. Enregistrament fet per la Ràdio Finlandesa. Hans Fagius. (18 m). Kreutzer: Trio per a piano, clarinet i fagot, op. 43, enregistrament fet per la Ràdio de la RDA. Trio kreutzer. (19 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. KIRI TE KANAWA

Berlioz: Les nits d'estiu, op. 7. Orq. de París. Dir.: D. Barenboim. (29 m). 4 Cançons populars, Membres de la National Philh. Orch. Medici String Quartet. Dir.: Douglas Gamley. (11 m). Mozart: Les noces de Figaro. Dos fragments de l'òpera. Lucia Popp. Orq. Filh. de Londres. Dir.: Georg Solti. (16 m).

20.00 GRANS TEMES EL CONCERT AL SEGLE XIX

Mendelssohn: Concert per a piano i orq. n. 1, op. 25. Andras Schiff. Orq. Simf. de la Ràdio de Baviera. Dir.: C. Dutoit. (20 m). Txaikovski: Concert per a violí i orq., op. 35. David Oistrakh. Orq. Filh. de Moscou. Dir.: G. Rozhdestvenski. (35 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS
 concert enregistrat per Catalunya Música el dia 28 de maig de 1990 a Nick Havana. V Cicle de Música del segle XX. Obres de Marco, Puértolas, Cerverelló, Betancur i Turull. Orq. de Cambra Catalana. Dir.: Joan Pamies. (81 m).

23.45 NOCTURN

Lassus: Psalms Penitencials. (4 al 7). The Hilliard Ensemble. Kees Boeke Consort. Dir.: Paul Hiller. (70 m). Lassus: Stabat mater. The Hilliard Ensemble (17 m).

01.15 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.15 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.15 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIJOUS, 22 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

Brahms: Serenata n. 1, op. 11. Orq. Filh. de Berlín. Dir.: C. Abbado. (49 m). Bach: «Liebster Gott, wann werd ich sterben», Cantata pel 16è diumenge després de Trinitat, BWV 8. Nen solista. Paul Esswood, Kurt Equiluz. Max van Egmond. Cor del King's College de Cambridge. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (19 m). Bax: Concert per a violoncel. Raphael Wallfisch, violoncel. Orq. Fil. de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (34 m). C. Ph. E. Bach: Sonata per a flauta i baix continu en Re M., WO 129. Eckart Haupt, flauta. Siegfried Pank, viola da gamba. Armin Tahlheim, clave. (8 m).

11.00 MÚSICA PER A GUITARRA

Villa-Lobos: concert per a guitarra. Alfonso Moreno. Orq. Filh. de la ciutat de Mèxic. Dir. Enrique Batiz. (18 m). Mozart: Sonata per a piano KV 283. Arranjament per a guitarra fet per Manuel Barreco. Manuel Barreco, guitarra. (21 m). Rodrigo: Tres peces espanyoles. Narciso Yepes, guitarra. (16 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Handel: Oda pel dia de Santa Cecília. Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (51 m). Britten: Himne a Santa Cecília, op. 27. King's College Choir, Cambridge. (10 m). Purcell: Oda a Santa Cecília. Deller Consort. Stour Music Festival Chamber Orch. Dir.: Alfred Deller. (19 m). Liszt: Festklänge (Sons de festa). Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Árpád Józ. (20 m).

14.00 IMATGES. GRAVACIONS DE CATALUNYA MÚSICA

Debussy: Sonata per a violí i piano. Peter McHugh. Naomi Oliphant. (13 m). M. Haydn: Missa Sancti Hieronymi en do M. Coral Cantiga. Orq. de Cambra. Dir.: Josep Prats. (41 m). Oswald: Bébé s'endort. Luiz de Moura Castro, piano (3 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Offenbach: Maître Péronilla, A. 590. (Obertura). Philh. Orch. Dir.: Antonio de Almeida. (6 m). Paisiello: Concert per a madolina, corda i clavecí en Do M. Ugo Orlandi, I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (14 m). Knipper: Sim. n. 4 en Re M, op. 41. Cor. de Cambra de l'Acadèmia Russa. Orq. Sim. de Moscou. Dir.: Vero-

nika Dudarova. (34 m). Fauré: Quartet amb piano, n. 2, op. 45. Quartet Domus. (32 m). Txaikovski: Himnes sagrats. Cor de Cambra de Moscou. Dir.: Youri Oukhov. (17 m).

17.00 MÚSICA PER A GUITARRA

Villa-Lobos: 6 estudis per a guitarra (n. 7 a 12). Turibio Santos. (16 m). Boccherini: Quintet per a guitarra i corda n. 9, G 453 «La Ritirata di Madrid». Pepe Romero. Conjunt de Cambra de l'Academy of St. Martin-in-the-Fields. (28 m). De Visée: Suite per a guitarra n. 4. Rafael Andía, guitarra barroca. (11 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Naumann: Te Deum. Enregistrament fet per la Ràdio Sueca. Cor, Cor de Cambra i Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Dir.: Herbert Blmstedt. (14 m). Jorkinen: Concert per a acordió i orq. de cambra. Enregistrament fet per la Ràdio Finlandesa. M. Rantanen, acordió. Orq. de cambra Avantii. Dir. Olli Pohjola. (15 m). Rimski-Korsakov: Concert per a piano i orq., op. 30. Enregistrament fet per Ràdio França. Tatiana Nikolaieva, piano. Nouvel Orch. Philh. Dir.: Sergiu Comissiona. (17 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. KIRI TE KANAWA

Recital: Kiri Portrait. (59 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Arensky: Concert per a violí i orq. op. 54. Sergei Stadler. Orq. Filh. de Leningrad. Dir.: Vladislav Tchernuxenco. (23 m). Wieniawski: Concert per a piano i orq. opr. 20. Setrak, piano. Orq. Sim. de la Filh. Bàltica. Dir.: Wojciech Rajski. (32 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 30 d'agost de 1990 al Pavelló Municipal d'Esports de Matadepera. X Festival Internacional de Música. Haydn: Lo Speziale, dramma giocoso en tres actes. Doris Ellinger. Eulàlia Salbanyà. Santi Calderón. Antony D'Aragnan. Wiener Taschenoper. Dir.: Joan Grimalt. (86 m).

23.45 NOCTURN

Bartók: Concert per a violí i orq., Op. posth. Géza Nemeth. Orq. Filh. de Budapest. András Kórodi. (20 m). Brahms: Sonata per a viola i piano op. 120 n. 1 Gérard Caussé, viola. François-René Duchable, piano. (24 m). Stamitz: Concert per a viola op. 1. Tabea Zimmermann, viola. Orq. de Cambra de la Comunitat Europea. Dir.: Dimitri Demetriades. (21 m). Hindemith: Sonata per a viola i piano (1939). Kim Kashkashian, viola. Robert Levin, piano. (16 m). Liszt: Romança oblidada, per a viola i piano. Kim Kashkashian. Robert Levin. (4 m).

01.15 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.15 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.15 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIVENDRES, 23 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

Richter: Sim. en Si b M. Orq. de Cambra Eslovaca. Dir.: Bodhan Warchal. (12 m). R. Strauss: Amor de Danae, fragment sim., op. 83. Orq. Sim. de Toronto. Dir.: Andrew Davis. (11 m). Salieri: concert per a pianoforte i orq., en Si b M. Paul Badura-Skoda. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (24 m). Roger: Blanca Quartet. Quartet Enesco. (12 m). Schumann: Amor i la vida d'una dona, op. 42. Teresa Berganza, mezzo-soprano. Ricardo Requejo, piano. (25 m). Berners: El triomf de Neptú, suite. Royal Liverpool Philh. Orch. Dir.: Barry Wordsworth. (22 m).

11.00 MÚSICA PER A GUITARRA

Paganini: Quartet op. 4 n. 1. R. Kussmaul, violí. U. Koch, viola. S. Prunbauer, guitarra. M. Cervera, violoncel. (19 m). Vivaldi: Concert per a guitarra en Re M, RV 93 Eduardo Fernández. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: George Malcolm. (11 m). 4 peces per a guitarra de música llatinoamericana. Eliot Fisk. (11 m). Lamarque-Pons: «concertino de invierno» per a guitarra i orq. Eduardo Fernández. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (13 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Ravel: Dafnis i Cloe. Ballet. Cor de l'Orquestra Simf. de Montreal. Orq. Sim. de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (56 m). Torelli: Concert per a trompeta en Re M. Maurice André, trompeta, Weiner Solisten. (8 m). Rimski-Korsakov: El gall d'or. Suite. Orq. Nac. Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (28 m). Mozart: Rondó de concert, KV 371. Radovan Vlatkovic, trompa. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: Jeffrey Tate. (5 m). Suppe: Un mati, un migdia, un vespre a Viena. Obertura. Orq. de Saló Köln. (8 m).

14.00 IMATGES. EL SEGLE XX

Ohana: Preludis, n. 19 al 24. Jean-Claude Pennetier, piano. (10 m). Grainger: «Blithe Bells» i «Spoon River». The Bournemouth Sinfonietta. Dir.: Kenneth Montgomery. (8 m). Gori: Requiem. Conjunt Vocal Europeu de La Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (14 m). Koshkin: «La caiguda dels ocells». (Andante quasi passacaglia i toccata). Koshkin: «La caiguda dels ocells». (Andante quasi passacaglia i toccata). Alice Artzt, guitarra. (8 m). Arnold: concert per a flauta i orq. n. 1, Op. 45. Edward Beckett. Orq. del Festival de Londres. Dir.: Ross Pople. (10 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Mozart: Regina Coeli, KV 108. Emma Kirkby. Cor de nois de la Catedral de Westminster. Cor i Orq. de l'Academy of Ancient Music. Dir.: C. Hogwood. (14 m). Rudolph d'Austria: Septet en mi m. Consortium Classicum. (33 m). Elgar: «Grania i Diarmid», música incidental op. 42. Jenny Miller, soprano. Orq. Filh. de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (13 m). Liszt: Reminiscències de Don Joan, S. 418. Jorge Bolet, piano. (19 m). Stravinski:

Concert per a orq. de corda en Re M Orq. de Cambra de la Jove Filh. Alemany. Dir. Heinz Holliger. (12 m). Dittersdorf: Simf. en Do M. «Les quatre edats de l'home». (Simf. a partir de les Metamorfosis d'Ovidi). Wiener Sinf. Dir.: Kurt Rapf. (15 m).

17.00 MÚSICA PER A GUITARRA

Sors: Fantasia op. 30. Göran Söllscher, guitarra. (13 m). Giuliani: Concert per a guitarra n. 1, op. 30. Angel Romero, orq. de Cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (30 m). Tarrega: 5 peces per a guitarra. Pepe Romero, guitarra. (13 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Mussorgski: cicle de cançons «L'habitació de jocs dels nens». Enregistrament fet per la Ràdio de l'URSS. Valentina Solntzeva, soprano; Aleksander Boche, piano. (17 m). Zimmermann: Concert per a violí i orq. Enregistrament de Radio France. Kostantyn Kulka, Orq. Nac. de França. Dir.: gregor Novak. (17 m). Garcia Caturla: Bembe. Enregistrament cedit per Ràdio l'Havana. Orq. Sim. Nac. de Cuba. Dir.: Manuel Duchesne Cuzán. (12 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. KIRI TE KANAWA

5 Cançons Populars. Membres de la Nat. Philh. Orq. Medici String Quartet. Dir.: Douglas Gamley. (15 m). Duparc: Set cançons. Orq. Sim. de l'Òpera Nac. Dir.: John Pritchard. (29 m). Gounod: Faust: fragments del segon acte. Orq. Sim. de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (12 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Schumann: concert per a violí i orq. Georg Kulenkampff. Orq. Filh. de Berlín. Dir.: Hans Schmidt-Isserstedt. (29 m). Saint-Saëns: Concert per a piano i orq. n. 4, op. 44. Pascal Rogé. Orq. Philh. Dir.: C. Dutoit. (26 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Concert enregistrat per la Ràdio Austríaca el dia 8 d'abril de 1990. Webern: Passacaglia per a orq., op. 1. Sis peces per a orq., op. 6. Bach: Fuga, BWV 1079, instrumentada per Webern. Dvorak: Sim. n. 8, op. 88. Orq. Filh. de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (77 m).

23.30 NOCTURN

Enesco: Suite per a orquestra n. 3, op. 27 «Villageoise». Orq. de la Ràdio Televisió romanesa. Dir.: Iosif Conta. (29 m). Dues peces populars romaneses per a flautes tradicionals. Gheorghe Zamfir i altres músics. (5 m). Vancea: Quartet n. 7. Enregistrament fet per la Ràdio Romanesa. Quartet Eufonia de Tirgu Mures. (19 m). Cucin: Sim. n. 20. «Himn de la germanor entre els pobles». Enregistrament fet per la Ràdio Romanesa. Orq. Filh. de Botosani. Dir.: Modest Cichirdan. (28 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DISSABTE, 24 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per M. Dolors Busquets.

10.00 EL DIA DE L'OIENT

22.00 GRANS OBRES

Goldmark: La Reina de Saba, òpera en quatre actes. Klára Takács. Siegfried Jerusalem. Veronika Kincses. Sándor Sólyom-Nagy. József Gregor. Magda Kalmár. cor d'Homes de l'exercit Hongarès. Cor Jeunesses Musicales. Cor i Orquestra de l'Òpera Estatal d'Hongria. Dir.: Adam Fischer. (194 m).

01.25 JAZZ DE MITJANIT

Guió d'Albert Mallofré.

03.25 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 25 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per M. Dolors Busquets.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

Brahms: Sim. n. 2, op. 73. Orq. Sim. de Xicagó. Dir.: George Solti. (45 m). Telemann: Sonata en Do M («Det Getreue Musik-Meister»). Camerata de Colònia. (7 m).

11.00 TRANSMISSIÓ DES DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

12.00 EL DIUMENGE, CONCERT

Concert enregistrat per la Ràdio de la URSS el dia 6 de maig de 1989 al Teatre Bolxoi de Moscou. Aries i fragments d'òperes de Donizetti, Girdano, Puccini, Ponchielli, Mascagni, Borodin, Txaikovski, Bizet, Massenet i Saint-Saëns. Elena Obraztsova. Orq. del Teatre Bolxoi. Dir.: Algis Zhuraitis. (66 m).

14.00 CINEMA I MÚSICA. Guió d'Alex Corina.

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Dances del Renaixement. Clemencic Concert. Dir.: René Clemencic. (32 m). Dvorak: Serenata per a corda, Op. 22, orq. de cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (27 m). Finzi: Cinc Bagatelles per a clarinet i piano, Op. 23. Thea King. Clifford Benson. (14 m). Handel: Concerto grosso op. 6 n. 11. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (19 m). Moulinie: tres fantasies a 4 per a les violes. Membres de Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (10 m).

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA GRAN TEATRE DEL LICEU

Verdi: Un ballo in maschera. Anna Tomowa-Sintow. Wiorica Cortez. Gloria Fabuel. Peter Dvorsky. Giorgio Zancanaro. Cor i Orq. del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Romano Gandolfi.

19.30 SELECCIÓ DIGITAL

Martini: Les paraboles, per a orq. Orq. Filh. Txeca. Dir.: Jiri Belohlávek. (21 m). Beethoven: Trio amb piano,

Op. 97 «Arxiduc». Mieczyslaw Horzowski, piano. Sándor Végh, violí. Pau Casals, violoncel. (46 m). Loeillet: Concert per a flauta i orq. en Re M. Jean-Pierre Rampal. Orq. Antiqua Musica. Dir.: Jacques Roussel. (9 m). Karłowicz: Stanislaw i Anna Oswiecimowie. (Poema simf.). Orq. Sim. de la Fil. de Silèsia. Dir.: Jerzy Salwarowski. (22 m). Nyaskovsky: Concert per a violí i orq. op. 44. Grigori Feigin. Orq. Sim. de la Filharmonica de la Ràdio de l'URSS. Dir.: Alexandre Dmitriev. (37 m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per la Ràdio Japonesa el dia 24 d'abril de 1990. Mahler: Sim. n. 9. Orq. Sim. de la Ràdio Japonesa. Dir.: Hiroshi Wakasugi. (85 m).

23.40 ESCALES

Rimski-Korsakov: Scheherazade, suite sim., op. 35. Orq. Nac. Escocesa. Dir.: N. Järvi. (46 m). Canteloube: Cants d'Albèrnia. (Tercera sèrie). Victòria dels Angels, soprano. Orq. de Concerts Lamoureux. Dir.: Jean-Pierre Jacquillat. (13 m). Schubert: 12 danses alemanyes. Alfred Brendel, piano. (11 m). Boccherini: Quintetino op. 30, n. 6. «La musica notturna di Madrid». Quintet Boccherini. (14 m).

01.00 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 26 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

Debussy: Khamma. Ballet. Orq. Filh. de Rotterdam. Dir.: James Conlon. (21 m). Bach: «Ihr Menschen, rühmet Gottes Liebe». Cantata per a la festa de St. Joan Baptista, BWV 167. Nen solista. Paul Esswood. Kurt Equiluz. Robert Holl Cor de nens de Tölz. Concentu musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (19 m). Prokofiev: Sim. n. 3, op. 44. Orq. Nac. de França. Dir.: Mstislav Rostropovich. (35 m). R. Strauss: Sonata per a violí i piano, Op. 18. Pinchas Zukerman. Marc Neikrug. (30 m). Purcell: Sonata n. 12 en La M, Z 799. Quartet Purcell. (4m).

11.00 CONCERT CAMPESTRE

Poulenc: Concert Campestre, per a clavicèmbal i orq. Elzbieta Chojnacka, clavicèmbal. Orq. Sim. de la Filh. Nac. de Varsòvia. Dir.: Tadesu Strugala. (22 m). Toldrà: La rosa als llavis. Montserrat Caballé. Orq. ciutat de Barcelona. (10 m). Schumann: Escenes del bosc, op. 82. Evelyn Dubourg, piano. (23 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Glinka: El príncep Kholmski. Orq. Simf. de FURSS. Dir.: E. Svetlanov. (21 m). Puccini: Misa de Glòria. Josep Carreras. Hermann Prey. Ambrosian Singers. Phil. Or. Dir.: Claudio Scimone. (48 m). Falla: Fantasia bètica. Alicia de Larrocha, piano. (13 m). Rodrigo: Concert serenata per a arpa i orq. Catherine Michel, arpa. Orq. Nac. de l'Òpera de Monte-Carlo. Dir.: Antonio de Almeida. (24 m).

14.00 IMATGES. MÚSICA CATALANA

Ceserols: Pues Para En la Sepultura. Tono. Escolania i Capella de Música

de Montserrat. Dir.: Ireneu Segarra. (3 m). Martínez: Machina Animata, per a cinta sola. Enregistrament fet per Catalunya Música. (16 m.). Milà: Rondó brillant, op. 20 n. 2. Nocturn, op. 23 n. 2. Toccata, op. 32 n. 1. Leonora Milà, piano. (10 m.). Bonet: La pell de brau. Enregistrament fet per Catalunya Música. Celdoni Fonoll, narrador. Orq. Ciutat de Barcelona. Dir.: Narcís Bonet. (24 m.).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Mariais: Le Laberynth, IV. 74. 6Quart llibre de peces de viola. Jordi Savall, baix de viola. Ton Koopman, clavicè. Hopkinson Smith, guitarra barroca. (13 m). Tanciewicz: Sim. n. 4, op. 12 en do m. Gran Orq. Sim. de la RTV de l'URSS. Dir.: Guennadi Rojdestvenski. (40 m). Brahms: 4 balades per a piano, op. 10. Stephen Bishop, piano. (19 m). Haydn: La tria d'un director d'orq. Cantata Hob. XXIV a: 11. Katalin Székely-Nagy, soprano. Klára Takács, mezzosoprano. Atilla Fülöp, tenor. János Sebestyén, clavicè. Cor Madrigal de Budapest. Orq. de l'Estat Hongarès. Dir.: Ferenc Szekeres. (28 m). Vivaldi: Concerto n. 5, op. 3. «L'estro armonico». The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (7 m).

17.00 CONCERT CAMPESTRE

Roussel: Sim. n. 1 op. 7. «Le Poème de la Forêt». Orq. Nac. de França. Dir.: Charles Dutoit. (35 m). Godefroid: Bosc solitari. Susan Drake, arpa. (2 m). Vaughan Williams: Al bosc de Windsor. Cor de l'Orq. Sim. de Bournemouth. The Bournemouth Sinf. Dir.: Norman del Mar. (18 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Dutilleul: Metaboles. Enregistrament fet per Ràdio França. Orq. Nac. de França. Dir.: Mishi Ihone. (17 m). Schumann: Dichterliebe. Enregistrament fet per la Ràdio Finlandesa. Hannu Ilmolahti, bariton. Gustav Djups Jöbacka, piano. (29 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTERPRETS. GLENN GOULD

Bach: Suite anglesa n. 1, BWV 806. (22 m). Krenek: Sonata n. 3, op. 92 n. 4. (19 m). Haydn: Sonata per a piano n. 60 Hob. XVI: 50. (14 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Mercadante: Concert per a clarinet i orq. de cambra, op. 101. Karl Leister. The Master Players. Dir.: R. Schumacher. (16 m). Beethoven: Concert per a piano i orq. n. 5, op. 73. Wilhelm Kempff. Orq. Filh. de Berlín. Dir.: F. Leitner. (39 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 23 de novembre de 1990 al palau de la Música Catalana. Adams: The chairman dances. Foss: Variacions barroques (Scarlati). Balada: Homenatge a Casals. Sardana. Concert per a piano, vent i percussió. Simf. concertant per a guitarra i orq. Narciso Yepes, guitarra. Jordi Vilapinyó, piano. Coral Carmina. Orq. Ciutat de Barcelona. Dir.: Lleonard Balada.

23.30 NOCTURN

Dvorak: Quartet de corda n. 13, op. 106. Quartet Panocha. (38 m). Mar-

(inua: Serenata II, per a dos violins i viola. Kenneth Sillito. Malcolm Latchem. Robert Smissen. (6 m). Stanford: Sonata per a clarinet i piano. Op. 129. Thea King, clarinet. Clifford Benson, piano. (20 m). Mozart: Trio amb piano KV 548. Trio Beaux Arts. (21 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIMARTS, 27 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES
Música per començar el dia. Recull d'obres escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

Weill: El petit Mahagonny. Meriel Dickinson. Benjamin Luxon, bariton. Nicholas Rippon, baix. The London Sinf. Dir.: David Atherton. (23 m). Gluck: Gran Sextet per a piano, quartet de corda i contrabaix. Capricorn. (25 m). Bartók: Quatre peces per a orq., Op. 12. Orq. Filh. de Budapest. Dir.: Miklós Erdélyi. (24 m). Haydn: Concert per a orgue. Hob. XVIII:1. The Academy of Ancient Music. Solista i director: Christopher Hogwood. (21 m). Porter: Peça per a piano. Hsiao-Lieng Liu. (13 m).

11.00 CONCERT CAMPESTRE

Respighi: Pins de Roma. Poema simfònic. Orq. Simf. de San Francisco. Dir.: Edo de Waart. (22 m). Daniel-Lesur: El pom de flors de Beatriu. Philippe Corre i Edouard Exerjean, piano. (4 m). Saariaho: Jardí secret 2. Enregistrament fet per la Ràdio finlandesa. Jukka Tiensuu, clavecí. Cinta. (11 m). Mosolov: «Prats de les granges collectives», vuit cors. Solistes i Cors Russos de la Ràdio Televisió de l'URSS. Dir.: Nikolai Kutuzov. (17 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Milhaud: La creació del món. Ballet. Orq. Nac. de França. Dir.: L. Bernstein. (17 m). Ravel: Gaspard de la nuit. I. Pogorelich, piano. (23 m). Wagner: El vaixel fantasma. Obertura. Orq. Sign. de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (11 m). Mozart: Concert per a piano i orq. n. 17, KV 453. Orq. de Cambra anglesa. Murray Perahia, solista i director. (30 m). Boccherini: Quintet per a guitarra i corda en Re M «Quintet Fandango». László Szendrey-Karper. Quartet Tirai. (23 m).

14.00 IMATGES. MÚSICA VOCAL

Liszt: Freudvoll und Leidvoll. (Tres lieder). Margaret Price, soprano. Cyprien Katsaris, piano. (7 m). Verdi: Pròleg de «Simon Boccanegra». Boris Christoff, baix. Cor i Orq. del Teatre de l'Òpera de Roma. Dir.: Vittorio Gui. (6 m). Handel: «O come, let us sing unto the Lord», anthem n. 8. (Salm 95). Patrizia Kwell, soprano. James Bowman, contratenor. Ian Partridge, tenor. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (30 m). Dvorák: Cants moravis, op. 20. Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. Stanislav Bogunia, piano. (9 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Vaughan Williams: Concerto Grosso. Academy of St. Martin-in-the-Fields.

Dir.: Neville Martin. (14 m). Mendelssohn: Caprici brillant per a piano i orq. op. 22 Cyprien Katsaris, orq. de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (11 m). Cui: Suite op. 43 «In Modo Popolari». Orq. Filh. de Hong Kong. Dir.: Kenneth Schermerhorn. (18 m). Delius: Doble Concert per a violí i violoncel. Raymond Cohen. Gerald Warburg. Royal Philh. Orch. Dir.: Norman del Mar. (22 m). Guinjoan: Digraf. Josep M. Escubano, piano. (14 m). J. Ch. Bach: Concert per a clavecí i corda en fa m. Huguette Dreyfus. Solistes de Tòquio. (21 m).

17.00 CONCERT CAMPESTRE

R. Strauss: Noies flors, lieder op. 22 Edita Gruberova, soprano. Erik Werba, piano. (10 m). Balassa: Les flors de Hajta, op. 38. Enregistrament fet per la Ràdio Hongaresa. Ilona Szevevényi, cymbalum (7 m). Dvorák: El colom del bosc, poema simfònic Op. 110. Orq. Sim. de la Ràdio de Baviera. (19 m). Tailleferre: Fleurs de France. Orq. de Cambra del Teatre Lliure. (11 m). Dragoi: Rosa de la Feixa. Cor Madrigal de Bucarest. Dir.: Marin Constantin. (6 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Xostakovitx: conert per a violoncel n. 1, op. 107. Enregistrament fet per la Ràdio finlandesa. martí Rousi. Orq. Sim. de la Ràdio finlandesa. Dir.: Atson Almila. (29 m). Adorno: Dues peces de propaganda. 4 lieder, op. 3. 6 bagatelles op. 6. Enregistrament fet per Ràdio França. Brenda Hubbard, soprano. Norman de Doyon, piano (18 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTÈPRETS. GLENN GOULD

Bach: Variaciones goldberg, BWV 988. (51 m). Haydn: Sonata per a piano n. 61, Hob. XVI: 51. (5 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Bruch: Concert per a violí i orq. n. 1, op. 26. Yehudi Menuhin. Philh. Orch. Dir.: Walter Susskind. (25 m). Beethoven: Concert per a piano i orq. n. 2, op. 19. Alfred Brendel. Orq. Sim. de Xicagó. Dir.: James Levine (30 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 13 de juny de 1990 a l'Institut d'Estudis Nordamericans. Beethoven: Sonata per a piano op. 10, n. 2. Schumann: Sonata per a piano, op. 22. Chopin: Quatre estudis. Berkowitz: Paràfrasi de «La Petenera de S. Pastor». Liszt: Dos estudis de Paganini. Rosario Andino, piano. (61 m).

23.30 NOCTURN

Charpentier: Meditacions per la Quaresma, per a tres veus i baix continu. h. 380-389. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (34 m). Pergolesi: Concert per a violí i orq. en Si b M. Daniel Cuiller. Ensemble Stradivaria. Dir.: Paul Colleaux. 13 m). Telemann: Sonata en Si m. «Essercizi musici», paul dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (14 m). Handel: concerto grosso n. 9, op. 6. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (14 m). Delalande: concert de Trompettes. Orq. de Cambra Jean-François Paillard. Dir.: J-F. Paillard. (9 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL

03.00 REPERTORI DE CONCERT

05.00 SELECCIÓ DIGITAL

DIMECRES, 28 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar del dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

Walton: Suite de as you Like it. Cor i Orq. Filh. de Londres. Dir.: Carl Davis. (15 m). Paderewski: Sonata per a piano op. 21. Andrzej Stefanski. (28 m). Bloch: concerto grosso n. 1. Orquestra de Cambra d'Israel. Dir.: Yoav Talmi. (24 m). Brahms: Rinaldo, op. 50. René Kollo, tenor. Cor Filh. de Praga. Orq. Filh. Txeca. dir.: Giuseppe Sinopoli. (38 m). Mozart: Sonata KV 212. Ensemble London Baroque. (4 m).

11.00 CONCERT CAMPESTRE

Falla: Noches en los jardines de España. martha Argerch, piano. Orq. de París. Dir.: Daniel Barenboim. (25 m). Strauss: Roses del sud, vals. orq. Filh. de Gyor. Dir.: János Sándor. (9 m). Vaughan Williams: Flos Campi, per a viola, veus i orq. Frederick Riddle, viola. The Bournemouth Sinfonietta Choir. Bournemouth Sinf. Choir. Bournemouth Sinf. Dir.: Norman del Mar. (21 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Kodaly: Psalmus Hungaricus. J. Simándy, tenor. Cor de Budapest. Cor de nois de la Radiotelevisió Hongaresa. Orq. de l'Estat Hongares. Dir.: Antal Dorati. (23 m). Tsaiikovski: Simfonia «Manfred», op. 58. Orq. Filh. d'Oslo. Dir.: Mariss Jansons. (53 m). Bach: Sonata per a oboè, viola i continu n. 6, BWV 530. Heinz Holliger, oboè. Tabea Zimmermann, viola. Christiane Jacquot, clavecí. Thomas Demenga, violoncel. (12 m). Liszt: Dansa macabra. Jorge Bolet, piano. Orq. Sim. de Londres. Dir.: Ivan Fischer. (16 m).

14.00 IMATGES. MÚSICA ANTIGA

W. F. Bach: Suite en sol m, FK iv24. Christophe Rousset, clavecí. (20 m). Palestrina: Missa del Papa Marcel. Cor de la Catedral de Sant Hedwigs de Berlín. Dir.: Karl Forster. (29 m). Farina: Pavana tertia. Ricercar Consort. (7 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Britten: Concert per a piano op. 13. Annette Sevaidei, piano. Orq. Filh. de Londres. Dir.: Joseph Giunta. (37 m). Vachon: Quartet de corda, op. 11 n. 3. Edouard Popa, violí (II). Trio de Corda de París. (11 m). Mozart: 6 Nocturns. (Text de Metastasio). Cor i Orq. de Cambra de Lituània. Dir.: Saulis Sondeckis. (15 m). Smetana: Trio amb piano op. 15. Trio Borodin. (32 m). Montsalvatge: Desintegració morfològica de la Xaona de Bach. Enregistrament fet per Catalunya Música. Orq. Ciutat de Barcelona. Dir.: Michel Swierczewski. (11 m).

17.00 CONCERT CAMPESTRE

Machaut: Rose, lis. The Folger Consort. (3 m). Ketelbey: In a Monastery

Garden, (en el jardí d'un monestir). Ambrosian Singers. Philharmonia Orch. Dir.: John Lanchbery. (6 m). Pfitzner: «Die Rose vom Liebesgarten», òpera romàntica. («Miracle de les flors» i marxa fúnebre). Orq. Sim. de la Ràdio de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (13 m). Anonim S. XV: There is no rose. Cor del Saint John College de Cambridge. Dir.: George Guest. (5 m). R. Strauss: El cavaller de la rosa, Suite op. 59. Orq. Nac. Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (25 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Lutoslawski: Concert per a orq. Enregistrament de Radio France. Orq. Nac. de França. Dir.: David Zinman. (29 m). Lidholm, Ingvar: Kontakion. enregistrament fet per la Ràdio Sueca. Orq. Filh. d'Estocolm. Dir.: Yuri Ahronovitch. (18 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTÈPRETS. GLENN GOULD

Bach: Obertura en estil francès, BWV 831. (26 m). Hindemith: Sonata per a piano n. 3. (18 m). Haydn: Sonata per a piano n. 56, Hob. XVI: 42. (11 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Mendelssohn: Concert per a violí i orq., op. 64. Yehudi Menuhin. Philh. Orch. Dir.: Efreim Kurtz. (27 m). Giuliani: Concert per a guitarra i orq. n. 3, op. 70. Angel Romero. Orq. de Cambra anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (28 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 14 de juliol de 1990 al Festival Internacional de Música de Cambrils. Malats: Trio. Mompou: Evocació a Paul Valéry. Granados: Trio, op. 50. Trio Mompou. (65 m).

23.30 NOCTURN

Busoni: Turandot, òpera. (Enregistrament públic fet a Berna el 1959). Melitta Muszely, Fritz Uhl. Charles Gillig. Melanie Geissler. Cor de Cambra i Orq. de Berna. Dir.: Otto Ackermann. (75 m). Busoni: Segona Sonatina. Geoffrey Douglas Madge, piano. (10 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL

03.00 REPERTORI DE CONCERT

05.00 SELECCIÓ DIGITAL

DIJOUS, 29 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

Mendelssohn: Simf. n. 5, op. 107 «La reforma» Orq. Sim. de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (31 m). Bach: Partita n. 1, BWV 825. Dinu Lipatti, piano. (21 m). Ruera: Festival, poema simfònic. Orq. i Cobla Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà.

(10 m). Delalande: Deuxième Fantaisie. Orq. de Cambra Jean-François Paillard. Dir.: J-F. Paillard. (10 m). Vaughan Williams: Quatre Hymnes. Philip Langridge, tenor. Rusen Gunes, viola. Orq. Filh. de Londres. Dir.: David Wilcocks. (15 m). Locatelli: Concert per a violí n. 1, op. 3 «L'arte del violino». Diego Conti. I Virtuosi dell'Accademia. (18 m).

11.00 CONCERT CAMPESTRE

Liszt: La Tomba i la Rosa. (Lied per a veu i piano). Margaret Price. Cyprien Katsaris. (4 m). Smetana: Pels prats i els boscos de la Bohèmia. Poema simfònic del cicle «La meua pàtria». Orq. Filh. de Viena. Dir.: James Levine. (13 m). Damare: Bouquet de roses, Op. 408. Jean Louis Beaumadier, piccolo. Jean Koerner, piano. (6 m). Bogdanovic: Introducció, passacaglia i fuga de «La Flor d'Or». Alice Artzt, guitarra. (9 m). Hoddinott: «A contemplation upon flowers». Op. 90. Lillian Watson, soprano. BBC Welsh Symphony Orch. Dir.: Bryden Thomson. (15 m). Villa-Lobos: Distribució de flocs, per a flauta i guitarra. Marcelo Bomfim. Turibio Santos. (4 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Faure: Requiem op. 48. Kathleen Battle, soprano. Andreas Schmidt, bariton. Cor i Orq. Phil. Dir.: Carlo Maria Giulini. (42 m). Stravinski: Divertimento (El petó de la fada). London Sinfonietta. Dir.: R. Chailly. (24 m). Händel: Concert per a orgue i orq. n. 3, Op. 7. (HWV 308). Simon Preston. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (15 m). Falla: Suite popular espanyola. Cho-Liang Lin, violí. Sandra Rivers, piano. (13 m). Haydn: Simfonia n. 2 en Do M. Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (10 m).

14.00 IMATGES GRAVACIONS DE CATALUNYA MÚSICA

Dvorák: Quartet de corda n. 2, Op. 96. «Americà». Quartet Sonor. (24 m). Mozart: Concert per a piano n. 9, KV 271 «Jaunehomme». Antoni Besses. Orq. Solistes de Catalunya. Dir.: Xavier Güell. (33 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

R. Strauss: Una simfonia Alpina, op. 64. Orq. Filh. de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (51 m). Scarlatti: Simfonia de concerto grosso n. 3. William Bennett. I Musici. (7 m). Delibes: Suite del ballet Coppélia. Orq. Simf. de la Ràdio de Berlín. Dir.: Heinz Fricke. (23 m). Schubert: Lied die Mutter Erde (Cançó de la mare terra). Margaret Price, soprano. Wolfgang Sawallisch, piano. (4 m). Martinu: Doble concert per a dues orq. de corda, piano i timbales. Josef Ruzicka, piano. Jan Bouse, timbales. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga. Dir.: Charles Mackerras. (21 m).

17.00 CONCERT CAMPESTRE

Rodrigo: En los trigales. Ernesto Bitetti, guitarra. (5 m). Saariaho: Petals, per a violoncel i instruments electrònics. Enregistrament fet per la Ràdio Finlandesa. Anssi Karttunen, violoncel. (9 m). Gliere: La rosella vermella, Ballet. Orq. del Teatre Bolxoi. Dir.: Yuri Fayer. (34 m). Roussel: Le jardin mouillé. Invocation. Claire Croiza, soprano. Albert Roussel, piano. (6 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Ravel: Quartet de corda. Enregistrament fet per la Ràdio de la DDR. Quartet de Cleveland. (28 m.). Schubert: 5 lieder. Enregistrament fet per la Ràdio de la DAR. Elly Ameling. Rudolf Jansen. (20 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTÈPRETS. GLENN GOULD

Bach: Concert per a piano i orq. n. 1, BWV 1052. (enregistrament públic. Leningrad, 1957). Orq. Sim. de la Filh. de Leningrad. Dir.: Ladislav Slovák. (25 m). Schönberg: Tres peces per a piano, op. 11. (15 m). Haydn: Sonata per a piano n. 58, Hob. XVI: 48. (16 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Goldmark: Concert per a violí i orq. n. 1, op. 28. Itzhak Perlman. Orq. Sim. de Pittsburgh. Dir.: André Previn. (35 m). Spohr: Concert per a clarinet i orq. n. 1 op. 26. Karl Leister. Orq. Sim. de la Ràdio de Stuttgart. Rafael Frühbeck de Burgos. (20 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

Concert enregistrat per Ràdio Praga el dia 21 de maig de 1990 A la Sala Smetana. Festival Primavera de Praga. Martinu: Intemezzo per a orq. Concert per a violoncel i orq. n. 2. Simf. n. 6 «Fantasies Simf.». Angelica May, violoncel. Orq. Filh. Estatal de Brno. Dir.: Petr Vronsky. (73 m).

23.30 NOCTURN

Telemann: Concert per a flauta de bec, viola, corda i continu en La m. Michala Petri. Orq. de cambra Saint Paul. Dir.: Pinchas Zukerman. (15 m). Jacob: Suite per a flauta de bec contralt i corda. Michala Petri. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (19 m). Händel: Concert per a flauta de bec i orq. en Fa M. László Czidra, flauta de bec, Orq. de Cambra Franz Liszt de Budapest. Dir.: János Rolla. (9 m). Flautes de Bec del Renaixement. René Clemencic i les seves flautes. (13 m). Naudot: Concert en Sol M per a flauta de bec, dos violins i baix continu, op. 17 n. 5. Frans Brüggen, flauta de bec. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt i Frans Brüggen. (11 m). Marcello: Sonata pr a flauta de bec i clavecí en Si b M, op. 2. Membres de l'Acadèmia Claudio Monteverdi de Venècia. (9 m). De Visée: Suite per a flauta de bec i guitarra en do m. Hans-Martin Linde. Konrad Ragossnig (8 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

DIVENDRES, 30 DE NOVEMBRE DE 1990

07.00 VISIONS FUGITIVES

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Carmina Malagarriga.

09.00 SELECCIÓ DIGITAL

R. Strauss: Quatre interludis simf. de l'òpera «Intemezzo». Orq. Simf. de Seattle. Dir.: Gerard Schwarz. (25 m). J. Ch. Bach: Concert per a arpa i orq. de cambra en Sol M. Suzana Klincharova. Solistes de Sofia. Dir.: Emil Tabakov. (18 m). Prokofiev: Suite de valsos, op. 110. Orq. Nac. Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (14 m). Campra: «Les Femmes», cantata per a baix solista i conjunt instrumental. Jean-François Gardeil, bariton. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (13 m). Beethoven: Trio amb piano, op. 1 n. 2. London Fortepiano Trio. (34 m).

11.00 CONCERT CAMPESTRE

Dvorák: El silenci, Op. 68 n. 5 (Boscos de Bohèmia). Emanuel Feuermann, violoncel. Nat. Orch. Assot. Dir.: Leon Barzin. (6 m). Busoni: Suite campestre, op. 18. Geoffrey Douglas Madge, piano. (10 m). Ketelbey: In a Chinese Temple Garden. (Al jardí d'un temple xinès). Ambrosian Singers. Philharmonia Orchestra. Dir.: John Lanchbery. (7 m). Edlund: Leaves, per a percussió i conjunt vocal. Enregistrament fet per la Ràdio Sueca. conjunt vocal Kroumataensemblen. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (14 m). Fall: Die Rose von Stambul, opereta (extractes). Erika Köth, Rudolf Schock. Günther Arndt-Chor. Orq. Simf. de Berlín. Dir.: Frank Fox. (17 m).

12.00 REPERTORI DE CONCERT

Mozart: Missa en do m, KV 427. Barbara Hendricks, Janet Parry, Peter Schreier, Benjamin Luxon. Cor Singverein de Viena. Orq. Filh. de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (61 m). Liszt: Dos episodis del Faust de Lennau. Orq. Filh. de Rotterdam. (27 m). Milhaud: Scaramouche. Claude Delangle, saxofó. Odile Delangle, piano. (10 m). Dvorák: Polonesa, B. 100. Orq. Sim. de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (6 m).

14.00 IMATGES. EL SEGLE XX

Penderecki: Salmes de David, per a cor i percussió. Cor i Membres de l'Orq. Filh. Nac. de Varsòvia. Dir.: Andrzej Markowski. (10 m). Rosenberg: Quartet de corda n. 8. Quartet Lysell. (25 m). Bartók: Concert per a violí i orq. n. 1, op. pòstum. Kyung-Wha Chung. Orq. Sim. de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (20 m).

15.00 SELECCIÓ DIGITAL

Gade: Sim. n. 7, op. 45. Sinfonietta d'Estocolm. Dir.: N. Järvi. (31 m). A. Soler: Cinquè quintet en Re M. M. Cervera. A. Wachsmuth. A. Vauquet. M. Cervera. C. Jacottet. (24 m). Frederic II de Prússia: concert per a flauta, corda i continu n. 4, en Re M. Kurt Redel. Orq. Pro Arte de Munic. Dir.: Kurt Redel. (19 m). Schumann: Obertura Manfred, op. 115. Orq. Filh. de Los Angeles. Dir.: Carlo Maria Giulini. (14 m). Fasch: Missa (brevis) en Re M. Andrea Ihle, soprano. Elisabeth Wilke, contralt. Reinhart Ginzler, tenor. Olaf Bär, baix. Hallenser Madrigalisten. Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Güttler. (15 m). Roman: Simfonia en Re M. Orpheus Chamber Ensemble. (4 m).

17.00 CONCERT CAMPESTRE

Bax: The Tale the Pine-Trees Knew (El conte que sabien els pins), poema simfònic. Orq. de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (17 m). Scarlatti: «Rimiri

la rosa un di». Cantata. Nella Anfuso, soprano. James Gray, clavecí. (9 m). J. Strauss: Contes dels boscos de Viena. Orq. Filh. de Berlín. Dir.: herbert von Karajan. (13 m). Guzman: Cançó de llaurar. Grup Bartók. (15 m).

18.00 GRAVACIONS INTERNACIONALS

Tailleferre: Monsieur Petitpois achète un château, òpera buffa. Enregistrament fet per Ràdio França. Lina Dachary. Huguet Boulangeot. André Dran. Joseph Peyron. Jacques Gilet. Bernard Demigny. Jacques Loreau. (20 m). Myaskovsky: Sim. n. 13, op. 36. Enregistrament fet per la Ràdio de l'URSS. Orq. Sim. del Ministeri de Cultura de l'URSS. Dir.: Gennadi Rozhdestvensky. (20 m). Olam: Soanta per a clarinet sol. Enregistrament fet per la Ràdio Romanesa. Octav Popa. (6 m).

19.00 LA MÚSICA DELS INTÈPRETS. GLENN GOULD

R. Strauss: Sonata per a piano, op. 5. (27 m). Bach: Suite anglesa n. 6, BWV 611. (27 m).

20.00 GRANS TEMES. EL CONCERT AL SEGLE XIX

Sibelius: Concert per a violí i orq. op. 47. David Oistrakh. Orq. Sim. de la Ràdio de l'URSS. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (31 m). Herbert: Concert per a violoncel n. 2, op. 30. Julian Lloyd Webber. Orq. Sim. de Londres. Dir.: Charles Mackerras. (24 m).

21.00 SELECCIÓ DE NOVETATS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

concert enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de febrer de 1990 a l'Auditori Eduard Toldrà. Música el dia 20 de febrer de 1990 a l'Auditori Eduard Toldrà. Música d'Avui. Villa Rojo: Sonata per a clarinet i piano. J. Soler: Introducció, Fuga i Giga. Bernaola: Comienzo, Redicho y Final. Rodríguez Picó: Hora. Lutoslawski: Preludis de dansa. Larry Passin, clarinet. Osias Wilenski, piano. (42 m).

23.30 NOCTURN

Giuliani: 4 peces per a veu i guitarra. Antonia Elisabeth Brown, soprano. Adriano Sebastiani, guitarra. (13 m). Carulli: Serenata per a flauta i guitarra en Do M. Peter-Lukas Graf, flauta. Konrad Ragossnig, guitarra. (8 m). Fiorillo: Simfonia concertant per a dues flautes i orq., en Sol M. A. Utagawa i D. Hunziker. Orq. de Cambra Paul Kuentz. Dir.: P. Kuentz. (19 m). Martucci: Notturmo op. 70 n. 1. Orq. de Cambra Anglesa. Dir.: Alfredo Bonavera. (8 m). Bellini: Norma («Sediziosa voci...», «Casta Diva», «Am Bello». Maria Callas. Jacques Mars, cors de l'Òpera de París. Orq. del Teatre Nacional de l'Òpera de París. Dir.: George Segastian. (15 m). Verdi: Quartet de corda en mi m. Quartet Delmé. (23 m).

01.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

03.00 REPERTORI DE CONCERT (Repetició)

05.00 SELECCIÓ DIGITAL (Repetició)

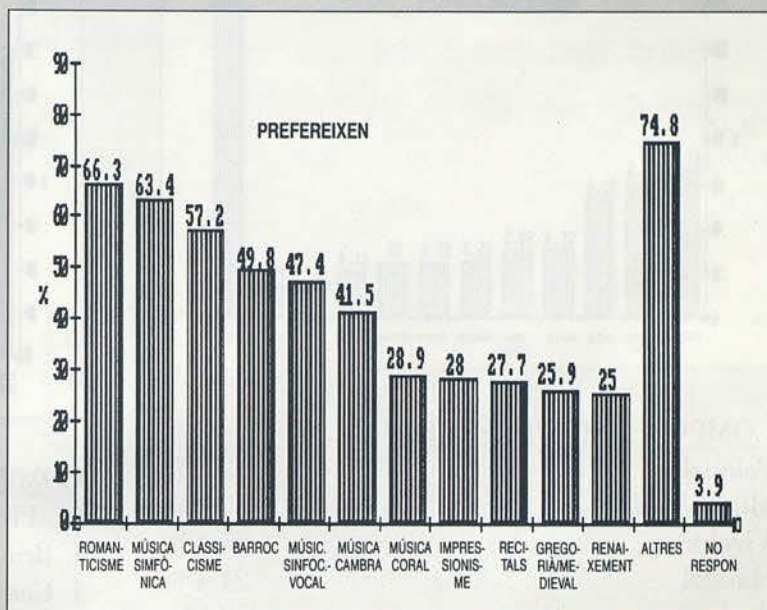
5. PREFERÈNCIES GÈNERES MUSICALS

5.1 PREFEREIXEN

La preferència per la música simfònica és evident. De 1.851 respostes, 1.174 s'inclinen per aquesta combinació instrumental. Quant a les èpoques, dues són, a distància, les més interessants pels enquestats; el Classicisme i el Romanticisme, seguides a poca distància pel Barroc.

PREFEREIXEN

Mús. simfònica.	63.4%
Mús. simfónico-vocal	47.4%
Recitals	27.7%
Música de cambra	41.5%
Música coral	28.9%
Gregorià i medieval	25.9%
Renaixement	25.0%
Barroc	49.8%
Classicisme	57.2%
Romanticisme	66.3%
Impressionisme	28.0%
Contemporània	22.2%
Jazz	23.5%
Rock-Pop	13.5%
Cantautors	15.6%
No respon	3.9%

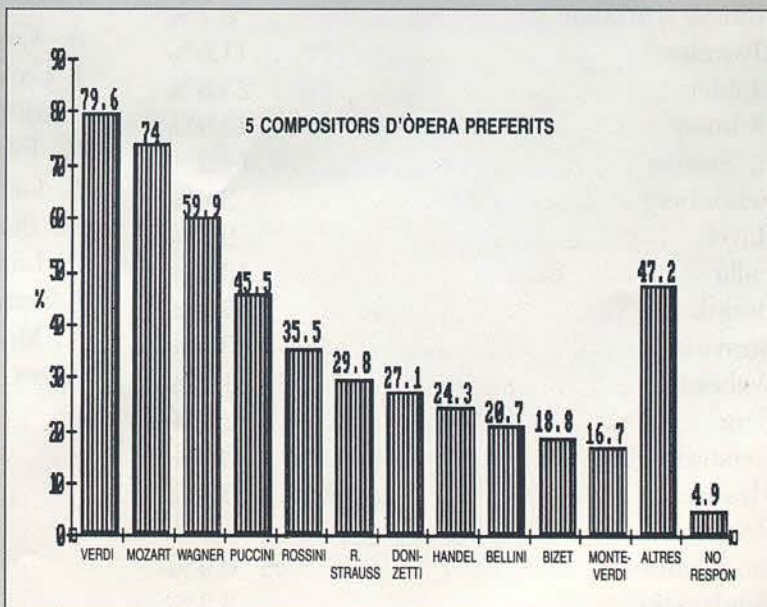

5.2 COMPOSITORS D'ÒPERA PREFERITS

Mozart, Wagner i Verdi són els compositors d'òpera més citats. Després, i a poca distància, Puccini i Rossini. Dels tres compositors del segle XX proposats (Strauss, Berg i Britten), és R. Strauss el qui té més respostes.

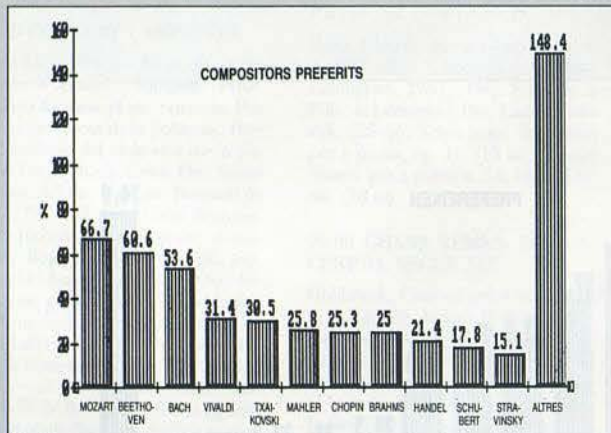
COMPOSITORS D'ÒPERA PREFERITS

Monteverdi	16.7%
Rameau	3.7%
Händel	24.3%
Gluck	8.2%
Mozart	74.0%
Rossini	35.5%
Donizetti	27.1%
Bellini	20.7%
Wagner	59.9%
Verdi	79.6%
Bizet	18.8%
Musorgski	14.6%
Massenet	5.8%
Puccini	45.5%
R. Strauss	29.8%
Berg	8.0%
Britten	6.9%
No respon	4.9%

5.3 COMPOSITORS PREFERITS

Mozart, Beethoven i J.S. Bach són els compositors més citats. Més lluny es troben Txaikovski, Mahler i Brahms. Entre els compositors vius que proposa l'enquesta, els citats són Penderecki, Messiaen i Stockhausen.

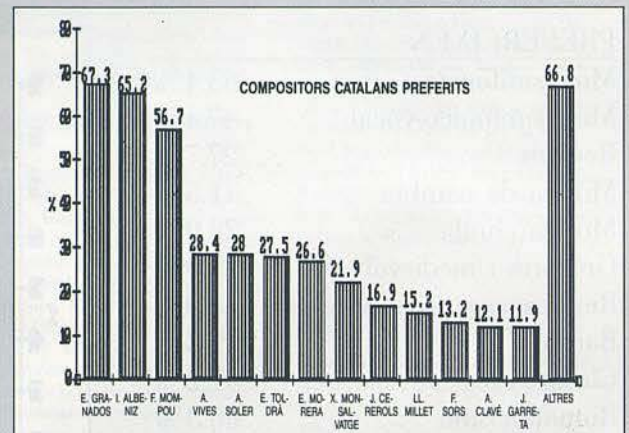

COMPOSITORS PREFERITS

Palestrina	3.3%
Monteverdi	7.9%
Vivaldi	31.4%
Händel	21.4%
Bach	53.6%
Haydn	13.2%
Mozart	66.7%
Beethoven	60.6%
Schubert	17.8%
Chopin	25.3%
Schumann	9.1%
Bruckner	5.6%
Brahms	25.0%
Txaikovski	30.5%
Grieg	5.8%
Rimsky-Korsakov	8.7%
Dvorák	11.6%
Mahler	25.8%
Debussy	11.9%
R. Strauss	14.2%
Schönberg	3.9%
Ravel	9.7%
Falla	13.3%
Bartók	7.5%
Stravinsky	15.1%
Webern	1.6%
Berg	2.0%
Gershwin	10.9%
Messiaen	3.0%
Britten	4.3%
Stockhausen	0.9%
Penderecki	3.3%

5.4 COMPOSITORS CATALANS PREFERITS

Albèniz, Granados i, a poca distància F. Mompou són els compositors preferits, i molt més citats que els altres músics proposats. A. Soler, E. Morera, A. Vives, E. Toldrà i X. Monsalvatge superen el 20% de respostes.

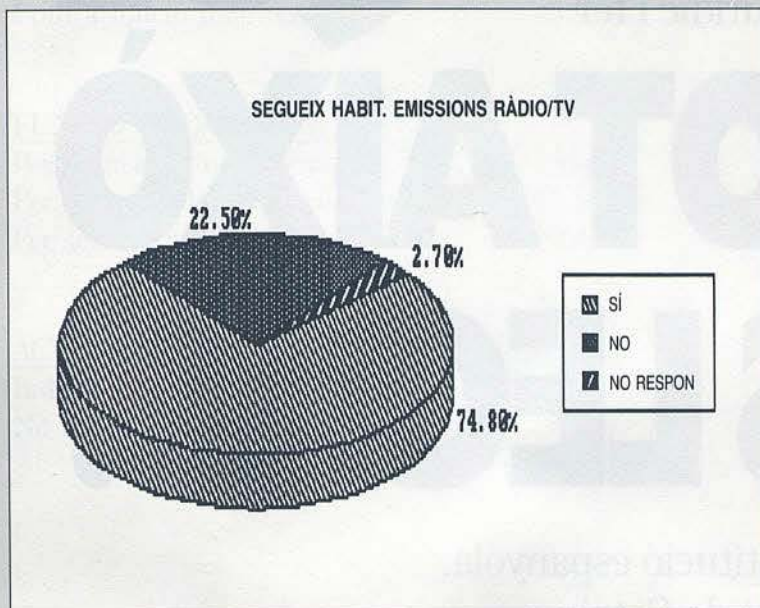
COMPOSITORS CATALANS PREFERITS

M. Fletxa, el vell	6.5%
J. Brudieu	6.6%
J. Cererols	16.9%
J. B. Cabanilles	5.6%
A. Soler	28.0%
N. Casanoves	4.6%
V. Martín i Soler	4.9%
F. Sors	13.2%
A. Clavé	12.1%
A. Nicolau	5.8%
I. Albèniz	65.2%
E. Morera	26.6%
Ll. Millet	15.2%
E. Granados	67.3%
A. Vives	28.4%
J. Garreta	11.9%
F. Mompou	56.7%
E. Toldrà	27.5%
R. Gerhard	7.5%
M. Blancafort	5.1%
R. Lamote	6.9%
J. Serra	5.2%
X. Monsalvatge	21.9%
Altres	8.1%

6. SEGUIMENT MUSICAL

6.1 SEGUIMENT MUSICAL

Una gran majoria dels enquestats són seguidors de les emissions de ràdio i televisió. Però, en els segments d'edat menors de 20 anys i en els que manifesten tenir coneixements professionals, els percentatges de seguidors baixen.

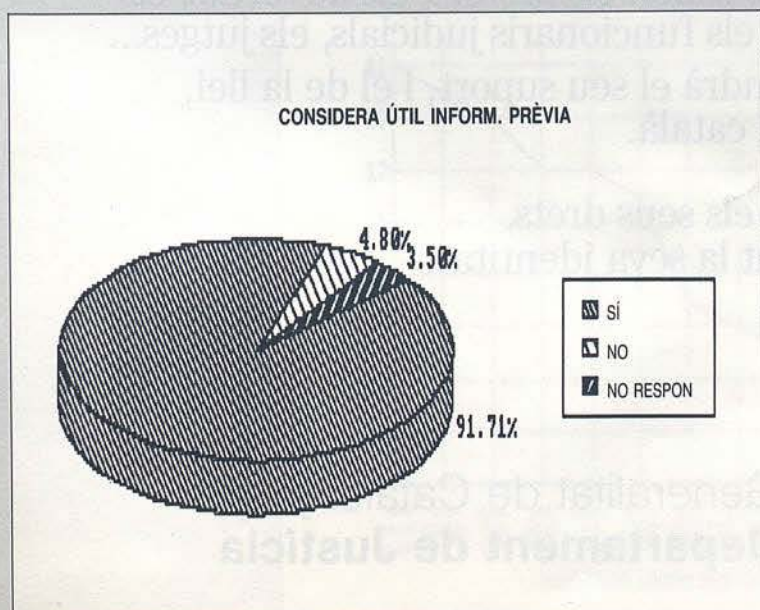

SEGUEIX HABIT. EMISSIONS RÀDIO / TV

Sí	74.8%
No	22.5%
No respon.....	2.7%

6.2 INFORMACIÓ PRÈVIA ALS ACTES MUSICALS

És acceptada de manera gairebé unànime per tots els enquestats com un element interessant per al gaudi dels actes musicals.

CONSIDERA ÚTIL LA INFORMACIÓ PRÈVIA

Sí	91.8%
No	4.8%
No respon	3.5%

- Contractar el lloguer o la compra d'un pis en català.
- Fer testament en català.
- Presentar instàncies en català a tots els organismes públics.
- Demanar pòlisses d'assegurances en català.
- Declarar davant un jutge o un tribunal en català.
- Redactar qualsevol document jurídic i fer qualsevol actuació judicial en català.

J A S A P Q U E T O T A I X Ò É S L E G A L ?

- La Constitució espanyola.
- L'Estatut de Catalunya.
- La Llei de Normalització Lingüística i
- La Llei Orgànica del Poder Judicial estan d'acord:

A Catalunya, tota classe d'escrits, documents i declaracions en llengua catalana, sense excepció, són plenament vàlids.

I això ho saben els gestors, els advocats, els notaris, els funcionaris judicials, els jutges...

Vostè tindrà el seu suport, i el de la llei, si tria el català.

Vol més informació sobre l'ús del català en l'Administració de Justícia?

El telèfon **(93) 215 90 04** està a la seva disposició. O envii aquest cupó:

Nom i cognoms _____

Adreça _____

Població _____

Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia.
Casp 26. 08010 Barcelona.

Defensi els seus drets,
afirmant la seva identitat.

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia

6.3 FUNCIO DE LA CRÍTICA

Hi ha una majoria de respostes que indiquen que la funció de la crítica és positiva. Hi destaca també l'alt nombre de respostes positives o negatives envers la crítica; només un 12.5% de les respostes no respon o és indiferent davant el fenomen de la crítica musical.

FUNCIO POSITIVA

Com a contrastos de judici propi	39.4%
Com a descoberta d'elements nous	28.5%
Com a funció informativa	49.0%

FUNCIO NEGATIVA

Per manca de coneixements	18.8%
Per falta d'independència	12.5%
Per sectarisme estètic	22.4%

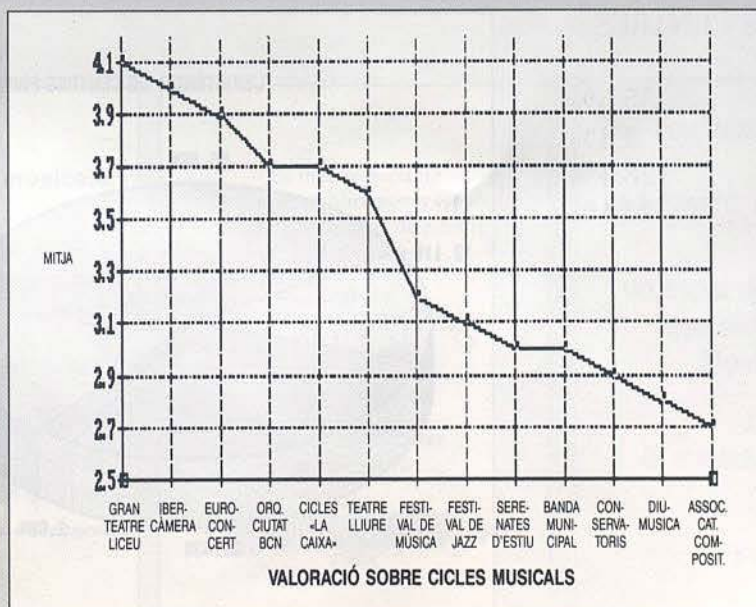
ACTITUD INDIFERENT DAVANT LA CRÍTICA

Indiferent	8.2%
No respon	4.3%

7. VALORACIÓ DELS CICLES MUSICALS

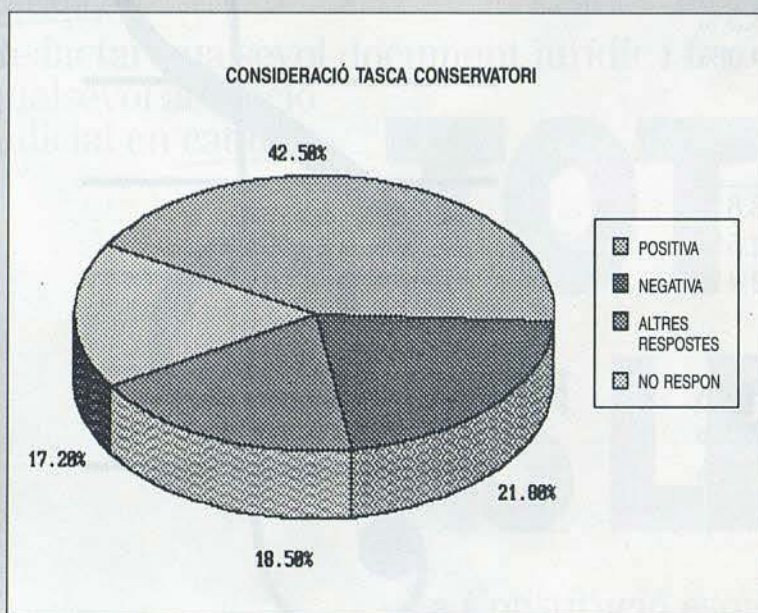
S'hi denota una manca d'esment especial als cicles comarcals, ja que tot és referit a Barcelona. També hi destaca l'alt percentatge d'indiferents en aquesta pregunta.

8. ASPECTES DOCENTS I FORMATIUS

8.1 TASCA DEL CONSERVATORI

Malgrat la imatge pública d'una certa conflictivitat, la tasca dels Conservatoris és jutjada positiva majoritàriament. Són sobretot els docents, els professionals i el segment d'edat entre 20 i 35 anys, els qui la jutgen negativament.

CONSIDERACIÓ DE LA TASCA DEL CONSERVATORI

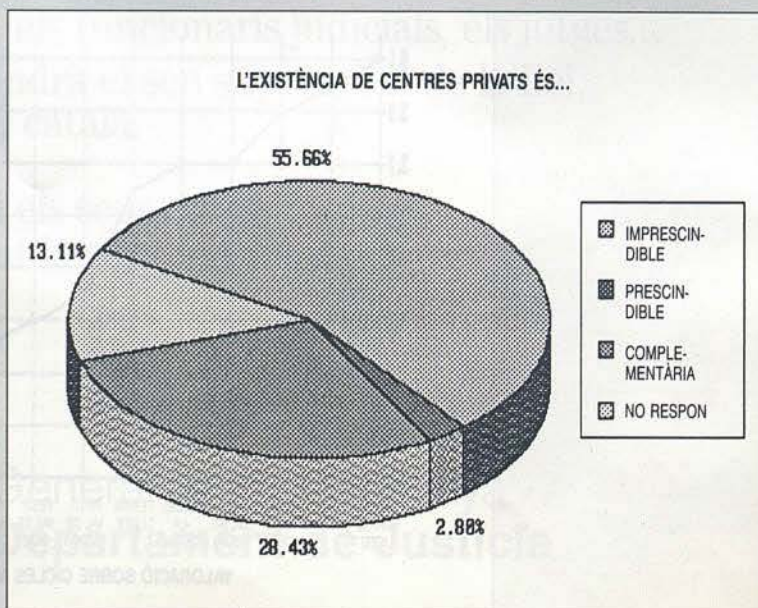
Positiva	42.5%
Negativa	21.8%
Altres respostes	18.5%
No respon	17.2%

8.2 EXISTÈNCIA DE CENTRES PRIVATS

Una gran majoria veu com imprescindible l'existència de centres privats. De les dades obtingudes, es remarca la importància decisiva atorgada als centres privats.

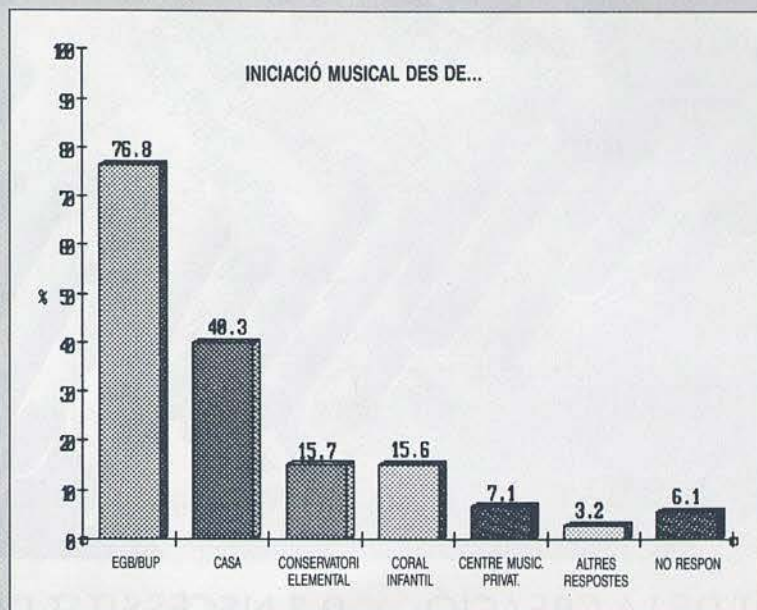
L'EXISTÈNCIA DELS CENTRES PRIVATS ÉS...

Imprescindible	55.6%
Prescindible	2.8%
Complementària	28.4%
No respon	13.1%

8.3 INICIACIÓ MUSICAL DELS INFANTS

Un cop més, veiem ratificada estadísticament la intuïció del paper cabdal que hauria de tenir en la iniciació musical de l'infant, l'entorn més proper: la llar i l'escola.

INICIACIÓ MUSICAL DES DE...

Casa	40.3%
EGB/BUP	76.8%
Una coral infantil	15.6%
Un Conservatori elemental	15.7%
Un centre musical privat	7.1%
Altres respostes	3.2%
No respon	6.1%

la mà de guido

Edicions i dibuixos musicals

Pressupostos de gravats i edicions sense compromís
 La mà de guido
 Apartat 22. E-08200 Sabadell
 Tel: (93) 7161350 Fax: (93) 7234909

La más importante
 editorial de publicaciones española
 de obras musicales de estudio
 y de concierto

CASA EDITORIAL DE MÚSICA
BOILEAU

Provenza, 287 - Teléfono 215 53 34
 08037 - BARCELONA

En su propio interés
 pida siempre

Si t'agrada la música, escolta

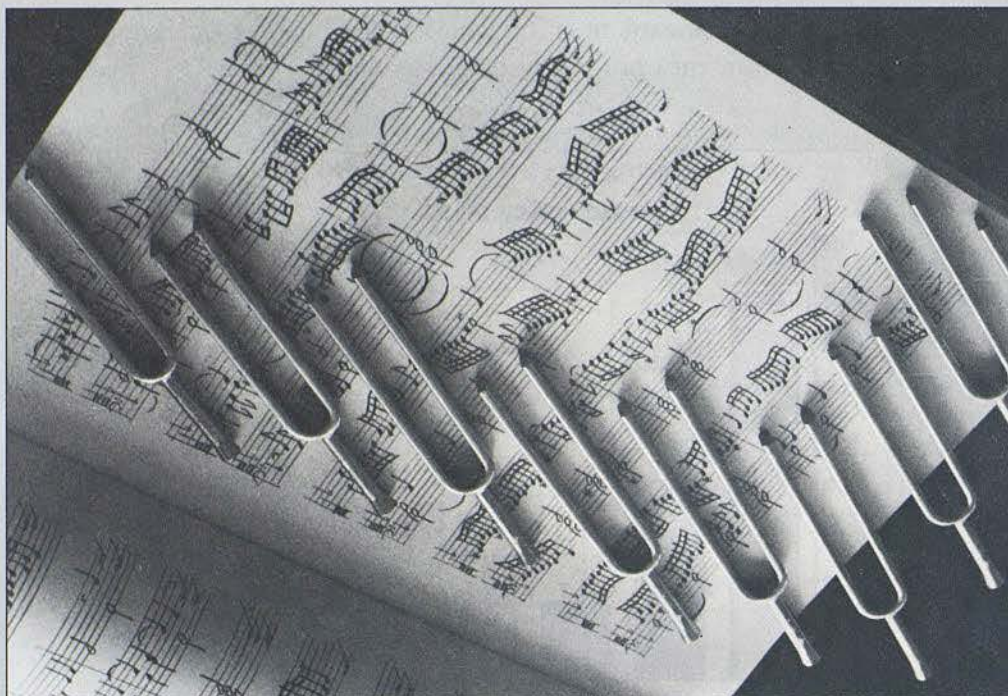
Akelarre en clau de Sol:

un espai de Catalunya Ràdio
 que dirigeix i presenta
 Montserrat Puig.

De 2 a 4
 la matinada del diumenge
 al dilluns

FM 102.8

9. ASPECTES INSTITUCIONALS

9.1 NECESSITAT DE LA CREACIÓ DE L'ORQUESTRA NACIONAL DE CATALUNYA

Gairebé un 75% dels enquestats es mostra a favor de la creació de l'Orquestra Nacional de Catalunya. S'observen percentatges molt semblants a tots els segments d'edats, situacions professionals i diversos nivells de coneixements.

NECESSITAT DE LA CREACIÓ DE L'ORQUESTRA NACIONAL DE CATALUNYA

Sí	74.9%
No	6.8%
Indiferent	11.6%
No respon	6.8%

9.2 NECESSITAT DE LA CREACIÓ D'UN COR PROFESSIONAL NO OPERÍSTIC

Un percentatge molt elevat es mostra d'acord amb la proposta. Hi destaquen, sobretot, el segment d'edat de 20 a 35 anys, els docents i els grups amb coneixements superiors i professionals.

NECESSITAT DE LA CREACIÓ D'UN COR PROFESSIONAL NO OPERÍSTIC

Sí	69.2%
No	8.4%
Indiferent	15.0%
No respon	7.5%

9.3 NECESSITAT DE LA CREACIÓ D'UN GRUP DE CAMBRA

Hi ha un percentatge alt d'acceptació, però hi destaca l'alt nombre d'indiferents que trobem entre els menors de vint anys, els estudiants i els que tenen coneixements professionals.

NECESSITAT DE LA CREACIÓ D'UN GRUP DE CAMBRA

Sí	74.4%
No	3.9%
Indiferent	13.1%
No respon	8.5%

9.4 NECESSITAT DE LA CREACIÓ D'UN GRUP DE MÚSICA ANTIGA

L'interès per aquesta proposta és molt inferior a les anteriors (61.9% a favor i un 21.6% d'indiferents). També s'hi manifesten uns interessos molt més diversificats, segons l'edat, la situació professional i el tipus de coneixements.

NECESSITAT DE LA CREACIÓ D'UN GRUP DE MÚSICA ANTIGA

Sí	61.9%
No	6.9%
Indiferent	21.6%
No respon	9.7%

9.5 NECESSITAT DE CONSTRUCCIÓ D'UN AUDITORI

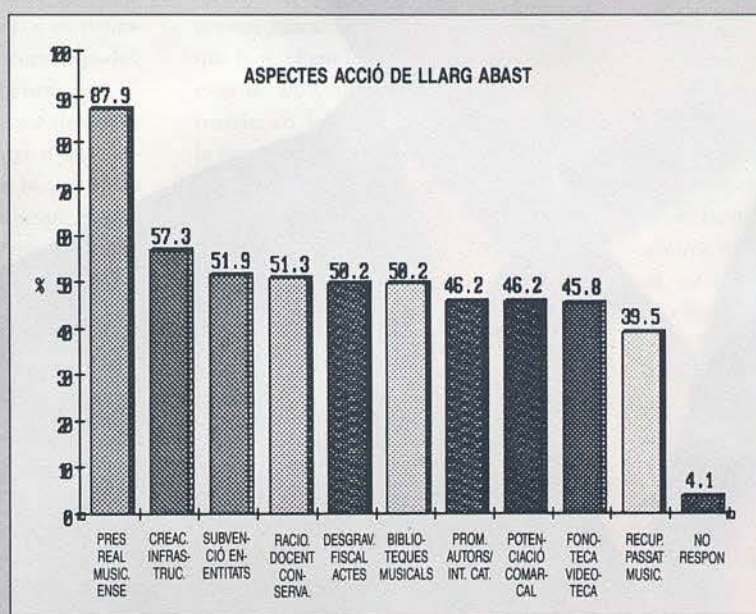
L'interès per la construcció d'un auditori és la proposta amb més respostes afirmatives i amb una estructura de resposta més uniforme que en els altres casos. Però també hi ha més respostes negatives.

NECESSITAT CONSTRUCCIÓ D'UN AUDITORI

Sí.....	78.1%
No.....	9.6%
Indiferent.....	6.1%
No respon.....	6.3%

10. OPCIONS DE FUTUR

Els entrevistats (i sobre una base de 9.749 respostes) es decanten per la presència real de la música a l'ensenyament i la creació d'infraestructures. Ambdues opcions són les bases de tot l'entramat musical.

ASPECTES D'ACCIÓ DE LLARG ABAST

Presència real de la música en l'ensenyament	87.9%
Racionalització docent. / conservatori	51.3%
Promoció d'autors / intèrprets catalans	46.2%
Potenc. comarcal	46.2%
Desgravació fiscal en els actes musicals	50.2%
Subvenció a entitats	51.9%
Biblioteq. music.	50.2%
Fonoteca / Videoteca	45.8%
Pla recup. del nostre passat musical	39.5%
Creació d'infraestructures	57.3%
No respon	4.1%

**Wolfgang Sawallisch
ha esdevingut un
dels directors més
específicament
abocats al món de
l'òpera. Vint anys de
col·laboració amb
l'Òpera de Munic
avalen una
trajectòria plena de
conseqüència.**

WOLFGANG

SAWALLISCH

El lector té al dret a conèixer no sols el **què** sinó el **com** de les coses. Aquest **com** esdevé un element portador d'informació d'una sovint decisiva transcendència, que no pot ser mai sostreta a la consideració del destinatari. En el cas que ens ocupa, aquest **com** és especialment necessari que surti a la llum, a causa, sobretot, de les característiques específiques del protagonista d'aquest article. Pel seu tarannà personal, per la seva forma d'entendre la comunicació amb un entrevistador (o uns entrevistadors) i, en definitiva, perquè, com no passa gaires vegades, el **què** porta material insuficient.

Wolfgang Sawallisch, director de l'Òpera de Munic, ofereix la imatge d'una persona que podria passar molt bé per un alt executiu empresarial. En principi, res del seu aspecte no traeix la més mínima extravagància, la qual encara que mínima, sovint denota la proclivitat artística o no prosaica del seu portador. Vestit de forma impecable, però sense cap mena d'excés, amb un sentit plenament ortodox de l'elegància, i amb gestos continguts però ensembles naturals, aparenta menys anys dels que hom creu que té (dades no confirmades, l'acostarien als 70 anys). La veu, noble, sona equilibrada, suficientment persuasiva i plena, com per a sadollar un saló d'un hotel de llarga tradició luxosa i de decoració presidida pels daurats. Explicít, sense caure en la xerrameca en respondre les preguntes el significat de les quals és unívoc, mostra una certa incapacitat per a copsar rerafons dialèctics en qüestions obertes o menys explícites. La intermediació de l'interpret té quelcom (però no tot) a veure en aquest aspecte, i la presència de mitja dotzena «d'interrogadors» i d'un semblant nombre de càmeres fotogràfiques, insaciables al llarg d'una hora de tasca, impedeix un major escalfament en la conversa. A la fi, un a part, que em conedeix de forma visiblement satisfeta, permetrà un superior aprofundiment i uns minuts de contacte més personal i deixondit. Insisteixo que ho sembla agrair el mateix entrevistat.

una batuta escorada vers l'òpera

per JAUME COMELLAS

Aquests minuts de conversa més individualitzada, i la forma com en ells es va manifestar Sawallisch, apunten la possibilitat que la resultant final de l'entrevista hagués estat un altre, amb un **com** diferent. Tanmateix, no defujo l'especulació que, a la fi, la capacitat de trencar barreres comunicatives d'aquest gran músic no superi gaire això que s'ofereix. La seva visió, tan acusadament clàssica del fet musical, la seva concepció de la professió, tan rotunda i sense fissures, mostren la imatge d'un artista compacte, d'una figura d'una gran dimensió intel·lectual, però, alhora, molt segura i poc permeable a allò que resta al marge del seu món.

Les representacions de *Don Giovanni* que ha dirigit al Liceu van constituir el retorn a l'activitat, després de les vacances del mateix Sawallisch i de tota la companyia de l'Òpera de Munic. Van constituir, també, la primera vegada que el músic s'enfrontava a la premsa després que es fes públic que, a partir del 1993, trencava amb la seva ciutat natal i el seu prestigiós teatre d'òpera... («farà 22 anys de vinculació», diu). Resultava inevitable parlar de l'esdeveniment.

— No sé com hauran reaccionat a Munic en conèixer-se la notícia, perquè els fets es van produir durant les vacances i encara no hi he tornat. — ha dit després d'acusar amb un somriure força perceptible la pregunta. Després afegirà:

— A Filadèlfia, només dirigiré música simfònica. No faré gens d'òpera en el sentit de representacions. Sí, però, que penso oferir versions concertants d'òperes poc representades, com per exemple les de Richard Strauss.

Tot seguit afegirà que el compromís amb la Simfònica de Filadèlfia l'obliga a treballar-hi quinze setmanes cada any, en el curs de les quals ha de fer-hi la gira que cada any efectua aquesta formació a diversos indrets del món.

Aquesta petita concessió a l'actualitat més immediata serveix d'entrant per a un tiroteig de qüestions que cada cop esdevé més ric. Una ordenació mínima del material obliga a pouar en els de l'artista.

Nascut a Munic, la seva formació va sofrir el trauma de la Guerra Mundial. Estudià privadament i, de fet, només anà a les institucions públiques per a examinar-s'hi i recollir els corresponents títols acadèmics. En sis mesos, liquidà —oficialment— el estudis musicals.

La importància de l'escola, per a Sawallisch, en principi sembla que hauria de ser relativa; malgrat que ell mateix, en una època va ensenyar direcció orquestral a la Hochschule de Colònia.

— Em sembla que, en un Conservatori, en una Hochschule, només es pot ensenyar i aprendre la teoria, o sigui harmonia, contrapunt, instrumentació, història de la música, coneixement de l'instrument. Però, a dirigir, no se'n pot ensenyar en uns centres així.

Quan se li pregunta com es defineix, asenyala.

— Crec que sóc un director afí al repertori clàssic i romàntic, i també em sento proper a la música del segle XX, fins a la primera meitat. I, això, tant pel que fa a la música simfònica com a l'òpera. Ara bé, no he entrat en el món de la música electrònica i computeritzada. Sóc incapaç d'assumir-la. No la comprenc ni en sé llegir la notació.

— Quins directors el van influir més, en el seu període de formació?

— Vaig néixer a Munic i he conegut la tradició de la música que es feia a la meua ciutat. De jove vaig estar influït per Hans Knappertbusch. Crec que m'ajudà a entrar en el món wagnerià que ell interpretava. També m'influï Clemens Kraus, qui havia estat col·laborador de Strauss. Aquests dos

van ser importants, pel que fa a l'òpera. En el camp simfònic, sobretot Furtwängler: especialment per al repertori clàssic i romàntic. I també Oswald Kabasta, en el repertori de Bruckner, Schubert i Brahms.

— ¿Creu que, en aquests moments, es poden fer distincions entre escoles de direcció alemanya o italiana, com en féu en altres temps? O bé ja tot resta més universalitzat?

— No crec que avui sigui possible d'establir aquestes distincions, ja que ha anat desapareixent l'especialització. Tots els directors han de ser capaços de dirigir tota mena de repertori, de totes les escoles. Fins i tot, la música contemporània. En això, hi té a veure també la gran difusió internacional assolida per la música a través del disc. Es fa realment difícil parlar d'escoles, actualment.

Wolfgang Sawallisch ha anat responent de forma planera, sense imposar mai la força dels seus arguments, ni mai en pla doctrinal. El seu parlar és precís, però no tallant ni imperatiu. Quasi mai no hi afegeix cap comentari «ornamental», ni molt menys hi fa cap escapada irònica ni s'hi permet cap mena de dispersió espúria. Ara, a la fi d'una pregunta, obsequiarà l'interlocutor amb un somriure, que aquest agraeix molt, amb el qual precedeix la resposta. La pregunta volia saber: ¿fins a quin punt direcció musical era qüestió de tècnica, de màgia, de pedagogia o de psicologia?

— Per causa de les condicions contractuals en les quals es mouen actualment les orquestres, és fa molt important la relació psicològica amb els instrumentistes. Tot això, junt amb l'autoritat musical que faci convèncer-los que «allò» s'ha d'interpretar d'aquella manera concreta. I, per damunt de tot, hi ha la tècnica.

— Tanmateix, la tècnica ¿és realment una ciència exacta, o és quelcom molt personal i subjectiu? El mateix fet del gest...

— Sí..., és clar que la tècnica és una cosa personal. I vos mateix parreu del gest. No és igual en Furtwängler, que feia 1'95 metres d'alçada, que en Oswald Kabasta, que era baix i de complexió grossa. La tècnica, certament, va molt lligada a les característiques físiques de cada director.

Aquest capítol de la conversa s'ha acabat. Tanmateix, això mai no es pot dir de forma taxativa, ja que un intercanvi d'opinions sobre música ofereix una imparcible quantitat de temes que, per capilaritat, s'interrelacionen i eviten tota mena de compartimentació estanca. Ara, el nou compartiment (hi insisteixo, no gens estanc) abordarà la concepció que Sawallisch té de la realitat orquestra i d'altres aspectes formals genèrics. El

fet que aviat passi a assumir la responsabilitat de la Simfònica de Filadèlfia em dona l'ocasió per a parlar de la distinció entre sonoritats orquestrals europees i nord-americanes. El tema sembla plaure-li, i comença responent amb un: Bona pregunta, prou explícit.

— En general, sí que es pot parlar de dos tipus de sonoritat. Però, en el cas particular de la de Filadèlfia, he de dir que és l'orquestra més europea de totes les americanes. I ho puc dir amb coneixement de causa, perquè fa vint anys que hi col·laboro. I dic que és la més europea, per dues raons. En primer lloc, perquè, des de la fundació, sempre ha tingut directors titulars europeus. Jo en seré el sisè. Va tenir Stokowsky durant 30 anys, i després Ormandy, Mutti... Ormandy hi va fer molt, perquè l'orquestra tingués una sonoritat europea. Però és que, a més, durant el període en què hi actua aquest director —1930 i 1940—, hi va haver una gran immigració de músics europeus als Estats Units, i la meitat dels components de la Simfònica

de Filadèlfia eren europeus. Això va ajudar molt a donar caràcter a l'orquestra. Us diré que el motiu que m'ha induït a acceptar la direcció d'aquesta orquestra és, justament, perquè té aquesta tradició europea.

— Creieu que la tradició europea és, doncs, millor que la nord-americana?

— No vull pronunciar-m'hi de forma categòrica. Però crec que, en realitat, no hi ha una autèntica tradició nord-americana. Leonard Bernstein i James Levine són dos importants directors nord-americans, però també han tingut una formació europea.

En aquest procés de preguntes aïllades, en què es produeix el contacte amb el director muniquès, li pregunto què opina de la tendència a interpretar obra de compositors clàssics, com Mozart, amb instruments antics.

— Jo no en sóc partidari. Potser és interessant veure, una vegada..., una vegada eh?, com «potser» havia sonat la música a l'època de Mozart. Però ningú no ho pot dir amb seguretat; només es pot dir «potser». Però tot allò que sabem de Bach, de

Händel, de Mozart i de Beethoven és, també, que aquests compositors van estar sempre interessats a tenir a la seva disposició instruments el màxim d'evolucionats. Beethoven, amb el piano de martells i amb un teclat de més extensió per l'ampliació de l'octava; Bach, amb la incorporació de nous instruments a les seves cantates; i després de per a un oboè d'amore, escriu per a un oboè da caccia, violes d'amore, etc. Es tracta sempre de buscar les possibilitats d'experimentar i perfeccionar nous instruments! Després veurem com les antigues trompes naturals seran perfeccionades per instruments mecànics, per trompes de pistons, etc. I tots els compositors els van adoptar. Per això, dubto que sigui correcte tornar a antigues formes, on la música no sona tan bé com avui. Definitivament, no ho crec bo!

Evolució accelerada dels esdeveniments al seu país —tota l'Alemanya ja pràcticament reunificada— ofereix la contemplació d'un possible trauma en un món musi-

cal tan definit com el de la fins fa poc República Democràtica Alemanya. Sembla possible el risc que agrupacions simfòniques, com l'Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig o la Dresdner Staatskapelle, les quals han conservat la personalitat pròpia, bastida sobre la respectiva tradició, perdin els trets distintius, la personalitat pròpia, per integrar-se en allò que no deixa de ser una certa uniformitat, pròpia de bona part de les grans formacions del fins ara bloc occidental.

— Jo espero que no s'esdevingui així! Perquè, justament, aquestes dues orquestres, la Capella de l'Estat de Dresden i la del Gewandhaus de Leipzig, i també l'antiga Capella de l'Estat de Prússia, de Berlín, en els darrers quaranta anys han preservat d'una manera tan concentrada les seves qualitats pròpies que ara, amb la reunificació, no crec que perdin ni el nivell ni la personalitat. No ho puc pas creure! D'altra banda, penso que hi ha el risc (un perill mundial) que totes les grans orquestres perdin, a poc

a poc, la seva individualitat a causa de les possibilitats de contractació internacional de músics d'un nivell extraordinari. Avui, a qualsevol orquestra, a qualsevol lloc, podem trobar japonesos, israelians, francesos, espanyols, alemanys, americans... I totes les orquestres es van tornant, gradualment, cada vegada més iguals. I els criteris de qualitat, mesurats des del punt de vista de l'instrument, tendeixen a desenvolupar uns valors sonors molt concrets, que serveixin als enregistraments, als discos compactes, als mitjans de reproducció i a les corresponents manipulacions. I, així, s'arriba més o menys a l'estandardització internacional. En canvi, per exemple, l'Orquestra Filharmònica de Viena rebutja qualsevol músic que no provingui de la tradició pròpia, i incorpora només instrumentistes procedents de la mateixa escola vienesa: d'instruments de vent, d'instruments de corda... Tot ha de venir de Viena! No hi ha cap japonès, a la Filharmònica de Viena. Ni cap violinista que no tingui la tradició de l'escola vienesa! I, això, genera una reconeguda personalitat, una reconeguda singularitat. Però totes les grans orquestres internacionals, a França, a Anglaterra, a Amèrica —sí, també l'Orquestra de Filadèlfia— tenen avui més o menys un remarcable nivell tècnic, però també una certa uniformitat.

— Podríeu precisar quins són els trets distintius de les orquestres de la República Democràtica Alemanya?

— Concretament, la Gewandhaus de Leipzig i la Dresdner Staatskapelle són dues orquestres que encara tenen, ¿com ho podria dir?, una mena d'esveltesa alemanya... O sigui, una sonoritat que no és atapeïda o gruixuda, una notable elegància tècnica, juntament amb una molt clara i, de fet, no gens romàntica articulació de la música. No pas tan elàstica com la Filharmònica de Viena, ni tan brillant com la Filharmònica de Berlín, sinó una meravellosa combinació de noblesa, netedat... de viure només per a la música. Totes les altres han esdevingut una mica com un comerç: quants enregistraments?, quants concerts?, a quin preu es vendran? La Dresdner Staatskapelle, no! Fins avui, és una orquestra molt neta, meravellosa!

Uns vint anys de dedicació regular a l'Òpera de Munic, una desena dels quals en qualitat de màxim responsable, atorguen a Sawallisch un indefugible segell d'especialització, malgrat que ell sempre hagi alternat les dues activitats. I, per descomptat, no li plauria que se l'encaixonés només com a director operístic. A la fi, però, cal abordar aquesta última vessant, i també aprofitar el seu privilegiat bagatge d'experiència

i coneixement de causa. Compta, entre d'altres mèrits remarcables, amb el d'haver convertit l'Òpera de Munic en un centre de funcionament pràcticament perfecte, amb un nivell de qualitat absolutament gran. Encara que no de forma explícita, a través de detalls significatius mostra la seva satisfacció per aquesta obra feta, que es clourà, justament el primer dia del 1993.

— *Aleshores hauré estat vint-i-dos anys vinculat a l'Òpera de Munic* —precisa.

En altres moments de la conversa dirà:

— *Des del primer de setembre al 31 de juliol, cada dia hi ha representació. Només fem festa tres dies: la nit de Nadal, el primer de maig i per Setmana Santa. Són unes 325 sessions, unes setanta de les quals són de ballet i, la resta, d'òpera. Imagineu quina organització cal per a això.*

I insistirà, més d'una vegada, en el terme organització, sempre de forma satisfeta.

— *¿No creieu que la forma de programació de les temporades d'òpera, a Alemanya, en base a un repertori que es va repetint, està en crisi? ¿No és preferible la forma típica dels grans teatres operístics, que programen uns quants títols interpretats per grans figures, els quals s'ofereixen força vegades, en comptes de la successió d'un nombre molt elevat d'obres interpretades per companyies estables?*

— *Crec que el teatre de repertori no està en crisi. Però passa que és molt costós, des del punt de vista econòmic: costa una quantitat increïble de diners. Per exemple, a Munic tenim cinquanta-quatre obres diferents en repertori. I, cadascuna, està sempre a punt de ser representada cada vespre. Per a mantenir sempre fresques aquestes cinquanta-quatre obres, amb el cor, l'orquestra, els cantants, els ballarins, l'escenografia i el vestuari, fan falta molts recursos econòmics. Molts més diners que si hom diu: «Bé, preparem una nova obra; representem-la set o vuit vegades i... fora!». És el sistema que, a Itàlia, es diu de stagione. El teatre de repertori és molt més car, però jo crec que, per al públic d'òpera, el sistema de repertori és molt més eficaç, molt més important que no pas representar una obra cinc o sis vegades i, després, oblidar-la durant els vint anys següents. Mireu: no fa gaire, he dirigit Els mestres cantaires a la Scala de Milà. Va ser una nova producció: s'hi representà vuit vegades i feia vint-i-cinc anys que no s'havia representat a Milà. Això vol dir tota una generació que no ha pogut veure en viu, a Milà, Els mestres. Fins i tot a la Scala de Milà, moltes obres de Verdi no es coneixen gaire. El trobador no s'hi ha representat en els darrers vint anys! I això és un gran problema per*

"La Scala és l'únic lloc que em permet treballar en condicions semblants a Munic"

al desenvolupament de la música, perquè hi ha generacions senceres que no tenen l'ocasió de conèixer directament les grans obres. A Munic, avui el públic pot veure Els mestres cantaires enguany, i també l'any vinent, i l'altre; i sempre hi ha una continuïtat i un lligam. Amb el sistema de programació de temporada, de stagione, un any sí i vint no, poden ser dues setmanes sí, i vint-i-cinc anys d'absència d'un títol. Això és molt perillós, per a l'òpera!

— En tot cas, aquest sistema no té el risc que es caigui en un cert mecanicisme, en una certa rutina. Perquè, de fet, la imatge primera que ofereix un món com el de l'Òpera de Munic és la d'una mena de gran factoria musical.

— *Mireu: el Don Giovanni que acabem d'oferir a Barcelona és una obra del repertori nostre habitual, com tantes altres obres. I la podem representar sense fer cap assaig especial. Sí, és clar que hi ha el perill de caure en la rutina; però ja intentem de no caure-hi i, de fet, no hi caiem. Per descomptat, no som res de factoria musical...* —acaba protestant cordialment.

Sawallisch afirma que només el teatre de la Scala de Milà li permet de treballar en unes condicions de creativitat semblants a les de Munic:

— *Fa trenta anys que hi dirigeixo, a la Scala. És l'únic lloc on puc treballar en unes condicions semblants a les de Munic.*

— *Quin repertori contemporani té, l'Òpera de Munic?*

— *Tenim en repertori les dues òperes d'Aribert Reimann, Lear i Troades, i per a la inauguració del vinent Festival d'Òpera, tenim programada l'estrena d'una nova òpera de Penderecki, Ubu Rex, justament una òpera alegre: la primera òpera bufa de Penderecki; fins ara només havia escrit òpera seriosa. També tenim en el repertori una obra de David Kirchner, concretament Belsazzar, que representem esporàdicament (però que tenim en repertori) i també les dues òperes de Hindemith, Cardillac i Mathis der Mahler. Naturalment, també hi tenim Wozzeck i Lulu de Berg i Moses und Aron, de Schönberg... i encara altres coses.*

— *¿Penseu que el gran edifici de l'òpera va quedar conclos amb Alban Berg?*

— *Segurament que la segona Escola de Viena, nascuda amb Alban Berg i també amb Schönberg i Webern, també ha mort ja amb ells. I tots veiem que, fins avui, fins i tot aquestes grans obres mestres com Wozzeck i Lulu no són les preferides del públic operístic. Per altra part, hi va haver una reacció musical, posterior en el temps, a l'estil d'aquestes obres, com és per exemple el cas de Hindemith que, a Cardillac, evita i rebutja aquesta orquestra gegantina de Wozzeck, i escriu per a una orquestra de trenta o trenta-sis instrumentistes, amb una intenció, ben conscient, de recuperar la claredat dels efectius orquestrals. És en aquesta mateixa direcció que va anar Richard Strauss en les seves darreres obres dels anys quaranta, i la personalitat i l'estil de Strauss no va canviar en res. Wozzeck i Lulu ja existien vint anys abans que Strauss escrivís el Die liebe Danae o el Capriccio. O sigui, no hi ha cap continuació històrica de l'escola operística d'Alban Berg. I, avui, hi ha una manera completament nova d'escriure òpera.*

A Sawallisch, encara li resten dos anys de màxima responsabilitat al davant de l'Òpera de Munic, aquesta gegantina realitat que ell ha contribuït tant a fer possible. Quan li preguntem si està una mica cansat de dirigir òpera, o si el fet d'anar a Filadèlfia respon a aquest fet, respon de forma eloqüent:

— *No, no. Tot al contrari! Deixar Munic em permetrà dirigir òpera en altres teatres, com a Londres, a Viena o al Metropolitan. Això em serà més fàcil, perquè la meua presència a l'Orquestra de Filadèlfia només serà de quinze setmanes cada any, incloent-hi les tres de gira...*

CATALUNYA MÚSICA PROPOSA

Homenatge a César Frank

per CONXA TRALLERO

• El dia 8 de novembre de 1890 moria, a París, el compositor César Franck. La programació de Catalunya Música es vol fer ressò d'aquest centenari oferint la seva producció musical més significativa, durant la setmana del 5 al 9 de novembre, dins els habituals espais monogràfics.

• Els dilluns, a les 10 del vespre, ens acompanyarà l'Orquestra Ciutat de Barcelona, amb quatre programes ben diferenciats, dels quals cal destacar el que dirigeix Lleonard Balada, on s'interpreten obres seves. Tots aquest concerts són enregistrats per Catalunya Música al Palau de la Música Catalana de Barcelona.

• La Temporada d'Òpera ens porta *Roberto Devereux*, de Donizetti (dia 4-11) i *Un ballo in maschera*, de Verdi (dia 25-11). Ambdues, enregistrades pels nostres equips tècnics al Gran Teatre de Liceu. Una altra òpera, aquesta en disc compacte i en primer enregistrament mundial, és *Axur, Re d'Ormus* de Sa-

lieri; la podrem escoltar el dissabte dia 10, a les 22 hores.

• Els grans intèrprets tenen un lloc reservat, a les 19 hores, de dilluns a divendres: Daniel Barenboim (del 12 al 16) i el mític Glenn Gould (del 26 al 30) són alguns dels nostres convidats.

• El fet que la naturalesa ha estat la font d'inspiració dels compositors de totes les èpoques es posa de manifest en el *Concert campestre*, sèrie d'espais monogràfics que porten el nom d'una obra de Poulenc, els quals ens acostaran a totes les composicions que tenen com a tema les flors, el camp, el bosc i les plantes. La música i l'ecologia no estan tan lluny! (Del 16 de novembre al 2 de desembre.)

• L'espai Imatges, del dia 15, ens donarà l'oportunitat d'escoltar el *Llibre d'orgue* de Messiaen, en una interpretació de Josep M. Mas i Bonet, i gràcies a una gravació excepcional d'estudi feta per Catalunya Música. Seguint amb les Imatges i amb els mús-

sics de casa nostra, el dia 19, la pianista Carme Talleda interpretarà dues obres, desconegudes, de Granados: *Dolora* i *Estudi*. Si encara hom vol continuar descobrint obres «noves», suggerim l'espai Els Nostres Concerts del dia 28; s'hi podran escoltar el *Trio* de Malats, *l'Evocació a Paul Valéry* de Mompou i el *Trio op. 50* de Granados, en una interpretació del Trio Mompou de Madrid.

• A finals d'agost, el X Festival Internacional de Música de Matadepera va incloure en la programació el «drama giocoso» *Lo Speciale*, de Haydn, en la interpretació de la Wiener Taschenoper, dirigits per Joan Grimalt. El dia 22 es podrà escoltar la gravació que en va fer Catalunya Música (a les 22 hores).

• Esmentem també alguns concerts «de luxe», fruit dels contactes amb emissores d'altres països; tanmateix no caldrà posar-se el frac ni agafar l'avió: us els portem a domicili. Preneu-ne nota. Del Festival Primavera de Praga, important manifestació musical d'alt nivell, escoltarem el concert d'inauguració d'enguany, amb Rafael Kubelik dirigint la Filharmonica Teca en la interpretació del cicle *La meva Pàtria*, de Smetana (dia 4, a les 12 del migdia). No deixem Praga, ja que, del mateix festival, hem programat dos concerts més, els dies 16 i 29 a les 22 hores. Vladímir Ashkenazy dirigeix l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín en un concert que ens envia Sender Freies (dia 20 a les 22 hores).

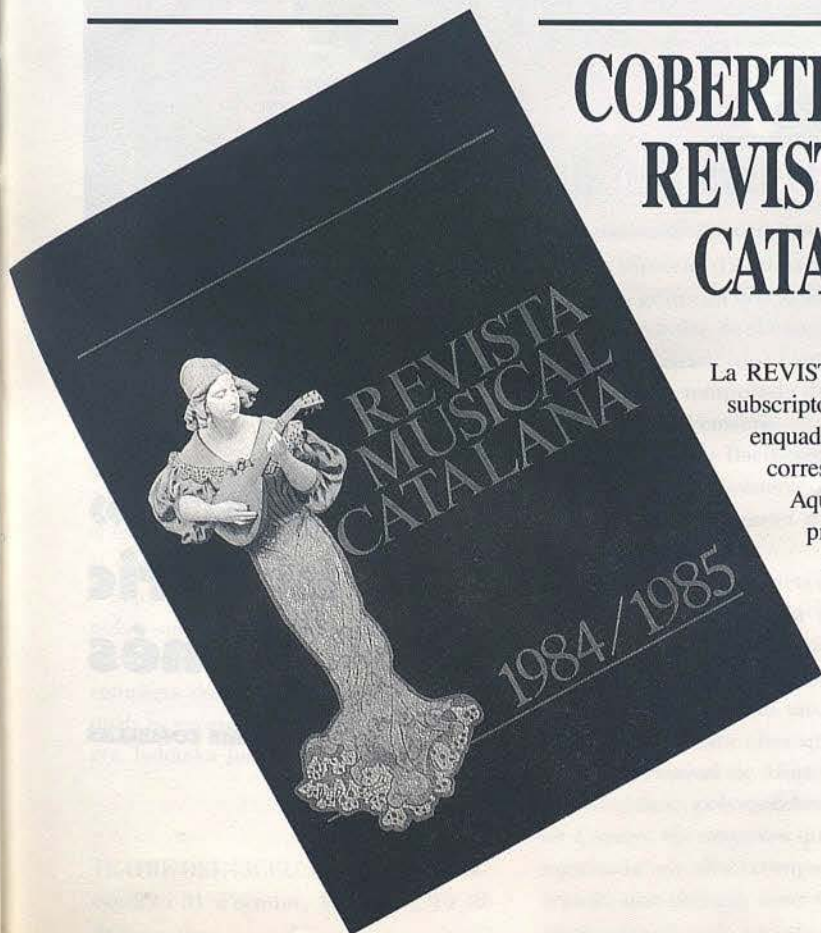
COBERTES I ÍNDEX DE LA REVISTA MUSICAL CATALANA

La REVISTA MUSICAL CATALANA ofereix als seus subscriptors i lectors habituals les cobertes per a la seva enquadernació, així com els índexs temàtics i d'autors corresponents.

Aquests índexs s'ofereixen en blocs anuals, excepte el primer que comprèn catorze mesos: els corresponents als de novembre i desembre de 1984 i tot l'any 1985.

El preu conjunt de cobertes i índex és de 700 ptes. cada bloc anual (400 ptes. les cobertes; 300 ptes. els índexs).

Les comandes seran ateses contra reembossament i hauran de formular-se per escrit a:
«REVISTA MUSICAL CATALANA,
c/ Sant Francesc de Paula, 2, 08003 Barcelona»

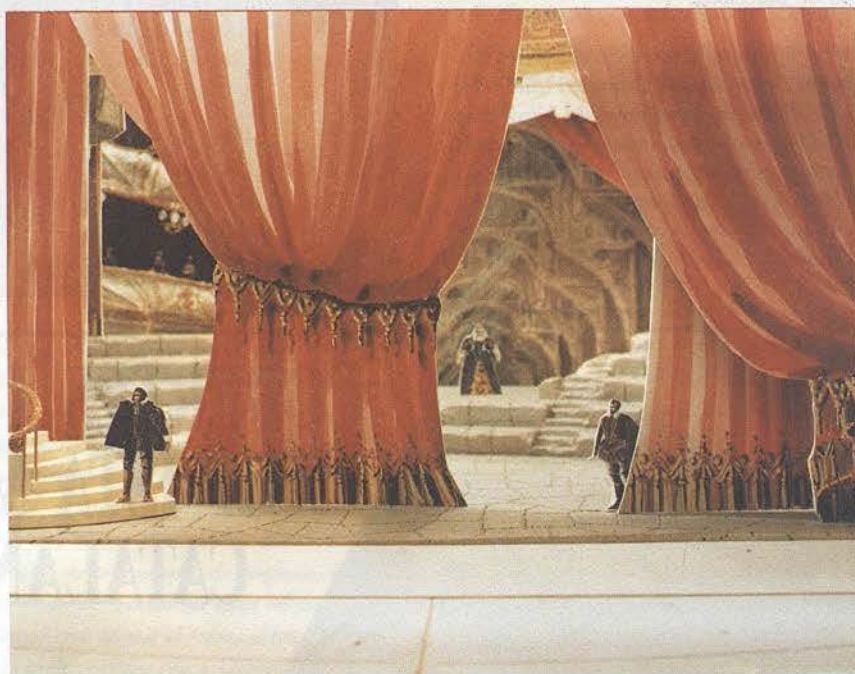
Roberto Devereux és, d'entre els més coneguts, un dels títols menys representats del conjunt de l'*opus* de Donizetti. Òpera estrenada l'any 1837, al Teatre Sant Carles, de Nàpols, posa fi a la trilogia donizettiana, inspirada en temàtica històrica anglesa, que formen *Anna Bolena* (1830) *Maria Estuarda* (1834) i el títol que ens ocupa (al qual encara caldria afegir, pel que fa a temàtica anglesa, *Lucia di Lammermoor*). Fou una proclivitat curiosa, justificada en tot cas per l'atractiu que la literatura romàntica d'Anglaterra va tenir en els països meridionals europeus, en el seu moment.

Curiosament, la protagonista central femenina de *Roberto Devereux* recupera la figura de la reina Isabel I que apareix a *Maria Estuarda*, un personatge esdevingut, aquí, vèrtex motor del triangle amorós que centra l'argument de l'òpera. El llibret, de Salvatore Cammarano, s'estructura en tres actes, seguint fidelment el procés de desenvolupament argumental que correspon al primer acte, plantejament; segon, nus; i tercer, resolució.

L'argument és força convencional. Elisabeth està enamorada de Roberto Devereux, un noble acusat d'alta traïció. Aquest ho està de Sara, que és l'esposa del duc de Nottingham. Així ho presenta de forma clara el primer acte. El segon, contemplarà la descoberta, per part de la reina i del duc de Nottingham, dels amors il·lícits de Roberto i Sara. Finalment, el tercer acte presenta el desenllaç en forma de mort inevitable de Roberto, acusat, com s'ha dit, d'altra traïció, mentre que les angoixes anímiques dels personatges permetran construir escenes d'una pretesa emotivitat melodramàtica (la reina dubta de permetre l'execució d'aquell a qui estima; Sara vol netejar el seu honor; el duc de Nottingham també es mou segons els seus interessos, etc.). A la fi, es consuma la mort, mentre la reina protagonitzarà una escena final de gran guignol, en què entreveurà la seva pròxima mort. D'aquesta manera conclou un procés de progressió absolutament melodramàtic, constituït en simple pretext per a bastir una sèrie de números musicals brillants (que és allò que realment compta).

L'interès dramàtic de les obres tràgiques de Donizetti és normalment escàs i, en general, molt inferior al conjunt del seu *opus buffo*, el qual té una virtualitat molt superior com a conjunt teatral. És la intensitat dramàtica del melodisme de l'autor allò que les fa vàlides encara. I és per això que només se salven gràcies a unes interpretacions

ROBERTO DEVEREUX

**UN
«donizetti»
històric
més**

per JAUME COMELLAS

vocals de considerable envergadura: de veus importants que han de satisfer els afectuats en moments cimers, com l'ària «Come un spiritu angelico» —ària del tenor per excel·lència—, a la qual segueix la cabaletta «Bagnato il sen di lagrime», en la qual es recupera el tema de l'obertura. Moments cimers, també, com l'ària d'Elisabeta «Vivi ingrato a lei d'accanto», a la qual segueix la cabaletta «Quel sange versato...» ja a l'escena final de l'obra.

Edita Gruberova està destinada a ser l'autèntica reina de la producció en el paper de reina Elisabeth, i al davant d'un repartiment en què es produeix el debut operístic a Barcelona del tenor mexicà Fernando de la Mora, un cantant de trajectòria curta, però intensa en esdeveniments. Entre altres referències, cal assenyalar el seu debut aquest mateix any, a la Scala, en el paper d'Alfredo de *La traviata*, dirigit per Riccardo Muti, un paper que, així mateix, interpretà recentment a la Staatsoper de Viena. El seu debut europeu va tenir lloc la temporada 1988-89, a l'Òpera de Colònia, amb *Faust*. Tot fa pensar, doncs, en un artista jove que viu un moment important de la seva carrera; un moment d'expansió accelerada.

Doris Soffel en el paper de Sara, i Fernando Belaza en el paper de duc de Nottingham, Josep Ruiz en el de Lord Cecil i Stefano Palatchi en el de Sir Gualterio, completen el quadre d'interès principals, que comptaran amb el mestratge, especialment ric en el gènere belcantístic, de Richard Bonyne.

Cal fer esment a part de la producció, que serà pròpia del Liceu, encarregada a un duo que pot oferir resultats interessants. L'escenografia i els figurins són del barceloní Ramon B. Ivars, un artista que, la seva trajectòria, en el camp del teatre principalment, ha ofert mostres d'una considerable categoria, i que recentment ha aconseguit ja un èxit remarcable com a escenògraf i figurinista en un ballet ofert a Düsseldorf. La direcció escènica ha estat encomanada a Giancarlo del Monaco, un artífex que té el mèrit d'anar sempre a contracorrent de la convenció.

Aquest és un dels tres títols de la temporada —amb *Tosca* i *Die Zauberflöte*— dels quals s'oferiran vuit representacions. Això comporta dos repartiments, el segon del quals és encapçalat per Christine Weidinger, Jadranka Jovanovic i Miguel Cortez.

TEATRE DEL LICEU. Dies de representació: 29 i 31 d'octubre, 1, 4, 6, 7, 9 i 10 de novembre.

EL NOVEMBRE DE JOSEP SOLER: dues cites amb el compositor

per CARLES LOBO

Durant el mes de novembre, Barcelona té dues cites importants i atractives amb el compositor català Josep Soler.

Per una banda, l'estrena de *Dos poemes per a orquestra*, en el concert del Mil·lenari que es farà el dia 2 de novembre al Gran Teatre del Liceu de Barcelona; i, per l'altra, la interpretació del seu *Quartet per a corda núm 3*, dins la Temporada Musical de la Fundació Caixa de Pensions.

Nativitat i *Agonia al jardí* són dues pintures del poeta, pintor i gravador anglès William Blake, qui va viure a Londres entre 1757 i 1827. Josep Soler, en veure els dos quadres del 1800, sentí la necessitat imperiosa de compondre aquesta obra orquestral, que es podrà sentir per primera vegada, com ja hem dit, al concert del Mil·lenari de Catalunya, en la interpretació de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín, sota la direcció d'Andras Ligeti.

Altra gran cita que hem comentat, amb Josep Soler, és el concert que oferirà el Quartet de Corda anglès, COULL, a la temporada de la Fundació Caixa de Pensions.

Entre obres de Beethoven i Dvorák, el públic que hi assisteixi podrà sentir també el *Tercer Quartet per a corda*, de Josep Soler.

La història dels Quartets de Soler comença el 1971, amb la creació del *Quartet núm. 1*. Quatre anys després, escriu el *Segon*, que no s'estrenà fins al 1983; i, mesos més tard, Soler escriu el *Tercer*: una obra que s'estrenà durant el Festival de Música Catalana de Montblanc, pels membres del Quartet Enesco, els mateixos que l'han enregistrada en disc compacte. I, per aquells que desitgin tenir un primer i previ contacte amb aquesta obra de So-

ler, els recomanem d'escoltar-ne aquesta gravació, i així podran tenir una bona eina d'aproximació per anar a sentir-lo en directe, el 28 de novembre, amb més coneixement del tema. (Ensayo, ENY-CD—2206, gravació feta a París el 1987).

Josép Soler (recordem que va néixer a Vilafranca del Penedès, l'any 1935) fou un dels deixebles directes de Cristòfor Taltabull. Segons Soler, el mestratge d'aquest compositor encara és vigent als nostres dies, i la gran majoria dels compositors de casa nostra: «troben la base dels seus estudis i el fonament del seu fer musical en la tasca docent de Taltabull».

El *Quartet núm. 3 per a corda*, que ara ocupa la nostra atenció, tampoc no fugí d'aquesta influència; però també s'hi barreja tot un món d'afinitats amb altres compositors, com ara Wagner, Bruckner o Franck.

Aquestes són, doncs, dues de les propostes que us subratllem des d'aquesta pàgina. Dues cites amb un dels compositors més carismàtics de l'actualitat musical a Catalunya.

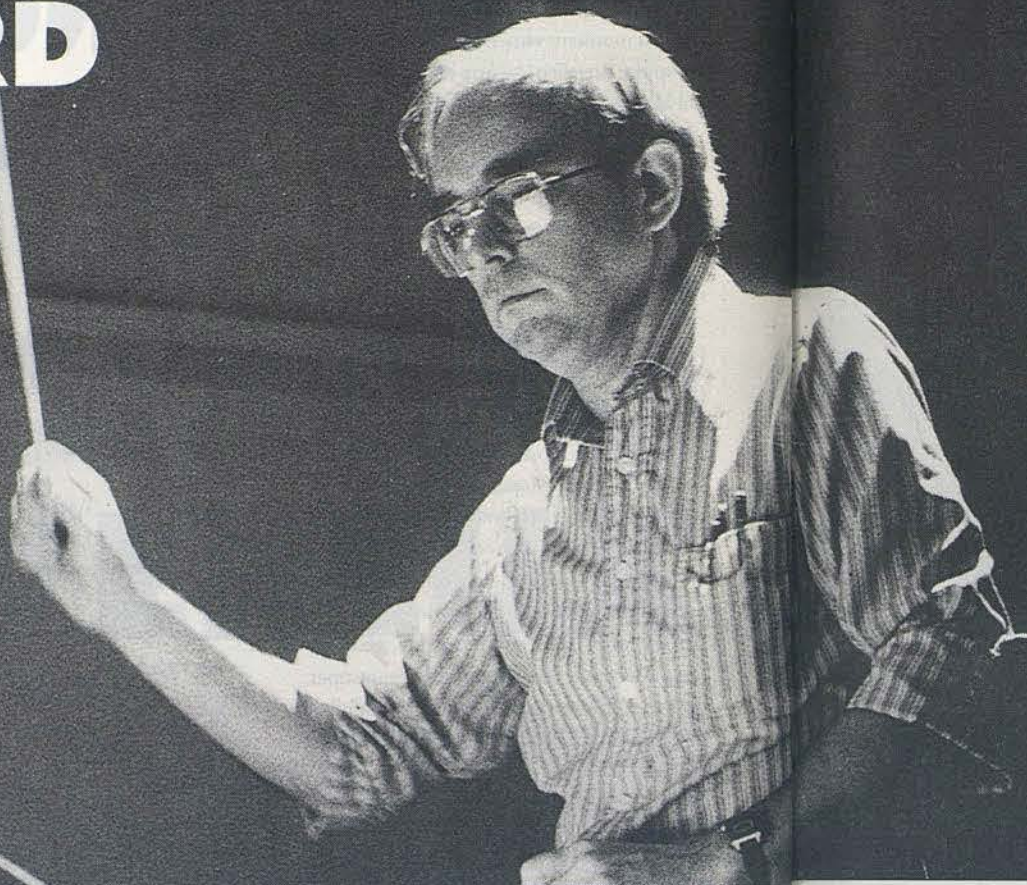
«DOS POEMES PER ORQUESTRA»
Josep Soler (Estrena mundial)
Concert Mil·lenari
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín
Dir: Andras Ligeti
Dia 2 de novembre
Gran Teatre del Liceu de Barcelona

«QUARTET PER A CORDA N.º 3»
de Josep Soler
Temporada Musical Fundació Caixa de Pensions
Quartet Coull, de Londres
Dia 28 de novembre, a les 21 hores
Centre Cultural de la Fundació Caixa de Pensions. Amb comentaris de Benet Casablanca abans del concert.

LLEONARD BALADA

Home lliure,
compositor
lliure

per Carles Lobo

«**P**retenc ser un home lliure i un compositor lliure», ens va dir un dia Leonard Balada, en comentar el fet d'anar

a estudiar als EUA, en una època (1956) en què altres joves compositors anaven o bé a París o perseguien els mestres de «l'escola» de Darmstadt. Aquesta ha estat sempre la voluntat de Balada: no sentir-se lligat per cap directriu d'escola, concreta o etiquetada, i desenvolupar-se ell tot sol, segons les seves necessitats, com a creador i artista. Això sí: sempre amb els ulls ben oberts i parant l'orella a allò que passava a tot arreu.

Leonard Balada continua vivint encara als EUA, però ha mantingut fresca la seva mentalitat catalana i «... amb una personalitat àmpliament ibèrica, mediterrània».

Com va dir Peter Eliot Stone, en un article al «New York Times»: «Balada ha viscut a Barcelona, l'antiga ciutat de Gaudí i Picasso, on els vells carrers convergeixen amb les grans, ample i modernes avingudes. Així és com la seva música, reflex d'aquest rerefons ambiental, abraça l'antic i el modern; la cançó folklòrica, la melodia simple i les harmonies triàdiques al mateix temps que els clusters, textures, timbres i dissonàncies com les que es poden sentir a l'obra de Varese i Xenakis». Balada sap reu-

nir i fer servir tots els materials que té al seu abast per traduir-ho tot en una música d'estil estrictament personal, lliure i lluny de les limitacions que no siguin les que ell mateix s'hagi volgut imposar.

Aquest és el compositor i director d'orquestra que ens visitarà aquest novembre, a Barcelona, la ciutat que el va veure néixer el 22 de setembre de 1933.

Al Palau de la Música Catalana, i invitat per l'Orquestra Ciutat de Barcelona, Leonard Balada dirigirà un programa amb obres del seu catàleg, a més de la primera audició de *The Chairman dances* d'Adams, i la de les *Variacions barroques* (Scarlatti) de Lukas Foss.

Així, doncs, de Leonard Balada es podrà sentir *Homenatge a Casals*, una obra escrita el 1975 que, juntament amb *Homenatge a Sarasate*, va obtenir el premi Ciutat de Barcelona d'aquell any i fou estrenada un any després per l'orquestra Simfònica de Pittsburgh.

Dedicada al pare del compositor, l'*Homenatge a Casals* fa servir com a material temàtic *El cant dels ocells*, la cançó popular catalana que Pau Casals solia interpretar al final dels recitals.

Continuant amb les obres de tendència nacionalista, també hi podrem sentir el moviment simfònic *Sardana*. Balada la va es-

criure, a Washington, el 1979. Els instruments de fusta i metall hi prenen el paper dels instruments d'una cobla, i la corda hi vol representar la colla sardanista o la gent del poble que està ballant. Tot, sense ànim de ser una obra descriptiva ni amb inspiracions programàtiques.

Les altres dues obres de Balada que ell mateix dirigirà són del gènere concertant. Una és *Persistències: Simfonia concertant*, per a guitarra amplificada i orquestra, que és un encàrrec a Balada de qui en serà el solista al Palau: Narciso Yepes, a qui és dedicada.

Si normalment els concerts per a guitarra tenen unes directrius de caràcter cambrístic, per les condicions acústiques de la guitarra, i per tant són concerts de diàleg entre solista i el gruix instrumental sense arribar a una «discussió» musical, en aquesta, l'amplificació acústica de la guitarra permet a Balada de jugar més amb aquesta «discussió» competitiva que no pas amb el diàleg «cooperatiu».

I per fi sentirem el *Concert per piano*, vent i percussió, escrit el 1974. I per al comentari d'aquesta obra, hem demanat a qui es farà càrrec de la part solista, Jordi Vilapinyó, que ens en doni una opinió.

Molt amablement, Jordi Vilapinyó ens ha remès un comentari del qual extreiem aquests fragments:

«En un partit de ping-pong, la pilota està en moviment constant, amb el seu ritme, divisió i subdivisió. El piano és aquesta pilota: descriu tot aquest moviment. Per tant, és el motor de l'obra; mentre que el gruix instrumental descriu tot el que passa al voltant: ambients, atmosferes, crícs, cops, comentaris, reforç rítmic.

«Aquests dos elements contraposats estan en lluita constant durant l'obra, sobretot en l'aspecte dinàmic.

«Més tard, apareix la cara humana de la pilota i els seus rebots: la pilota té sentiments i els exposa de forma romàntica.

«Després ve la lluita ferotge, rítmica i molt marcada per la percussió; i, al final, només hi queda la pilota, sola, amb el seu rebot que es va perdent.

«És una obra tremendament divertida de tocar, per la varietat d'escriptura, des del començament de caràcter lúdic, la cadència molt romàntica i el final percutit».

Orquestra Ciutat de Barcelona
Leonard Balada, director
Jordi Vilapinyó, piano
Narciso Yepes, guitarra
Palau de la Música Catalana
divendres, 23 de novembre - 21 hores
dissabte, 24 de novembre - 19 hores
diumenge, 25 de novembre - 11 hores

TOMÁS MARCO A BARCELONA

per Carles Lobo

És evident que, en qualsevol manifestació musical, la presència del compositor madrileny Tomás Marco, sempre desperta l'interès més gran. Sobretot, per a qui la música contemporània sigui un bon termòmetre per a mesurar com evoluciona l'estètica i el pensament dels qui escriuen la nostra pròpia història.

Tomás Marco és un d'aquests noms cabdals de la producció musical a l'Estat espanyol. I ja no només com a compositor, sinó gràcies a una ingent tasca de promoció i divulgació de la música contemporània a través de l'organització de Festivals, com ara el Festival Internacional de Música Contemporània d'Alacant, o dels seus cursos (és professor de Noves Tècniques Compositives al Conservatori Superior de Música de Madrid), o dels seus escrits, conferències i llibres, els quals, ara i aquí, no tenim prou espai per a enumerar. Fem-ho curt: parlem d'una gran autoritat en el tema de la música dels nostres dies.

I no és casualitat que Tomás Marco ja s'hagi guanyat un lloc a les pàgines de la història recent. Deixeble de personalitats com ara Pierre Boulez, Karlheinz Stockhausen, Bruno Maderna, György Ligeti o Theodor W. Adorno, les seves obres s'interpreten a tot el món.

Centrem-nos ara en *Campo de estrellas*, l'obra que podrem sentir durant aquesta temporada de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.

Sobre aquesta obra, el mateix compositor ens comenta que és un encàrrec de l'Ajuntament de Santiago de Compostel·la, amb motiu de la inauguració de l'Auditori de Galícia. Es va estrenar l'octubre del

1989, durant el concert inaugural del nou Auditori, i va ser l'Orquestra Nacional d'Espanya qui la interpretà, amb Odón Alonso al capdavant.

Campo de estrellas és una obra breu, el títol de la qual té un doble sentit. Fa referència al nom de la ciutat a la que va destinada: Compostel·la significa *campus Stellae* (camp de l'Estrella).

A més, Tomás Marco es val del títol per a tornar a jugar amb un material que ja havia fet servir anteriorment a la *Cinquena simfonia*: la relació de fórmules matemàtiques que regeixen els camps de gravitació dels estels.

Això ens porta a la memòria una altra obra del mateix Marco en què els estels també en són els protagonistes. L'obra és *Pulsar*, un encàrrec del Centre International pour la Recherche Musicale de Metz, estrenada el 25 de novembre de 1987. El nom, Pulsar, fa referència a un tipus d'estels de gir ràpid que es perceben com una ràpida pulsació d'espurneigs.

¿Ens trobem, potser, amb un compositor que beu a les mateixes fonts d'inspiració que Iannis Xenakis?

Entre relacions matemàtiques i estels, aquest any tindrem, un altre cop, l'ocasió d'introduir-nos a l'univers sonor de Tomás Marco.

«CAMPO DE ESTRELLAS» (primera audició) de Tomás Marco
Orquestra Ciutat de Barcelona
Víctor Pablo Pérez, director
divendres, 2 de novembre - 21 hores
dissabte, 3 de novembre - 19 hores
diumenge, 4 de novembre - 11 hores

II FESTIVAL DE TARDOR

un gir cap les coproduccions catalanes

per MONTSE G. OTZET

El Festival de Tardor de Barcelona celebra aquest any la segona edició, amb alguna que altre novetat sobre l'edició inicial del certamen.

La primera edició del Festival de Tardor va despertar dures crítiques per causa d'una programació integrada per un gran nombre d'espectacles estrangers. A l'edició d'aquest any s'aprecia que els organitzadors no han fet oïdes sordes a les protestes rebudes i s'han decidit a apostar per les coproduccions amb companyies catalanes.

Dels vuit espectacles de dansa que inclou el II Festival de Tardor, només dos són produccions estrangeres, i aquestes ja s'hauran vist a Barcelona quan aquest escrit sigui publicat.

A *La caiguda d'Icar* s'hi troben i s'hi integren de manera viva l'obra i la dramaturgia del belga Frédéric Flamand; l'escenografia i la videoescultura de l'italià Fabrizio Plessi i la música original de l'anglès Michael Nyman, artistes que han agafat com a punt de partida per al seu espectacle el cèlebre i enigmàtic quadre de Bruegel el Vell, «Paisatge amb caiguda d'Icar».

Nou actors-ballerins ha integrat la representació de l'obra; nou Icars ens han proposat una polifonia electrònica de sons, de coreografies, de vídeo-màquines, d'accions contrastades i de simulacres. L'espectacle s'ha pensat no com una il·lustració del mite, ni com una transposició escènica del qua-

dre del pintor holandès, sinó com una interpretació lliure procedent d'una sensibilitat contemporània que, segons Flamand, vol posar en crisi la nostra memòria i el nostre cos enfront del rostre mediatitzat del nostre destí.

Durant aquest mes de novembre tindrà lloc el primer espectacle de dansa, que inicia una sèrie de coproduccions del Festival de Tardor amb els coreògrafs catalans.

Una balada para Lucio Manrí es presenta com un monòleg musical sota la direcció teatral d'Eduardo Fuentes, la dramaturgia de José Luis Serrano i una coreografia de Luis i Rafael Méndez.

L'obra, que compta amb una interpretació en viu de la música de Xavier Roger i Luis Méndez, fa una subtil referència a l'esperit profund del musical i convida a cercar en el seu interior, allà on el diable de la passió puja i es rebel·la.

A mitjan novembre tindrà lloc l'espectacle *Newton* de la companyia Nats Nus Dansa, obra que intuïm que aconseguirà un èxit semblant al que obtingué la companyia amb el seu primer espectacle *Strangers in the night*. Toni Mira presenta una coreografia que trenca amb els teoremes del físic Isaac Newton, que capgira el moviment d'un ballari i que, en definitiva, trenca amb les lleis referents al moviment quotidià de qualsevol persona.

La tercera coproducció de dansa ens arribarà a través de l'obra de Maria Rovira, *Entre Asesinos*, que representarà la companyia

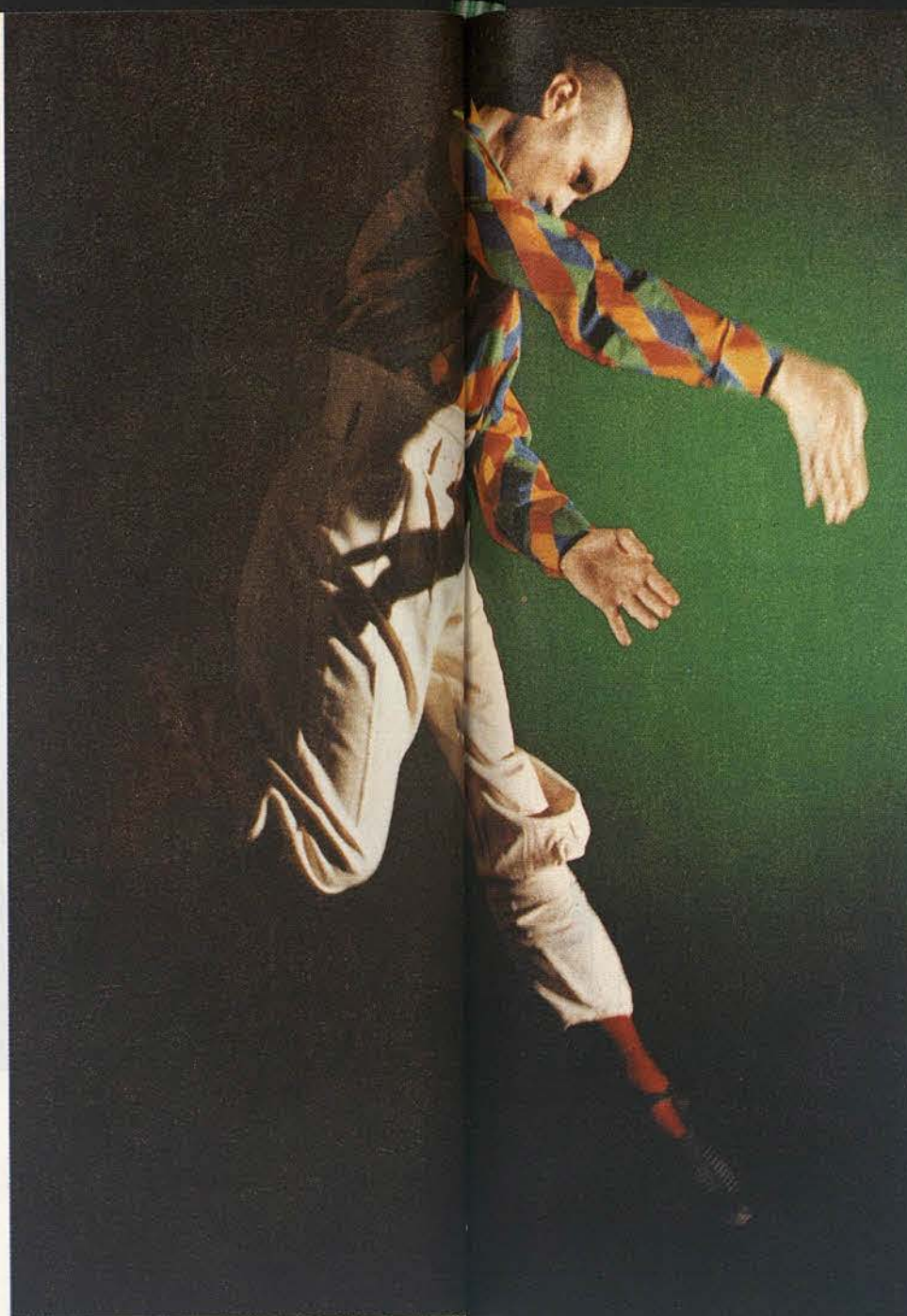
de dansa «Trànsit» la coreògrafa de la qual és la directora.

Dins l'espai i temps de representació i de ficció, es produeix la confluència en l'«ara i ací» i l'«allà i aleshores».

Sis ballarins-personatges són foragitats de vers aquest temps i espai «altre», que no és el seu. Ni n'és cap, de temps, si no l'habiten i s'hi relacionen, el modelen i el modulen, i això només en la mesura que ho facin.

La penúltima setmana de novembre es presentarà l'espectacle d'Avelina Argüelles, *Ahora me toca bailar con la más fea*, que fa referència a la frase que va pronunciar el seu pare quan li diagnosticaren una greu afecció pulmonar que l'estingí després de tretze mesos de resistència i havent sobrepassat tots els límits previstos pel diagnòstic mèdic.

«Ens vam acomiadar llargament», diu la coreògrafa. «Un temps per a comunicar-nos d'una manera molt intensa que va provo-

car en mi la necessitat de crear algunes danses entorn d'aquestes sensacions viscudes, on el drama de sobte es transforma, es torna còmic o grotesc».

A tot aquest context, Argüelles afegeix una de les seves obsessions: la fascinació que sent per l'obra de Frieda Kahlo i per la filosofia que hi ha subjacent, l'humor negre de la qual, i com a actitud davant de la tragèdia, li recorda la frase del seu pare.

La companyia Gelabert-Azzopardi oferirà un espectacle integrat per una recopilació de diverses peces creades i executades per Cesc Gelabert.

Solos és un espectacle de base, íntim i amb diverses configuracions, que el coreògraf ve realitzant des de fa anys. «És un intent de dur més endins, més enllà, el que sóc i el que puc ser com a creador en el terreny en què tinc més experiència, la creació de solos per a ser representats per mi mateix».

Després de l'espectacle *Solos* i, a partir dels 10 de desembre, la companyia

Gelabert-Azzopardi oferirà «Un mes a la recerca d'una obra». Una experiència que durarà quatre setmanes, durant les quals, juntament amb un grup de ballarins, s'intentarà anar a la recerca d'una obra, d'un espectacle, absent de decorats, vestuari i música, on els sis intèrprets seran els grans protagonistes de l'aventura.

LA VENTAFOCS I GISELLE, dos personatges femenins al liceu

Aquesta temporada, el Gran Teatre del Liceu ha apostat per una programació coreogràfica altament innovadora que ha obtingut la plena acceptació, tant per part del públic com de la crítica.

Les dues companyies contractades, el Lyon Opera Ballet i el Ballet Cullberg han ofert l'oportunitat al públic del Liceu de veure uns tractaments molt peculiars de dues protagonistes femenines, *La Ventafocs* i *Giselle*, en la seva versió coreogràfica clàssica i convencional.

El fet d'oferir unes versions revolucionàries dels ballets era un gran risc per als programadors que, satisfactoriament, han comprovat com, mitjançant braves i aplaudiments, el públic del Liceu no és tan convencional com sembla, i que és obert a noves i suggerents propostes.

El Lyon Opera Ballet va oferir el ballet *La Ventafocs* en una versió de Maguy Marin, una francesa filla d'exiliats espanyols que està considerada com una de les millors coreògrafes d'avui en dia.

Quan Françoise Adret, directora del Lyon Ballet va sol·licitar a Marin una nova versió de *La Ventafocs*, aquesta acceptà pel fet d'enfrontar-se a un ballet famós en les versions coreogràfiques, entre d'altres, de Konstantin Sergeyev, Frederick Ashton i Ben Stevenson i pel fet d'haver de sotmetre's a la partitura de Sergei Prokofiev.

Com es pot comprovar, en Maguy Marin, el concepte de teatralitat compta molt a l'hora d'enfrontar-se a un nou treball, característica que ha subratllat de manera peculiar en la seva *Ventafocs*.

El desig d'allunyar-se de les tradicionals versions era clar per a la coreògrafa des del començament, però el nou tractament que buscava per a la seva versió no li va arribar fins el dia en què s'aturà davant d'un aparador ple de joguines, cosa que la inspirà per a situar *La Ventafocs* en una casa de nines.

Marin ideà un espectacle voluntàriament grotesc però entranyable per a tot tipus de públic. L'obra aconsegueix que l'espectador s'emocioni davant uns records d'infància.

Enmig d'una meravellosa escenografia dissenyada per l'habitual col·laboradora de la coreògrafa, Montse Casanova, els personatges del conte de Perrault apareixen coberts per unes màscares que els donen una fantàstica aparença de ninots. Cada un dels personatges és dotat d'una personalitat plàstica i gestual; així, la fada se'n presenta com un androide que resplendeix dins el seu vestit cobert de llums intermitents; la carrossa és un cotxe teledirigit; i el príncep cavalca sobre un cavall de cartró, a la recerca de la propietària de la sabata de vidre.

A tota aquesta riquesa teatral, s'hi afegeix un bon treball coreogràfic, del qual destaquen els fragments en què prenen part un determinat nombre de personatges, com és el cas de la festa, i el pas a dos que executa la Ventafocs amb el Príncep, al rítm de la música de Prokofiev, de la partitura del qual Marin ha suprimit alguna seqüència i ha afegit, en el primer i segon acte, tres fragments musicals de Jean Schwartz que emeten uns sons i balbuceigs d'infants, molt adients per aconseguir un sorprenent ambient infantil.

Giselle fou presentada en el Gran Teatre del Liceu en col·laboració del II Festival de Tardor i en una versió coreogràfica de Mats Ek, director artístic de la companyia de dansa sueca Ballet Cullberg.

Mats Ek, fill de Birgit Cullberg, fundadora de la companyia, coreografià en 1982 una nova versió de la mítica *Giselle*, transportant l'acció original del ballet, que s'esdevé en els boscos del nord d'Europa i en el món irreal de les «willis», a un paisatge tropical i dins les parets d'un esgarriós manicomi.

Mats Ek va ser molt atrevit a l'hora que decidí revisar un ballet que ja forma part de la història de la dansa; però la valentia del coreògraf es veu recompensada en cada representació de la seva *Giselle*, quan els espectadors d'arreu del món, sense deixar de costat els que ompliren el Liceu, dempeus victoregen i aplaudeixen una versió mestra del mite coreogràfic.

Ek ha mantingut la música original d'Adolphe Adam, així com les personalitats i sentiments que caracteritzen la versió de Théophile Gautier, transformant-les i exposant-les a través d'un magnífic llenguatge actual.

El coreògraf aporta un nou concepte de romanticisme i subratlla les diferents maneres amb què els dos protagonistes masculins, Albrecht i Hilarion, estimen Giselle, que en aquesta versió se'n presenta com una primitiva, lletja i malforjada noia de poble, amb un carisme encisador, generosa de sentiments i exempta de qualsevol regla social.

Cesc

LINCOLN COLLIER,
James:
Duke Ellington

Col·lecció *La Música y los músicos*.
Javier Vergara Editor, 1990.
395 pàgines.

James Lincoln Collier, autor d'una excel·lent biografia de Louis Armstrong, ha escrit un llibre polèmic, documentat i exhaustiu sobre l'home que, juntament amb l'esmentat Armstrong i Charlie Parker, és una de les figures claus de la història del jazz.

L'obra de Collier és polèmica, ja que està escrita des del punt de vista de l'especialista rigorós, i no el del fan que es deixa portar per la seva excessiva devoció. Això significa que no tot són flors i roses per a aquest històric pianista, compositor i director: l'autor hi afirma, per exemple, que la majoria de les melodies més famoses d'Ellington les hi van proporcionar membres de la seva orquestra, i que li mancava la genialitat d'alguns dels seus contemporanis, com Bix Beiderbecke o de l'omnipresent Louis Armstrong. Per a Collier, era la forta personalitat de Duke Ellington, i no el seu talent pur, la que feu possible que el músic deixés un llegat considerat com el conjunt d'obres més importants del jazz.

Duke Ellington és també una documentada radiografia de la vida intensa d'Edward Ellington, des que va néixer al si d'una família negra de classe mitjana a Washington, el 1898, fins a la seva mort, l'any 1974. Tot i incloure tota mena de detalls tècnics que faran les delícies dels

musicòlegs més impenitents, l'autor també s'ocupa de la part més humana del personatge, i en descriu els excessos sexuals i gastronòmics, la crueltat en la seva relació amb les dones i la fascinació que irradiava a la gent, a la qual maltractava i estimava a la vegada.

La integració racial dels negres americans, el naixement de la indústria fonogràfica i la popularització del jazz són fets molt lligats a la vida de Duke Ellington, que l'autor tracta amb exhaustivitat i rigor, sense oblidar un capítol sencer per a l'històric Cotton Club, de Harlem, un autèntic trampolí de la carrera del músic abans que gravés discos i rodés pel·lícules.

Duke Ellington és, en definitiva, un volum imprescindible per als amants del jazz, i una mica menys recomanable per als profans de la matèria, que poden veure-s'hi desbordats per l'allau de dades, noms i xifres recopilada per un expert que sembla escriure per a un públic expert com és ell. ● **Marc Mateu**

SCHOENBERG,
Arnold:
Funciones
Estructurales
de la Armonia.
Ejercicios
Preliminares
de Contrapunto.

Traduccions de Juan Luis Milán Amat i Miguel Angel Centenero Gallego, respectivament.
Editorial Labor

Arnold Schoenberg (1874-1951) ha estat un dels compositors que més ha incidit en l'evolució de la història de la música del

nostre segle. Les composicions de Schoenberg conformen un conjunt d'obres imprescindibles per a qui estigui interessat en l'evolució de la creació musical del segle XX. La personalitat d'aquest compositor austríac no es centra només en la composició d'obres musicals sinó que també va escriure nombrosos textos, recollits en l'obra *l'Estil i la Idea*, i en alguns llibres de teoria musical.

Potser l'obra més coneguda, dins de l'apartat de teoria musical, ha estat *Harmonielehre*, obra escrita l'any 1911 i dedicada a Gustav Mahler. Encara haurien de passar uns quants anys perquè Schoenberg tornés a publicar altres llibres de característiques semblants.

En síntesi podríem agrupar les composicions de Schoenberg en tres grups: les tonals, les atonals, i les construïdes amb el mètode dodecatòric.

Els treballs teòrics que ara presentem estarien situats en la maduresa del compositor, per tant en els anys més fructífers del mètode dodecatòric.

L'Editorial Labor ha encarregat la traducció de dos dels llibres més interessants dels escrits per Schoenberg. La iniciativa d'aquesta editorial permet apropar a l'estudiant com al professional dues obres d'una de les personalitats més extraordinàries del segle XX. Davant d'uns textos d'aquestes característiques, el primer problema a resoldre és la traducció. Aquests dos llibres van ser publicats en anglès per l'Editorial Faber and Faber i la traducció l'han fet professionals amb un especial coneixement de les matèries tractades.

«Funciones Estructurales de la Armonia» va ser redactat per Schoenberg, entre els anys 1947 i 1948, amb la finalitat de reforçar els coneixements dels seus alumnes de la Universitat de Califòrnia. El text de Schoenberg està precedit per una presentació i un comentari de Juan José Olives, aquest, compositor i actual director del Conservatori de Santa Coloma de Gramanet, qui ens dona les dades necessàries per entendre quin són els aspec-

tes més interessants del text i quines les finalitats de Schoenberg a l'hora d'editar un llibre com aquest.

En relació a aquesta obra, voldria només destacar l'actitud de compromís de Schoenberg amb el passat i el deute amb l'herència de les tècniques tonals.

El seu treball està plantejat, doncs, com una conseqüència de l'evolució dels esdeveniments musicals.

L'antecedent de les «Funciones Estructurales de la Armonia» és el tractat d'harmonia «Harmonielehre». Aquest tractat ens dona una «visió purament gramatical de l'harmonia», en paraules de Juan José Olives. El nou text apareix com una perllongació i alhora un complement per donar consistència a un plantejament dirigit a penetrar en les estructures musicals del passat i conèixer les raons substancials que donen a una obra la seva unitat formal. Entre les diferències entre el tractat d'harmonia de 1911 i el nou text, destaca la utilització d'exemples extrets d'obres musicals d'entre el segle XVIII i el XX, establint així un lligam directe entre els plantejaments teòrics i la pràctica musical. «Funciones Estructurales de la Armonia» ha estat traduït per Juan Luis Milán Amat, professor del Conservatori de Santa Coloma de Gramanet.

A «Ejercicios Preliminares de Contrapunto», igualment que esdevé en el llibre anterior, Leonard Stein és el responsable de la introducció i de la revisió dels textos. El plantejament de Schoenberg en aquest llibre segueix la pràctica de J. J. Fux de la tècnica de les espècies; de tota manera, com ens explica Leonard Stein en el pròleg J. J. Fux, només és un punt d'inici que permet anar a Schoenberg molt més lluny. Aquest llibre es va començar l'any 1936 i el material va quedar quasi enllestit l'any 1950; de totes maneres, després de la mort de Schoenberg, Leonard Stein va revisar i completar el text. La traducció al castellà ha estat feta per Miguel Angel Centenero Gallego.

● **Jesús Rodríguez Picó**

DONIZETTI: La Favorita

Gabriel Bacquier, Fiorenza Cossotto, Luciano Pavarotti, Nicolai Ghiaurov, Piero de Palma, Ileana Cotrubas, Bruno de Franceschi. Orquestra i Cor del Teatro Comunale di Bologna. Director: Richard Bonyng. DECCA DECCA 430 038-2 ADD 3CD. Durada: 2 hores 48 minuts.

Es evident, ara ja, que el món del compacte ha aconseguit fites que alguns havien predit, però en les quals no tothom creia. Aquesta reedició que ens presenta la firma Decca és una bona mostra d'aquest creixement espectacular. El procés de digitalització és perfectament aconseguit en aquesta excel·lent versió amb solistes remarcables i un no menys prestigiós Cor i Orquestra del Teatro Comunale.

D'aquesta manera, torna a ser actualitat una gravació, que data dels anys setanta, de la famosa òpera de Donizetti *La Favorita*.

SCHNITTKE: Simfonia núm. 3

Orquestra Filharmònica d'Estocolm
Director: Eri Klas

BIS CD-477 DDD. 50 minuts

Un altre disc compacte, que ha sortit aquest any, és d'un dels compositors contemporanis més importants d'aquests últims temps: és Alfred Schnittke, un compositor nascut el 1934.

Volem destacar l'aparició d'aquest disc compacte per un doble motiu: en primer lloc, perquè ens amplia el coneixement d'una de les primeres figures musicals que ha deixat bocabadat mig món —recordem que, s'està ampliant de manera considerable la discografia de Schnittke—; l'altre motiu per a felicitar-nos és la qualitat d'aquest enregistrament, elaborat amb un procés totalment digital.

HAENDEL Susanna, oratori**HANDEL SUSANNA**

Philharmonia Baroque Orchestra
U.C. Berkeley Chamber Chorus

Lorraine Hunt
Drew Minter
Jill Feldman
William Parker
Jeffrey Thomas
David Thomas

NICHOLAS MCGEGAN

Lorraine Hunt, Drew Minter, Jill Feldman, William Parker, Jeffrey Thomas, David Thomas, Cor de Cambra de la Universitat de Califòrnia (Berkeley), Philharmonia Baroque Orchestra.

Director: Nicholas McGegan. Harmonia Mundi USA; distribució Harmonia Mundi França HMU907015 (3 hores: 3CD/ADD?) Enregistrament fet en directe al Hertz Hall de Berkeley (USA), els dies 16 i 17 de setembre de 1989.

No resulta gens estrany parlar de primers enregistraments discogràfics d'obres contemporànies, i encara és menys estrany tenir a les mans un disc compacte amb una obra de Haendel. Allò que resulta certament curiós és presentar-vos un primer enregistrament mundial d'un oratori de Haendel.

Durant l'estiu del 1748, Georg Friedrich Haendel va compondre dos oratoris dramàtics sobre temes bíblics. El pri-

mer que va aparèixer va ser *Salomon* i, poc després, *Susanna*. En aquella època, Haendel es trobava en un moment de màxima popularitat; era un home en plena activitat, malgrat els 63 anys que tenia. Només per posar un exemple, direm que aquell 1749 s'interpretava la popular música per als reials focs artificials per a celebrar el final de la Guerra de Successió. L'oratori *Susanna* s'havia estrenat al Covent Garden de Londres el 10 de febrer d'aquell mateix any. L'estrena va ser tot un èxit, i s'arribà a interpretar quatre vegades. (Ens trobem davant d'una obra realment meritòria, si tenim en compte que Haendel la va escriure en només sis setmanes i que, l'oratori, té una durada de tres hores).

Formalment, l'oratori es divideix en tres parts. Temàticament, recull la història bíblica de Susanna del llibre de *Daniel*:

és el relat d'una jove que lluita per a defensar el seu honor i la seva virtut contra la injúria, i que, finalment, aconsegueix demostrar la seva innocència ajudada pel jove Daniel.

En la versió que se'ns ofereix en aquest disc compacte, que tot just acaba de sortir al mercat, hi ha diferents punts a destacar. En primer lloc, podem dir que es tracta d'una versió que s'acosta fidelment al tipus d'interpretacions històriques, tot i que el cor (amb quaranta-set membres) és prou nombrós, si tenim en compte altres versions de la mateixa mena. El fet que resulta realment rellevant és la intervenció dels sis solistes, tots ells d'una gran categoria i d'un gran domini vocal. No cal dir que el prestigi del director, Nicholas McGegan, és tota una garantia d'un bon resultat final: ens presenta una versió equilibrada, que defuig els extrems.

Si bé es tracta d'un enregistrament fet en directe, això no desmereix en cap moment la qualitat sonora, que respon a una acurada tècnica d'enregistrament.

Encara hi ha un altre aspecte que no ens pot passar per alt i que es relaciona, en un primer moment, amb l'impacte visual més que no pas amb el sonor. Ens referim a la presentació pulcra i ben pesada, que ve acompanyada d'un llibret que en conté el text complet, a més d'un extens comentari. Val a dir que això no és cap sorpresa, perquè Harmonia Mundi ja ens té ben acostumats a valorar la presentació dels seus discs.

MÚSICA PER A COBLA I SARDANES

Cobla Sant Jordi
Director: Jordi León
Àudio-Visuals de Sarrià S.A.
LP/20.1442

Encara que sovint és relacionada amb aquella música que ja ballaven els nostres avis, la sardana és una de les danses més actuals de les «que es fan i desfan». La Cobla Sant Jordi i el seu di-

rector, Jordi León, ens ho demostren oferint-nos en una selecció intel·ligent i interessant, que no pot faltar a les discoteques dels amants de la sardana i de la música per a cobla. El producte és ben elaborat, i la nostra recomanació és feta a consciència.

Carmina Malagarriga
Àlex Robles

BARCELONA (BARCELONÈS)

1 NOVEMBRE	21 h.	Liceu	<i>Roberto Devereux</i> , de Donizetti. Dir.: Richard Bonyngé.
	22 h.	Teatre Lliure	Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. Revue- tas, Ginastrella, Orrego-Salas, Villa-Lobos, Lorenz.
2 NOVEMBRE	21 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Catherine Cho, violí. Dir.: Víctor Pablo Pérez. Marco, Prokofiev, Dvorák.
3 NOVEMBRE	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició).
4 NOVEMBRE	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Tercera audició).
	17 h.	Liceu	<i>Roberto Devereux</i> , de Donizetti. Dir.: Richard Bonyngé.
6 NOVEMBRE	19,30 h.	Caja de Madrid	M ^a Àngels Civit, mezzo-soprano. Michel Wagemans, piano. Brahms, Poulenc, Mozart, Thomas, Massenet, Bizet. (VIII Ci- cle Música Íntima).
	21 h.	Liceu	<i>Roberto Devereux</i> , de Donizetti. Dir.: Richard Bonyngé.
	21 h.	Palau	Orquestra Solistes de Catalunya. Elizabeth Glass, violí. Vicenç Aguilar, trompa. Dir.: Xavier Güell. Mozart. (JJ.MM. de Bar- celona).
	22 h.	Església de Santa Anna	A.R.C. Gospel Choir. (II Festival de Tardor).
7 NOVEMBRE	19,30 h.	Casa Elizalde	Miguel Angel Navarro, trompa. Mònica Pons, piano. (III Cicle de Concerts de Joves Intèrprets).
	21 h.	Liceu	<i>Roberto Devereux</i> , de Donizetti. Dir.: Richard Bonyngé.
	21 h.	Ars Studio	Barcelona 216. (II Festival de Tardor).
	22 h.	Palau	John Scofield Quartet. Michel Camilo Sextet. (XXII Festival Internacional de Jazz).
8 NOVEMBRE	22 h.	Teatre Condal	Dansa. <i>Una balada para Lucio Manríni</i> . (II Festival de Tardor).
	19,30 h.	Centre Cívic Sant Andreu	Miguel Angel Navarro, trompa. Mònica Pons, piano. (I Cicle de Concerts de Joves Intèrprets).
	22 h.	Palau	McCoy Tyner Big Band. (XXII Festival Internacional de Jazz).
	22 h.	Teatre Condal	Dansa. <i>Una balada para Lucio Manríni</i> . (II Festival de Tardor).
9 NOVEMBRE	19,30 h.	Casa Elizalde	Albert Giménez, piano. (III Cicle de Concerts de Joves In- tèrprets).
	21 h.	Liceu	<i>Roberto Devereux</i> , de Donizetti. Dir.: Richard Bonyngé.
	22 h.	Palau	Stephane Grapelli. (XXII Festival Internacional de Jazz).
	22 h.	Teatre Condal	Dansa. <i>Una balada para Lucio Manríni</i> . (II Festival de Tardor).
10 NOVEMBRE	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Yefim Bronfman, piano. Dir.: Sixten Ehrling. Brahms, Mozart, Sibelius.
	21 h.	Liceu	<i>Roberto Devereux</i> , de Donizetti. Dir.: Richard Bonyngé.
	22 h.	Teatre Condal	Dansa. <i>Una balada para Lucio Manríni</i> . (II Festival de Tardor).
11 NOVEMBRE	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició).
	21 h.	Palau	Chick Corea Elektric Band. (XXII Festival Internacional de Jazz).
	22 h.	Teatre Condal	Dansa. <i>Una balada para Lucio Manríni</i> . (II Festival de Tardor).
12 NOVEMBRE	22 h.	Palau	Dizzy Gillespie U.N.O. All Stars. (XXII Festival Internacional de Jazz).
13 NOVEMBRE	19,30 h.	Caja de Madrid	Xavier Coll, guitarra clàssica. Antonio Martínez, guitarra flamen- ca. Paganini, Walton, Moreno Torroba, Trilla, Martínez, Falla. (VIII Cicle Música Íntima).
	20 h.	Teatre de L'Aliança	Laurie Anderson. (II Festival de Tardor).
	21 h.	Palau	Orquestra Simfònica de Novosibirsk. Dimitri Bashkírov, piano. Dir.: Arnold Katz. Beethoven, Shostakóvitx. (Ibercamera).
	23 h.	Teatre de L'Aliança	Laurie Anderson. (II Festival de Tardor).
14 NOVEMBRE	19,30 h.	Casa Elizalde	Albert Giménez, piano. (III Cicle de Concerts de Joves Intèrprets).
	21 h.	Palau	Orquestra Solistes de Catalunya. Cristina Ortiz, piano. Dir.: Xa- vier Güell. Mozart. (JJ.MM. de Barcelona).
	21 h.	Ars Studio	Zé Eduardo Music Featuring Steve Lacy. (II Festival de Tardor).
15 NOVEMBRE	22 h.	Teatre Condal	Nats Nus Dansa. <i>Newton</i> . (II Festival de Tardor).
	19,30 h.	Centre Cívic Sant Andreu	Albert Giménez, piano. (I Cicle de Concerts de Joves Intèrprets).
	19,30 h.	Capella Universitat de Barcelona	Agustín León, violí. José Tordesillas, piano. Mozart, Fleta, Cerve- lló, Beethoven. (IV Cicle de Música a la Universitat).
	22 h.	Palau	Keith Jarrett Trio. (XXII Festival Internacional de Jazz).
	22 h.	Teatre Condal	Nats Nus Dansa. <i>Newton</i> . (II Festival de Tardor).
	22 h.	Mercat de les Flors	Transit Companyia de Dansa. <i>Entre asesinos</i> . (II Festival de Tardor)

16 NOVEMBRE	21 h.	Centre Cultural Caixa de Pensions	Trio de Cordes de París. Quartet Franz Schubert de Viena. (Fundació Caixa de Pensions).
	22 h.	Teatre Condal	Nats Nus Dansa. <i>Newton</i> . (II Festival de Tardor).
	22 h.	Mercat de les Flors	Trànsit Companyia de Dansa. <i>Entre asesinos</i> . (II Festival de Tardor).
17 NOVEMBRE	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Pi Hsien Chen, piano. Dir.: Matthias Bamert. Beethoven, Stravinsky, Brahms.
	21 h.	Liceu	<i>Un ballo in maschera</i> , de Verdi. Dir.: Romano Gandolfi.
	21 h.	Centre Cultural Caixa de Pensions	Trio de Cordes de París. Quartet Franz Schubert de Viena. (Fundació Caixa de Pensions).
	22 h.	Teatre Condal	Nats Nus Dansa. <i>Newton</i> . (II Festival de Tardor).
	22 h.	Mercat de les Flors	Trànsit Companyia de Dansa. <i>Entre asesinos</i> . (II Festival de Tardor).
18 NOVEMBRE	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició).
	17 h.	Liceu	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Enrique Ricci. Concert Final del XXVIII Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas.
	21 h.	Centre Cultural Caixa de Pensions	Trio de Cordes de París. Quartet Franz Schubert de Viena. (Fundació Caixa de Pensions).
	22 h.	Teatre Condal	Nats Nus Dansa. <i>Newton</i> . (II Festival de Tardor).
	22 h.	Mercat de les Flors	Trànsit Companyia de Dansa. <i>Entre asesinos</i> . (II Festival de Tardor).
19 NOVEMBRE	21 h.	Liceu	<i>Un ballo in maschera</i> , de Verdi. Dir.: Romano Gandolfi.
	21 h.	Palau	Örebro Chamber Orchestra. Dir.: Jean-Pierre Vallez. Nielsen, Grieg, Sibelius, Txaikovski. (Euroconcert).
20 NOVEMBRE	19,30	Caja de Madrid	Michel Wagemanus, piano. Bach, Dutilleux, Schubert. (VII Cicle Música Intima).
	22 h.	Teatre de L'Aliança	Cecil Taylor Trio. (II Festival de Tardor).
21 NOVEMBRE	21 h.	Ars Studio	Tom Cora. David Linton. (II Festival de Tardor).
	22 h.	Teatre Adrià Gual	Compañia de Danza Contemporànea Avelina Argüelles. <i>Ahora me toca bailar con la más fea</i> . (II Festival de Tardor).
22 NOVEMBRE	21 h.	Centre Cultural Caixa de Pensions	Gerard Claret, violí. Bach. (Fundació Caixa de Pensions).
	21 h.	Liceu	<i>Un ballo in maschera</i> , de Verdi. Dir.: Romano Gandolfi.
	22 h.	Teatre Adrià Gual	Compañia de Danza Contemporànea Avelina Argüelles. <i>Ahora me toca bailar con la más fea</i> . (II Festival de Tardor).
23 NOVEMBRE	19,30 h.	Casa Elizalde	Montserrat Benet, soprano. Mariona Benet, mezzo-soprano. Carles Puig, piano. (III Cicle de Concerts de Joves Intèrprets).
	21 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Narciso Yepes, guitarra. Jordi Vilapinyó, piano. Coral Càrmina (Dir.: Francesc Guillén). Dir.: Lleonard Balada. Adams, Balada, Foss.
	22 h.	Teatre Adrià Gual	Compañia de Danza Contemporànea Avelina Argüelles. <i>Ahora me toca bailar con la más fea</i> . (II Festival de Tardor).
24 NOVEMBRE	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició).
	22 h.	Teatre Adrià Gual	Compañia de Danza Contemporànea Avelina Argüelles. <i>Ahora me toca bailar con la más fea</i> . (II Festival de Tardor).
25 NOVEMBRE	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Tercera audició).
	17 h.	Liceu	<i>Un ballo in maschera</i> , de Verdi. Dir.: Romano Gandolfi.
	22 h.	Teatre Adrià Gual	Compañia de Danza Contemporànea Avelina Argüelles. <i>Ahora me toca bailar con la más fea</i> . (II Festival de Tardor).
27 NOVEMBRE	19,30 h.	Caja de Madrid	1 + 1 Duet. José María Aparicio, saxòfons. Frederic Giberger, percussió. Ibert, Smadbek, Yuyama, Kraft, von Koch, Glentworth, Amele, Zawinul. (VIII Cicle Música Intima).
	21 h.	Liceu	<i>Un ballo in maschera</i> , de Verdi. Dir.: Romano Gandolfi.
	21 h.	Palau	Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Zubin Mehta. Mozart, Mahler. (Ibercamera).
28 NOVEMBRE	19,30 h.	Casa Elizalde	Montserrat Benet, soprano. Mariona Benet, mezzo-soprano. Carles Puig, piano. (III Cicle de Concerts de Joves Intèrprets).
	21 h.	Centre Cultural Caixa de Pensions	Quartet Coull. Beethoven, Soler, Dvorák. (Fundació Caixa de Pensions).
	22 h.	Teatre de L'Aliança	Koniec plus Big Ensemble Taller de Músics. (II Festival de Tardor).
	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).

29 NOVEMBRE	19,30 h.	Centre Cívic Sant Andreu	Montserrat Benet, soprano. Mariona Benet, mezzo-soprano. Carles Puig, piano. (I Cicle de Concerts de Joves Intèrprets).
	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
30 NOVEMBRE	19,30 h.	Casa Elizalde	Gemma Roig, soprano. Carles Puig, piano. Joan Anton Sánchez, direcció escènica. (III Cicle de Concerts de Joves Intèrprets).
	21 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Laura Czík, piano. Dir.: Bryden Thomson. Elgar, Chopin, Rachmaninov.
	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
1 DESEMBRE	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició).
	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
2 DESEMBRE	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Tercera audició).
	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
3 DESEMBRE	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
4 DESEMBRE	19,30 h.	Caja de Madrid	Vicenç Prunés, piano. Chopin, Schubert, Bartók. (VIII Cicle Música Íntima).
	21 h.	Centre Cultural Caixa de Pensions	Anna Baget, violí. Aníbal Bañados, piano. Ponce, Villa-Lobos, Turina, Guinjoan, Montsalvatge. (Fundació Caixa de Pensions).
	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
5 DESEMBRE	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
6 DESEMBRE	20 h.	Liceu	<i>Die Walküre</i> , de Wagner. Dir.: Uwe Mund.
	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
7 DESEMBRE	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
8 DESEMBRE	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
9 DESEMBRE	17 h.	Liceu	<i>Die Walküre</i> , de Wagner. Dir.: Uwe Mund.
	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Solos</i> . (II Festival de Tardor).
10 DESEMBRE	21 h.	Palau	Klára Takács, mezzo-soprano. Miklos Harazdy, piano. Schumann, Wagner. (Euroconcert).
	22 h.	Teatre Lliure	Gelabert/Azzopardi Companyia de Dansa. <i>Un mes a la recerca d'una obra</i> . (II Festival de Tardor).

ARENYS DE MAR (MARESME)

25 NOVEMBRE	22,15 h.	Església	Blanca Soler i Colomer, piano. Soler, Mozart, Schubert, Brahms, Mompou.
--------------------	-----------------	----------	---

BERGA (BERGUEDA)

18 NOVEMBRE	18 h.	L'Espill	Josep Menor Martín, piano. Josep M. Comajuncosa, piano. (Primers guardonats del V Concurs de Piano Premi Ciutat de Berga). Montsalvatge, Brahms, Copland.
--------------------	--------------	----------	---

GAVÀ (BAIX LLOBREGAT)

10 NOVEMBRE	21 h.	Teatre Maragall	Orfeo Català. Dir.: Jordi Casas. Brahms, Rossini, Tàltabull, Millet.
--------------------	--------------	-----------------	--

GRANOLLERS (VALLÈS ORIENTAL)

(XI FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA)

1 NOVEMBRE	19 h.	Museu	Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. Auric, Schönberg, Stravinsky.
4 NOVEMBRE	19 h.	Museu	Liliana Maffiotte, piano. Cèlia Mutis, narradora. Satie, Poulenc, Balsach.

11 NOVEMBRE	19 h.	Museu	Coral Sant Jordi. Dir.: Oriol Martorell. Banchieri, Rossini, Ravel, R. Lamote de Grignon, Oltra.
18 NOVEMBRE	19 h.	Museu	Quartet Vocal.
25 NOVEMBRE	19 h.	Museu	Orquestra Filharmònica de Varna, Bulgària. Dir.: Andrei Andreev. Haydn.
2 DESEMBRE	19 h.	Museu	Dalmau González, tenor. Albert Romani, piano. Schubert, Toldrà, Rossini, Mozart, Lamote de Grignon.

LA MÚNIA (ALT PENEDES)

24 NOVEMBRE	22 h.	Ateneu	Coral Sant Jordi. Dir.: Oriol Martorell.
--------------------	--------------	--------	--

REUS (BAIX CAMP)

14 DESEMBRE	22 h.	Teatre Fortuny	Núria Feliu.
--------------------	--------------	----------------	--------------

SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)

16 NOVEMBRE	21,30 h.	Teatre La Faràndula	Orquestra Simfònica del Vallès. Hisako Hiseki, piano. Dir.: Albert Argudo. Garreta, Chopin, Brahms.
14 DESEMBRE	12 h.	Teatre La Faràndula	Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Albert Argudo. Concert de Nadal. Von Suppe, Strauss, Offenbach.

TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)

22 NOVEMBRE	21 h.	Centre Cultural Caixa de Terrassa	Bach Solisten. Telemann, Bach, Händel, Mozart, Puccini. (Caixa d'Estalvis de Terrassa).
24 NOVEMBRE	21 h.	Centre Cultural Caixa de Terrassa	Dansa. Tanz-Forum. (Caixa d'Estalvis de Terrassa).
25 NOVEMBRE	18 h.	Centre Cultural Caixa de Terrassa	Dansa. Tanz-Forum. (Caixa d'Estalvis de Terrassa).
13 DESEMBRE	21 h.	Centre Cultural Caixa de Terrassa	Collegium Musicum de Zagreb (Caixa d'Estalvis de Terrassa).

VALÈNCIA

3 NOVEMBRE	19,30 h.	Palau de la Música	Orquestra de l'Òpera Nacional de Sòfia. Angelina Abadjieva, violí. Dir.: Ludmil Dechev. Bladiguerov, Txaikovski, Bruckner.
4 NOVEMBRE	11,30 h.	Palau de la Música	Stephen Cleobury, orgue.
5 NOVEMBRE	19,15 h.	Palau de la Música	Agustín Dumay, violí. Brahms, Debussy, Beethoven.
6 NOVEMBRE	20,15 h.	Palau de la Música	Carmen Deleito, piano. Josep Colom, piano. Debussy.
8 NOVEMBRE	20,15 h.	Palau de la Música	Simfonia Varsòvia. Dir.: Yehudi Menuhin. Rossini, Mozart, Beethoven.
9 NOVEMBRE	20,15 h.	Palau de la Música	Orquestra de València. Jens Schou, clarinet. Dir.: Tomás Veto. Mozart, Nielsen, Brahms.
11 NOVEMBRE	11,30 h.	Palau de la Música	Banda Municipal de València. Vicente López, trompeta. Dir.: Julio Ribelles. Pastor, Haydn, Txaikovski, Bizet, Sibelius.
12 NOVEMBRE	19,15 h.	Palau de la Música	Isabelle van Keulen, violí.
13 NOVEMBRE	20,15 h.	Palau de la Música	Almudena Cano, piano. Debussy.
15 NOVEMBRE	20,15 h.	Palau de la Música	Orquestra de la Ciutat d'Oxford. Francisco Martín, violí. Dir.: Cem Masur. Purcell, Mozart, Elgar, Haydn.
18 NOVEMBRE	11,30 h. 19,30 h.	Palau de la Música Palau de la Música	Capella de Ministrers. Orquestra Simfònica de Novosibirsk. Dimitri Bashkirov, piano. Dir.: Arnold Katz. Beethoven, Shostakovitx.
19 NOVEMBRE	19,15 h.	Palau de la Música	Albert Giménez Atenelle, piano.
20 NOVEMBRE	20,15 h.	Palau de la Música	Orquestra de València. Narciso Yepes, guitarra. Manuel Bermúdez, baix. Manuel Cid, tenor. Dir.: Manuel Galduf. Blanquer, Rodrigo, Falla.
24 NOVEMBRE	11,30 h.	Palau de la Música	The Dufay Collectiv.
25 NOVEMBRE	11,30 h.	Palau de la Música	Banda Municipal de València. Dir.: Julio Ribelles. Giner, Pons, García, Bartók, Txaikovski, Borodin.
	19,15 h.	Palau de la Música	Quartet Alban Berg.
26 NOVEMBRE	20,15 h.	Palau de la Música	Orquestra Filharmònica de la Scala de Milà. Dir.: Carlo Maria Giulini. Beethoven.
30 NOVEMBRE	20,15 h.	Palau de la Música	Orquestra de València. Coral Infantil Juan Bautista Comes. Dir.: Manuel Galduf. Mozart, Guridi, Mendelssohn.

catalunya música revista musical catalana

DESEMBRE 1990

74

ELS COMPOSITORS TORNEN A L'ÒPERA

Proliferen estrenes i encàrrecs

BOHUSLAV MARTINŮ (1890-1990)

Figura clau de la música txeca

JOAN GUINJOAN

La composició com a vocació i ofici

JORQUERA PIANOS S.A.

VICTOR JORQUERA

LA MÉS ALTA TECNOLOGIA AL SERVEI DEL PIANO

Aribau, 212 - Moia, 20 (Diagonal) - 08006 Barcelona - Tels. 414 02 90 - 414 22 99 - 200 31 36 (taller)